

Junts de Sant Hipòlit demana a l'oposició que entri al govern per fer pinya per pagar el pavelló

(Pàgina 6)

Sumem i Som Voltregà-AM s'ho miren amb bons ulls; seria un pacte inèdit després d'anys tensos amb moció de censura inclosa

(Pàgina 7)

Olost ja té pregunta per a la consulta per decidir si abandona la comarca del Lluçanès

(Pàgina 10)

TONI TORRILLAS

Debat d'investidura de Salvador Illa com a president de la Generalitat amb referències a Osona

(Pàgines 28 a 32)

Arrenca la setmana gran de les festes majors d'agost amb les de Manlleu i Moià al capdavant

(Pàgina 43)

BERNAT CEDO

Arnau Tenas: "És un orgull jugar els Jocs Olímpics; ara anem per guanyar l'or"

(Pàgines 2 a 5) La coberta d'una empresa a Sant Pere, completament foradada per la pedregada

BERNAT CEDO

Teulades com coladors a Sant Pere

Pràcticament no hi ha teulada ni vidre de cotxe a Sant Pere que s'hagi escapat de rebre per la pedregada de divendres

passat. L'Ajuntament ha obert una oficina perquè els veïns puguin sol·licitar una llicència d'obres i així reparar les

teulades de manera més àgil. Mentrestant, molts encara esperen rebre la visita dels perïts de les asseguradores.

(Pàgina 9)

Investiguen com es va originar el foc a l'emblemàtica porxada de Can Planoles de Roda

Un incendi va calcinar la porxada de Can Planoles de Roda la matinada de dimarts. Els Mossos d'Esquadra mantenen totes les línies obertes, tant que el foc fos fortuït com intencionat. Ara s'haurà de reubicar tot el que es feia a la sala, un pulmó social i d'activitat al poble.

BERNAT CEDO

Un bomber remullant la zona cremada per evitar que el foc revifés

(Pàgina 45)

BERNAT CEDO

Elena Congost i Fiona Pinar, del CA Vic als Jocs Paralímpics de París

Les pedres, de la mida d'una pilota de golf i un ou de gallina, van xafar teulades, com la de l'escola Josep Maria Xandri, i els vidres de cotxes. La consellera Anna Simó i la delegada del Govern Montse Barniol van visitar

A Sant Pere encara estan lluny de recuperar-se de la pedregada de fa una setmana. La tempesta va malmetre centenars de teulades, com la de l'escola, i vidres i carcasses de cotxes. L'Ajuntament, que ha demanat que es declari el municipi zona catastròfica, ha activat mentrestant diverses mesures orientades a facilitar la vida dels veïns, entre les quals una llicència especial d'obres. El cost del desastre continua pendent de xifrar.

Sant Pere de Torelló preveu que els desperfectes de la pedregada s'enfilin a milions

L'Ajuntament facilita i agilitza la reparació de les teulades amb llicències d'obres especials

Més d'un centenar d'avisos en dos dies als Bombers

St. Pere de Torelló Els Bombers de la Generalitat van fer més d'un centenar de serveis a Sant Pere de Torelló el divendres 2 d'agost i dissabte 3. Tal com informen des del mateix cos d'emergències, dels 107 avisos que van rebre, 53 es van donar divendres i 54 dissabte. La majoria eren petites inundacions i una trentena van ser actuacions en estructures que es trobaven en perill, com claraboies. Un dels elements que destaquen són els danys del teulat de la part vella de l'escola.

Sant Pere de Torelló

Carles Fiter (text)
Bernat Cedó (fotos)

Teules esmicolades, cobertes destrossades i vidres de cotxe esquerdat o rebotats. Aquesta és la imatge que encara conserva Sant Pere de Torelló una setmana després de la forta pedregada de divendres. Pràcticament no hi ha ningú que s'hagi escapat de l'impacte de les pedres –de la mida de pilotes de golf– que van caure del cel. Hi ha diferents estadis, des del que només té els mobles del jardí xafats, fins al que li ha entrat aigua per la teulada foradada.

Des de l'Ajuntament de Sant Pere, l'alcalde, Jordi Fàbrega, subratlla que actualment estan "centrats en els habitatges". "N'hi ha centenars d'afectats i alguns en què la magnitud és molt gran", explica. De fet, el mateix consistori s'ha reunit amb constructors de la zona per facilitar la reparació de cobertes. També ha obert l'oficina

Una carpa a l'entrada del poble per reparar els vidres dels cotxes

St. Pere de Torelló Un dels grans afectats per la pedregada a Sant Pere han estat els cotxes. A més de les grues que van emportar-se'n durant el cap de setmana, l'empresa de reparació de vidres Cristalbox ha instal·lat una carpa a l'entrada del municipi per facilitar i agilitzar les reparacions dels centenars de vehicles. Tal com explica el cap de projectes de la companyia, Carles González, van veure

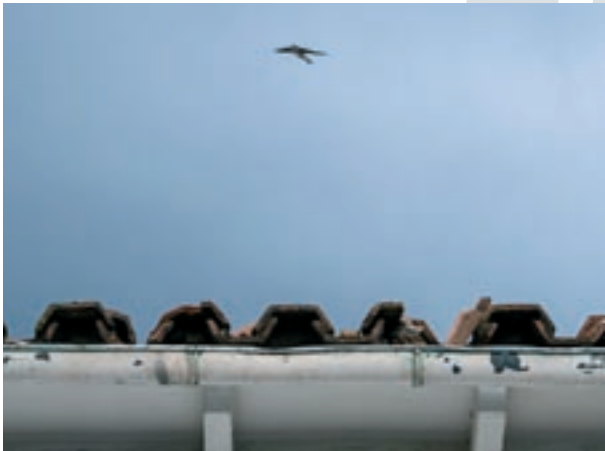
l'incident als mitjans i van considerar que seria important per als clients acostar-se a la zona. I així es va constatar. El primer matí de dilluns l'empresa va fer més de 150 serveis de vehicles afectats. Els conductors només havien de portar-hi el cotxe i els papers de la companyia asseguradora. González, que està acostumat a veure incidències d'aquesta mena, opinava que és de les pedregades més virulentes que ha vist mai: "No només ha afectat els vidres, sinó també la xapa".

d'atenció a la ciutadania per agilitzar al màxim la paperas-

sa als veïns. Principalment es dediquen a gestionar

permisos d'obres per a aquestes reparacions que en una

situació normal acostumen a allargar-se. "És un permís especial només per realitzar les obres de la tempesta i no té cost", explicava dimarts Maria Àngels Vázquez, administrativa de l'Ajuntament. En aquest sentit, afegia que "potser les obres no començaran l'endemà, però tothom estarà més tranquil si ja es té la gestió feta". Tot i això, el principal entrebanc, tal com relata l'alcalde, és "la poca agilitat" de les companyies d'assegurances per tal que els pèrits es desplacin a les llars i empreses i "defineixin quantitats". "Molta gent no es decideix a contractar paleta fins que no sàpiga què li

el centre escolar dissabte. Molts dels desperfectes continuen a hores d'ara i el municipi també s'ha omplert de constructors que ofereixen els seus serveis

cobreix l'assegurança", remarca. Mentrestant, recomanen que posin elements de protecció com tendals per evitar que l'aigua entri a dins, ja que "això durarà mesos".

Aquesta és una de les accions que ha hagut d'impulsar l'Ajuntament, però n'hi ha desenes. Des de la recollida d'andròmines malmeses per la tempesta fins a demanar una subvenció a la Generalitat per a la gestió, extracció i tractament d'uralita. El mateix alcalde envia vídeos a través de WhatsApp per anar comunicant l'última hora i orientar la població.

■ L'ESCOLA, MOLT MALMESA

Una altra prioritat del consistori és l'escola institut Josep Maria Xandri. La pedregada va malmetre sobretot la part antiga de l'escola, esmicolant-ne la coberta i deixant-hi entrar aigua. Precisament, l'endemà mateix de la tempesta la consellera d'Educació en funcions, Anna Simó, va desplaçar-se fins al centre amb la delegada del Govern, Montse Barniol, per veure "les obres d'urgència que estem capacitats de fer amb el termini més breu possible". "El dubte és quants grups podran començar i quants ho hauran de fer en altres equipaments municipals", deia dissabte. El Departament disposa d'una partida de 40.000 euros, "però encara no sabem el cost que tindrà". Mentrestant ja s'està treballant per treure totes les teules de la teulada, posar-hi un aïllant i fer una teulada nova.

■ FALSAS ESPERANCES I OPORTUNITATS

L'Ajuntament de Sant Pere ja ha demanat la declaració de zona catastròfica per tal de poder accedir a ajudes econòmiques i així facilitar la recuperació del municipi. A la mateixa oficina d'atenció a la ciutadania, també es proporciona als veïns informació per demanar les subvencions per situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica. De totes maneres, l'alcalde subratlla que és important que els veïns no es facin "falses esperances", ja que les quantitats que s'acostumen a atorgar en aquests casos són "ínfimes i irrisòries". Paral·lelament, de la desgràcia, n'hi ha que també hi veuen oportunitats. Un exemple clar és un cartell penjat a l'entrada del poble en què s'ofereix reparació de cobertes i que fan pressupostos sense cap mena de compromís.

■ MÉS INTERROGANTS QUE RESPOSTES

Ara per ara, la principal incògnita és el cost econòmic que suposarà tot plegat. L'alcalde no s'atreveix amb una xifra, però calcula que serà de "milions d'euros, segur". Les despeses dels equipaments municipals, com el pavelló, està previst que es puguin cobrir amb la línia d'emergència de la Diputació de Barcelona. Els problemes econòmics se'ls trobaran tots aquells particulars sense assegurança o que no els acaba de cobrir tot el cost del desperfecte. Un altre interrogant és si l'escola podrà reobrir amb normalitat i si algunes classes s'hauran de reubicar. Diuen que després de la tempesta ve la calma. Però a Sant Pere de Torelló encara estan molt lluny de la tranquil·litat.

Viñolas des de casa seva

"Vaig plorar d'impotència"

Dolors Viñolas va veure arribar la tempesta

St. Pere de Torelló

C.F

"De cop i volta va venir una broma molt estranya d'un

color molt fosc", recorda Dolors Viñolas, que des de casa seu -Can Xicoi- va veure arribar la tempesta per Bellmunt. Acompanyada de

família i amics, quan van caure les pedres "vaig plorar d'impotència". "Patia per tot i no sabia què fer", explica la santperenca, rememorant "la fúria" amb la qual espetegaven les pedres contra tot allò amb què topaven. Els tres quarts d'hora de tempesta se li van fer eterns.

A part d'uns quants mobles de jardí, creu que només li ha rebut la teulada. Dijous encara hi havia de passar el pèrit per certificar-ho. "Hi ha gent pitjor que aquí a casa", lamenta. "Ara ja està tot més normalitzat, però va ser molt fort. L'endemà de la tempesta semblava que hi hagués hagut un bombardeig", subratlla. Viñolas no ho havia viscut mai i espera "no veure-ho mai més".

López, amb el material d'obra

"Em va caure l'ànima als peus"

Joan Andreu López està fent obres a la teulada

St. Pere de Torelló

C.F

Joan Andreu López era a Vic quan el seu fill va aler-

tar-lo de les destrosses de la tempesta. "Ens va avisar per telèfon, impotent de com estaven destrossant els dos cotxes", explica. En

arribar de Vic "em va caure l'ànima als peus", recorda, remarcant que va ser com si hagués passat "una guerra".

El que no va poder veure el seu fill era com la pedra malmetia també la teulada. Les filtracions en dues habitacions ja ho van fer palès. La seva és una de les cases on s'han començat a fer obres. "L'asseguradora ens va donar autorització per arreglar-la", encara a l'espera de saber el cost de tot plegat. Mentrestant, hauran de sufragar de la seva butxaca les despeses. El mal cos no se'l treu de sobre, sobretot dilluns quan va tornar a llampegar a Sant Pere: "Encara que no hagués caigut pedra, tal com estaven les teulades de foradades, hauria estat un desastre."

“És un dels fenòmens meteorològics extrems que passarà a la història”

Martí Oliveras, home del temps a RAC1, va viure en directe la tempesta de Sant Pere

Sant Pere de Torelló

Carles Fiter

Martí Oliveras (la Garriga, 1994) és geògraf i home del temps a RAC1. Divendres passat va viure la pedregada a Sant Pere de Torelló mentre estava en directe al programa de ràdio *Versió RAC1*.

Era a Sant Pere de Torelló, però no per la pedregada, sinó pel parlar de les vegades que ha pujat al santuari de Bellmunt.

L'equip del *Versió* estava al cas que el 2023 vaig pujar-lo 100 cops i va reunir-nos amb en Marcel Font, que encara ho ha fet més cops: 365. I una cosa es va ajuntar amb l'altra: vam començar amb la part esportiva i va acabar amb la part meteorològica. Va arribar la tempesta i ens vam haver de refugiar a Can Xicoi.

D'on venia la tempesta?

Va venir del forat Mico i Vidrà, va resseguir la vall del Ges i es va quedar una mica estancada a Sant Pere. Estava previst que a la tarda hi hagués tempesta en aquesta zona, que fos forta i, fins i tot, amb calamarsa o pedra. No ens esperàvem, però, que fos aquesta tragèdia, amb pedres de la mida d'ous de gallina. Avui no hi ha mapes que ens puguin fer preveure de quina dimensió seran les pedres o la força de les ventades.

Per què es produeix aquest fenomen?

La preàvia és important. Durant la setmana es va anar acumulant moltíssima calor. I després d'una situació de calor molt forta, quan entra una mica d'aire fred en altura hi ha un xoc de masses d'aire molt marcat. Això fa que els fenòmens tinguin més energia per ser potencialment més perillosos. Ho estem veient amb les pedregades, els esclafits o els aiguats torrencials, que amb el canvi climàtic agafen més intensitat i, fins i tot, el període de recurrència és més petit. Per tant, es van repetint en el temps en menys distància entre episodis.

Com es forma una pedra?

Es necessita molt aire fred en altura i corrents d'aire ascendent i descendent molt forts dins del núvol de tempesta, que és el cumulonimbus. Els que es van formar a la tarda de divendres eren de 12 a 14 quilòmetres d'altura.

Oliveras va haver de refugiar-se per la pedregada mentre feia una connexió en directe

És a dir, 14.000 metres de desenvolupament vertical sobre un punt, amb molta calor en superfície. Al migdia a Sant Pere havíem arribat als 35 graus i quan va entrar aire fred a la tarda es va formar aquest núvol. La tempesta es va formar entre el Ripollès, el nord d'Osona i la Garrotxa, ben bé la zona de frontera, més o menys a Ciuret, i va agafar energia a la vall del Ges. Crec que el riu va canalitzar la tempesta i va resseguir la vall. Hauria quedat encallada per un vent de llevant que entrava per Cabrera i el Puigsacalm i de nord per on baixava la tempesta, que va saltar de Bellmunt cap aquí. Vaig veure una llum fosca, morada i vermellosa i vaig preveure que seria pedra, però no m'esperava que se n'anés tant de mare. No ho havia vist mai.

Què en determina la mida?

És una goteta d'aigua minúscula que hi ha al núvol en suspensió, que es congela i a mesura que es va desplaçant per dins d'aquest núvol, amb aquests corrents d'aire va guanyant més volum fins que es precipita pel pes i la força de la gravetat. En aquest moment és quan descarrega la pedra. Els experts la tallen i l'analitzen per conèixer les característiques de dalt de tot el núvol.

Sorprèn que sigui un fenomen tan localitzat i que afectés pràcticament només Sant Pere. Per què succeeix?

De vegades és una cosa de

“La tempesta es va formar entre el Ripollès, el nord d'Osona i la Garrotxa”

“Sorprèn que la tempesta estigués tanta estona estancada a un mateix punt”

la vall del Ges, on les tempestes agafen força aquí a Sant Pere, Sant Vicenç o Torelló i a la plana, al centre de la comarca, no hi plou. Em va sorprendre que estigués estancada tanta estona en un mateix punt. Encara no he tingut temps de parlar-ne amb els companys i fer una reanàlisi de les condicions, la previsió o la formació dels núvols, on va començar l'embrió exacte. Crec que el punt on es va iniciar la tempesta, amb la primera gota i el primer tro, va ser la serra de Milany. Malauradament, va petar aquí al nucli de Sant Pere. El problema d'aquests fenòmens és quan afecten gent i la vulnerabilitat de la població. El fet que passi a un lloc on viu gent fa se'n tingui més constància i s'acabi recordant. Aquesta tempesta arri-

ba a passar a Barcelona i avui encara n'estaríem parlant.

Es té constància que hagi passat altres vegades?

Soc nou a aquesta vall. Fa quatre anys que hi visc, però parlant amb gent del poble, m'han dit que no ho havien vist mai. En els últims cent anys no havia passat.

Per ubicació és més probable que passi a Sant Pere que a Centelles o Folgueroles?

No t'ho sé explicar del cert, però sí que és veritat que la probabilitat que aquests fenòmens passin en zones de muntanya és més alta. Les muntanyes actuen com una barrera i com una palanca, i quan els vents xoquen contra un massís es veuen obligats a pujar. Per superar aquesta muntanya, perden temperatura, es van refredant, condensant i es forma el núvol i la precipitació. Per això, si mirem l'estadística, moltes pedregades han tingut lloc en zones de l'interior i de muntanya, mentre que a la costa no n'hi ha tanta constància. Els últims anys el Berguedà, el Lluçanès i Osona estan sent unes comarques amb tempestes molt fortes a l'estiu, amb calamarsades i pedregades.

Amb el canvi climàtic passarà més sovint?

És més probable que passi de manera més recurrent i sobretot més intensa. L'augment de temperatura fa que els núvols tinguin més energia per créixer i que

les condicions que es donin al capdamunt tinguin més valor per donar sorpreses. Els models climàtics apunten que la previsió és de temperatures cada cop més altes, però fins i tot anem superant rècords que ens pensàvem superar el 2030 o el 2040. Si això passa amb temperatura, amb tempestes és una mica imprevisible el que pugui passar. Va passar a la Bisbal d'Empordà fa dos estius i ara ens ha passat aquí a Sant Pere. Està demostrat científicament que anem cap a un escenari cada cop més marcat per la pujada de la temperatura, sobretot als estius i més irregular durant l'any. I la precipitació no és que disminueixi de manera gaire dràstica, però sí que va a menys. Per això tenim més períodes de sequera i quan són més intensos es noten més.

Els homes i dones del temps acostumen a explicar aquests fenòmens des de la llunyania. En aquest cas hi era *in situ*. Com ho va viure?

D'una banda, va ser molt emocionant. Si no hagués tingut l'impacte de persones i de poble, ho hauria gaudit molt perquè m'agrada viure aquests fenòmens extrems. Les dones i homes del temps estem fets per a això, ens apassiona que passin coses. Ara bé, és molt divertit fins que fan mal. Vaig començar gaudint molt de la tempesta, fent la connexió amb en Pere Mas i companyia, però en el moment que alguna cosa no anava bé —estava massa estona aquí enrabada i el color del cel no canviava— ja vaig deixar de gaudir-la i vaig començar a patir-la. Va ser, doncs, una mica un 50-50. Evidentment, també molt preocupat perquè el cotxe també me'l va destrossar.

Serà una tempesta que passarà a la història?

Sens dubte. Mirant calendaris i estadístiques,estic segur que no hi ha res semblant en els últims 10 anys. Recordarem fenòmens puntuals com el Gloria aquí a Osona o la pedregada de la Bisbal d'Empordà el 2022, però també la del 2024 a Sant Pere. És un dels fenòmens meteorològics extrems que passarà a la història, sens dubte.

De la tempesta se'n va quedar un “record” i va congelar-ne unes quantes pedres. Per quin motiu?

Els meteoròlegs tenim un grup de WhatsApp i sempre que passen coses estem molt actius i ens donem un cop de mà. La Carme Farnell, del Servei Meteorològic de Catalunya, que és una de les responsables de tractar les tempestes amb pedra, em va trucar i em va demanar que n'agafés tres o quatre per analitzar-les. Gràcies a això es pot saber què va passar i fer-ne un millor seguiment.

Peritar les plaques fent volar el dron

Cata i Kpsdrons treballen conjuntament

Sant Pere de Torelló

C.F.

A qui se'ls ha girat feina aquests dies per la tempesta a Sant Pere de Torelló són Isaac Cubí, de Cata Energy Systems, i Jordi Capdevila, de Kpsdrons. Estan rondant dia sí dia també per les cases i empreses del municipi per comprovar l'estat en el qual es troben les plaques fotovoltaïques després de la pedregada. L'Ajuntament ha establert una línia de manteniment directa amb aquestes empreses perquè facin una visita a les llars i establiments i comprovin l'estat de les plaques.

"Anem a la instal·lació amb el dron i fem un peritatge del que s'ha malmès", explica Cubí, director tècnic de Cata Energy Systems. Amb la memòria tècnica facilitada pel client, hi analitzen els panells, les mides,

el tipus... i busquen un equivalent perquè els veïns puguin substituir els aparells. Un cop recopilada tota la informació, la traslladen a l'asseguradora, que haurà de fer-se càrrec dels costos dels desperfectes, en funció de la pòlissa de què disposi cada veí.

"Amb la termografia mirem anomalies que visualment no es veuen"

"El dron ens ajuda a fer un informe real de com de malmesa està la instal·lació", subratlla el responsable de Cata. Aquí és on entra en acció Capdevila, de Kpsdrons, que s'encarrega de fer volar l'aparell per captar

Isaac Cubí i Jordi Capdevila, aquest dimarts mirant les plaques de l'empresa Catronatges Font de Sant Pere

sense marge d'error les destrosses. N'hi ha que són perceptibles a l'ull humà, com una placa trencada, però n'hi ha que no. Per això fan servir una càmera termogràfica. "Amb la termografia mirem anomalies ocultes que visualment no es veuen", detalla. Per exemple, pot ser que la pedra no hagi trencat el cris-

tall superior, però sí les parts internes de la placa. Aquestes anomalies podrien provocar que la placa s'escalfés massa a l'estiu i amb altra brutícia de sobre l'aparell es provoqués un incendi.

Cubí i Capdevila treballen braç a braç aquests dies per facilitar els tràmits als veïns. Dimarts al matí, quan se'ls

va entrevistar, ja havien fet una vintena de visites a cases i empreses. A causa de la pedregada, és la primera vegada que col·laboren les dues empreses. Sigui com sigui, ni l'un ni l'altre havien viscut mai una situació semblant, en què una pedregada destrossa d'aquesta manera unes plaques solars.

Desallotgen una família de Sant Joan per l'esfondrament d'una vorera

La tempesta va accelerar l'esllavissada, amb pinçament d'un tub de gas

St. Joan de les Abadesses

Jordi Remolins

Una família que viu al carrer de Vidabona va ser desallotjada preventivament, després que la tempesta de divendres a la tarda provoqués l'esfondrament de la vorera de davant de la casa, que a més va provocar el pinçament d'un tub de gas. El carrer està construït sobre un mur de pedra seca, i els diferents epi-

sodis de pluja que s'han produït aquest any han provocat que, segons l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses, s'hagi anat descalçant la vorera progressivament, fins a l'episodi de divendres.

Anteriorment, ja s'havia detectat l'esllavissada de la vorera, i es va activar un expedient d'urgència amb una partida de 25.000 euros, que tot i haver-se licitat encara no s'havia pogut

executar. L'alcalde, Ramon Roqué, explica que "durant l'estiu és més complicat que s'accelerïn les obres" i diu que aquesta setmana s'ha iniciat l'actuació per restituir la vorera i refer el mur. Mentre duren les obres, l'accés al carrer de Vidabona està acotat amb tanques. La família va haver de passar quatre nits fora de casa, primer a L'Hotel i posteriorment a l'Alberg santjoaní.

Les obres al carrer de Vidabona de Sant Joan

AQUEST ESTIU REFRESCA'T AMB...

NEX estiu
De dilluns a divendres a les 19h

Moving
Els dilluns a les 18h i a les 21h

Converses Connecticat
Els dijous a les 18.30h i a les 22h

>

Sant Hipòlit de Voltregà continua fent mans i mànigues per reprendre després de vacances l'activitat esportiva al municipi tot i no disposar del pavelló.

Un cop confirmat que els danys a l'Oli-veras de la Riva són insalvables i que s'ha d'enderrocar, Junts ha ofert a Sumem (PSC) i Som Voltregà (ERC) en-

trar a l'equip de govern. L'objectiu del pacte, que seria inèdit, és remar plegats i aconseguir els diners necessaris per a la construcció d'un nou pavelló.

L'oposició veu amb bons ulls entrar a govern a Sant Hipòlit i fer pinya per pagar el nou pavelló

L'Ajuntament el comanda Junts en solitari gràcies a la majoria absoluta de les eleccions del 2023

tenien avançat el projecte d'un museu de l'hoquei que hauria estat pedra angular per arribar a la construcció d'un nou pavelló.

Som Voltregà (ERC) està pendent, per la seva banda, de reunir-se en assemblea a fi de valorar l'opció d'entrar a govern. *A priori*, però, "amb l'alcalde ens entenem i de ganes de fer pinya davant de problemes és clar que n'hi ha". Enric Cruells, l'únic regidor del partit al consistori, hi afegeix que la proposta era previsible davant de l'actual context polític: "Amb l'acord que hem assolit amb el PSC a la Generalitat, tenir-nos a prop és una bona oportunitat. Nosaltres també ho veiem així, ja que remar plegats pel bé de Sant Hipòlit ens interessa a tots." Reitera, en aquest sentit, el compromís del grup: "No per estar al govern o a l'oposició deixarem de fer trucades o picar portes que ens puguin ser d'ajut." L'equip de govern també insistia en el comunicat de dimarts que l'opció d'un govern a tres bandes, "meditada i sense fissures", pretén transmetre "bona entesa no només a les formacions municipals, sinó a totes les administracions superiors". Un govern d'unitat a Sant Hipòlit, on durant els últims anys hi ha hagut moltes tensions, amb moció de censura inclosa, és inèdit.

Segons ha pogut saber EL 9 NOU, el projecte xifra en uns vuit milions el cost del nou pavelló. Junts treballa des de l'inici del mandat per obtenir els diners: "Conjuntament amb administracions com la Diputació, la Generalitat o el Consell Superior d'Esports, estem aconseguint pas a pas el que ha d'acabar sent la culminació d'una obra necessària i imprescindible."

Sant Hipòlit de Voltregà

T.V.

Aires de govern unitari a Sant Hipòlit després que Junts hagi convidat formalment a entrar a l'equip de govern Sumem (PSC) i Som Voltregà (ERC), grups fins ara a l'oposició. El motiu, el repte que suposa construir al poble un nou pavelló arran de les deficiències detectades a l'Oli-veras de la Riva i, a efectes pràctics, l'objectiu d'aglutinar com més sigles millor per obtenir finançament de la Generalitat, la Diputació de Barcelona i, a escala estatal, el Consell Superior d'Esports.

Segons Junts, que governa a Sant Hipòlit amb majoria absoluta de vuit regidors d'ençà de les eleccions municipals del maig del 2023, la proposta d'un govern unitari pretén bastir "front comú" davant del "context d'urgència". L'equip liderat per l'alcalde, Gerard Sancho, apuntava dimarts en un comunicat que està embastat el projecte de construcció d'un nou pavelló, i "volem que els recursos econòmics continuïn arribant amb la màxima celeritat": "Som aquí perquè la nostra premissa és el municipi i per prendre decisions contundents en moments de màxima responsabilitat."

Gerard Sancho (Junts)

Junts: "Decisiones contundents en moments de màxima responsabilitat"

Des de l'oposició, tant Sumem com Som Voltregà entomen amb bons ulls l'oferta. Jaume Codina explica, de fet, que la seva llista ja va plantejar a Junts l'opció de governar plegats després de les municipals. L'aliança no va fructificar, però "de bona sintonia n'hi ha" i "mai ens hem tancat en banda, ni els uns ni els altres": "Ara hem arribat

Jaume Codina (Sumem-CP)

Sumem: "Amb tantes necessitats que hi ha, si no fem front comú, malament"

al moll de l'os, un problema molt greu per al poble. Ens hem d'arremangar i moure tants fils com sigui possible."

A banda de fer pública la proposta, l'alcalde li ha trucat aquesta setmana, tant a ell com al portaveu de Som Voltregà-AM. Codina apunta que, en el cas dels socialistes –representats al consistori per dos regidors–,

Enric Cruells (Som Voltregà-AM)

SV-AM: "Treballem sempre pel poble, sigui a govern o a l'oposició"

hi ha "total predisposició". D'aquí que contestessin de seguida l'oferta de Junts, a qui han demanat assumir les competències d'equipaments municipals i transició energètica. Ara estan a l'espera de resposta, però el portaveu de Sumem fa valer la trajectòria del partit a l'Ajuntament i recorda que, amb l'exalcalde Xavier Vilamala,

ANUNCI

Mitjançant Resolució d'Alcaldia 2024DECR000178, de data 5 d'agost de 2024, ha estat aprovat inicialment el Projecte de Reparcel·lació del Polígon d'Actuació Urbanística 13.

Se sotmet a informació pública pel termini d'un mes, a comptar des de la data de l'última publicació al BOP de Barcelona, e-tauler o en aquest setmanari, per tal que es puguin formular les alegacions que es considerin oportunes.

A Olost, el 5 d'agost de 2024.

L'Alcalde,
Gil Salvans Muns

El pavelló de fora com a solució d'urgència

Sant Hipòlit de Voltregà

Que l'hoquei i l'esport són cabdals a Sant Hipòlit és una evidència. Amb l'objectiu de poder engegar temporada al setembre malgrat no disposar del pavelló, s'està actuant d'urgència a la Pista, amb canvis del terratzo o l'enllumenat. La Reial Federació Espanyola de Patinatge en principi veuria amb bons ulls que s'hi disputin els partits d'OK Lliga. Municipis osonencs com les Masies de Voltregà també han ofert a Sant Hipòlit els seus equipaments.

El repte és superar la participació del 38% del 2015. El resultat serà vinculant

Olost ja té pregunta per a la consulta sobre la comarca, que serà a l'octubre

Olost

T.V. L'Ajuntament d'Olost preveu portar a terme durant la segona quinzena d'octubre la consulta ciutadana perquè la població es pronunciï sobre el Lluçanès. La pregunta que es traslladarà a la gent serà, en concret, si estan d'acord a iniciar els tràmits perquè el municipi surti de la comarca. El resultat no serà legalment vinculant, però l'alcalde, Gil Salvans (Independents), assegura que així l'entomàrà l'equip de govern sempre que la participació sigui significativa. "El repte" passa, en aquest sentit, per superar el 38% de la consulta del 26 de juliol del 2015, quan el sí s'imposava en la suma global però ja afloraven fissures a Sant Boi i Sant Agustí. A Olost, el 63% dels votants es van manifestar aleshores a favor de la comarca.

Tot i que l'equip de govern manté que no farà campanya ni en un ni en l'altre sentit, Salvans apunta que les perspectives de llavors eren diferents de les actuals: "Crèiem en una comarca de 13 municipis. La fórmula d'ara, la incertesa que hi ha i la manera com s'han fet les coses ens semblen un nyap." També considera que la llei de comarques catalanes no s'ajusta a la realitat del territori, amb el temor que s'acabin encarint serveis de primera necessitat. Malgrat tot, "de cor ens sentim del Lluçanès", motiu pel qual s'ha retardat la consulta a

Una vista d'Olost, on viuen 1.218 persones

la tardor: "Volíem que hi hagués temps d'haver avançat amb la Mancomunitat, tenir un projecte i que se'n puguin explicar els beneficis". Justament amb aquesta idea –donar veu a totes les opcions–, el govern municipal preveu muntar dues o tres xerrades prèvies al procés participatiu.

El resultat de la consulta s'acatarà. "Si és sortir de la comarca, seguint els tràmits pertinents", diu Salvans, "i si volem formar-ne part, al novembre entrarem a la Mancomunitat i treballarem com els que més." Fins ara, la tònica ha estat de perfil baix: després que la Direcció General d'Administració Local no estimés les seves

"Estàs d'acord que s'iniciïn els tràmits per sortir de la comarca del Lluçanès?", el que es demanarà a la gent

propostes, els vuit representants d'Olost es van abstenir, per exemple, en la primera aprovació dels Estatuts de la Mancomunitat.

Tal com ha anat recollint EL 9 NOU, la consulta ciutadana i els dubtes d'Olost sobre el Lluçanès preocupen la resta de municipis. Amb

1.200 habitants, el poble és el segon més gran després de Prats i, a banda de les negatives ja d'entrada de Sant Boi o Sant Agustí, hi ha el precedent del retorn al Bages de Sant Feliu Sasserra. La resta d'ajuntaments s'han manifestat els darrers mesos des de respectant la posició d'Olost fins a retraient-li "insolidaritat" pel risc que trontolli tot el projecte.

La comarca, integrada actualment per vuit municipis, continua en etapa de transició a l'espera que comenci a operar la Mancomunitat que l'ha de regir fins a les eleccions municipals del 2027, quan es constituirà el Consell Comarcal del Lluçanès.

La 'missió' d'estudiar els serveis i com traspasar-los

Sta. Creu de Jutglar

T.V. Els Estatuts de la Mancomunitat del Lluçanès ja estan definitivament aprovats. Ara els hauran de validar els plens dels vuit municipis que integren la comarca: Prats i Perafita ja han fet els deures, mentre que Alpens, Lluçà, Oristà, Sant Martí d'Albars i Sobremunt preveuen donar-hi el vistiplau entre aquest agost i el setembre. Olost s'emplaça al resultat de la consulta ciutadana.

Tal com consta als Estatuts, la missió de la Mancomunitat és estudiar els serveis que ha de prestar el futur Consell Comarcal, el personal que caldria i com es materialitzarien els traspessos respecte al Consell Comarcal d'Osona. També treballar perquè "la totalitat de municipis de la comarca natural formin part de l'administrativa".

L'assemblea general, que es reunirà com a mínim una vegada al trimestre, podrà nomenar un gerent i contractar els perfils professionals necessaris per a aquests objectius. La voluntat final, diuen els Estatuts, és "configurar una comarca específica, singular, adaptada al territori i a la societat en xarxa, àgil, flexible, eficient, poc burocràtica" i, entre altres, "amb els mínims costos de funcionament". La Generalitat va anunciar per a l'ens un pressupost de 200.000 euros aquest 2024. S'aniran incrementant a raó de 50.000 fins a arribar als 350.000 previstos per al 2027.

EL 9 TV

BUSQUEM LA CANÇÓ DE L'ANY

PRESENTAT AL CÀSTING

Inscripcions obertes a partir del 2 de setembre

@opfestcat
rtvc.cat/opfest

El Departament li fa tancar les ovelles durant quinze dies, però el ramader preveu pèrdues

El llop ataca per sisè cop el mateix ramat del Collsacabra i el pagès no hi veu solució

Rupit i Fruit

Carles Fiter

El metre setanta de mallat electrificat no és un impediment perquè el llop del Collsacabra continuï atacant. Malgrat la protecció, aquest mes d'agost ja hi ha hagut dos atacs a Les Viles de Fruit. Un va ser la nit de dijous a divendres passat (1 i 2 d'agost) i el darrer ha estat aquesta setmana la nit de dilluns a dimarts (5 i 6 d'agost). En el de la setmana passada va matar-li tres ovelles i n'hi va ferir tres més, i el d'aquesta s'ha saldat amb cinc: dues de mortes i tres de ferides. La tècnica que fa servir el depredador és espantar les ovelles fins que una s'emporta el reixat per davant i llavors es produeix l'assalt.

És la sisena vegada que el llop ataca aquesta explo-

tació en només tres mesos. Els primers tres atacs es van donar el mes de maig –en un dels quals també va rebre La Sala– i el quart va tenir lloc la nit del 16 al 17 de juliol. El responsable de l'explotació, Joan Pròsper Fatjó-Vilas, sent "impotència". El llop ja n'hi ha matat i ferit una vintena.

Dijous tècnics del Departament d'Acció Climàtica van tornar a visitar l'explotació per estudiar mesures. Per aturar la dinàmica del depredador, que se les ha agafat clarament amb aquesta explotació, és que el pagès tanqui durant 15 dies el ramat a la nau. A més a més, li han encerclat aquesta edificació amb mallat.

Però Fatjó-Vilas no ho veu gens clar. "Durant aquests 15 dies les ovelles no podran menjar les hores que els toca i perdran quilos", apunta el

El llop captat al Collsacabra a principis de juliol

ramader, mentre preveu que això es traduirà en pèrdues. El lloc on els toca anar a pasturar està allunyat de la nau i al vespre –quan el bestiar

menja més perquè no fa tanta calor– ja no els hi pot portar perquè no té prou temps per fer-ho. Això significa que ha de gastar el menjar que ha

emmagatzemat durant l'estiu. "La meua predicció és que al febrer, quan hagin de parir les ovelles, no tindrè xais gràcies a l'administració", critica. "No m'estan donant solucions factibles per a la meua explotació", lamenta el ramader, que des dels primers atacs, al maig, sempre ha proposat un mallat d'obra fixa a l'entorn "per tancar les ovelles amb tranquil·litat". "Però no ens ho volen fer", diu el pagès, que té la sensació que li "prenen el pèl".

"Aquestes dues setmanes, les ovelles no podran menjar a les hores que els toca"

Fonts de la conselleria apunten que s'està treballant amb el ramader i estudiant mesures alternatives. Una de les propostes que hi ha a sobre la taula és un conveni de protecció pel qual el pagès rebrà un import per protegir cadascun dels caps de bestiar durant dos mesos. Aquest acord és paral·lel a les compensacions econòmiques que donen per fer front als danys. Ara per ara, per al pagès, insalvables.

Mancomunitat La Plana

Mancomunitat Intermunicipal Voluntària La Plana

ANUNCI D'APROVACIÓ INICIAL

Aprovat inicialment el Reglament regulador de la Central de Contractació de la Mancomunitat La Plana, per Acord de l'Assemblea General de data 18 de juliol de 2024, de conformitat amb els articles 22.2.d) i 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, 178 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i 63 del Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals, aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny, se sotmet l'expedient a informació pública pel termini de 30 dies, a comptar de l'endemà de la seva publicació mitjançant anunci en el *Butlletí Oficial de la Província*, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la corporació, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i formular les reclamacions i els suggeriments que estimin pertinents.

Durant el dit termini l'esmentat Reglament podrà ser examinat per qualsevol interessat en les dependències de la Mancomunitat perquè es formulin les al·legacions que s'estimin pertinents. Així mateix, estarà a la disposició dels interessats a la seu electrònica d'aquesta Mancomunitat: <https://mancoplana.cat>.

En el cas que no es presentin reclamacions o suggeriments contra l'aprovació inicial de l'esmentat Reglament en el termini d'informació pública que començarà a comptar l'endemà de la publicació de l'anunci al DOGC, s'entendrà aprovat definitivament el dit Acord.

El que es fa públic per a general coneixement, en compliment del que preceptuen els articles 178 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, i 63 del Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny.

El president,
Pere Medina Serrahima
Malla, 19 de juliol de 2024

Malestar a Sant Sadurní d'Osormort pels reiterats abocaments

L'últim, diverses saques de runa; l'alcalde demana contundència

Sant Sadurní d'Osormort

EL 9 NOU

L'alcalde de Sant Sadurní d'Osormort, Enric Riera, està cansat dels reiterats abocaments que, des de fa mesos, es reproduïxen en diversos punts del municipi. L'últim, un carregament de saques de runa i altres residus de la construcció. Aquest dimecres Riera ho va posar en coneixement dels Mossos d'Esquadra i, segons va explicar ell mateix aquest dijous, els Agents Rurals n'haurien localitzat els presumptes responsables, una empresa constructora de Folgueroles: "Això ens han comunicat; els ho faran netejar i el procediment haurà de seguir el seu curs administratiu", explica Riera aquest dijous. EL 9 NOU no ho ha pogut confirmar amb els Agents Rurals.

"És que això no pot ser; no és llençar un paper a terra en un moment, que està mal fet, sinó que és un acte premeditat: han hagut de venir amb un camió petit", es queixa. L'abocament es va produir

Enric Riera a la redacció d'EL 9 NOU mostrant una fotografia de l'abocament

al trencant del càmping de Bojons. El fet que el municipi el travessi l'Eix Transversal i que tingui molta massa boscosa el converteix en un indret de fàcil accés. Cada vegada que es produeix un abocament, l'Ajuntament s'ha de gratar la butxaca per recollir-lo i fer-lo netejar. Per les característiques d'aquest últim, sospita que es tracta d'alguna reforma en què el

paleta ha cobrat l'obligatòria taxa de residus però que, en comptes de fer el circuit habitual i dur-ho a un dipòsit controlat, per l'entrada al qual s'ha d'abonar la taxa, "se la deuen embutxacar". "Això no és de veïns de Sant Sadurní; és de gent de fora", afegeix. Ara, l'Ajuntament tancarà els contenidors amb precinte i s'hi accedirà amb una targeta identificativa.

La porxada de Can Planoles l'endemà de l'incendi. Com es pot veure a les imatges, ha quedat completament destrossada

Investiguen com va començar l'incendi que ha calcinat la porxada de Can Planoles de Roda

De moment no està clar si el foc va començar de manera fortuïta o intencionadament

Roda de Ter

T.V. Tot i que sembla que extreure'n conclusions anirà per llarg, els Mossos d'Esquadra estan investigant com es va originar l'incendi que deixava completament calcinada la porxada de Can Planoles de Roda de Ter la matinada de dilluns a dimarts. A hores d'ara, i almenys segons la informació de què disposa l'Ajuntament, la policia treballa amb totes les línies obertes i ni tan sols està clar si el foc va començar de manera fortuïta o intencionadament. A més a més de continuar col·laborant amb Mossos i Bombers, l'Ajuntament ha activat al llarg de

la setmana els tràmits preceptius, incloent-hi la visita, aquest dijous al matí, del perit de la companyia d'asseurances.

L'incendi a Can Planoles ha sacsejat emocionalment el poble pel volum d'activitat que acull la porxada –xerrades, el ball de la gent gran, sessions de ioga, estiraments...–, però també perquè als anys 90 hi va haver molts veïns i veïnes que es van implicar en la seva construcció. “És un pulmó social. Sempre hi passen coses”, destaca Elisabet Contreras. Alcaldessa accidental en el moment de l'incendi, la matinada de dimarts va veure les flames en primera persona i agraeix la diligència amb què

Una de les reunions que hi ha hagut al llarg de la setmana

van actuar tant Mossos com Bombers. La mobilització d'efectius després del primer

avís d'un veí, a quarts d'1, “va ser molt ràpida”, i és ben natural, ja que la porxada

està al costat de la residència de gent gran. Aturar el foc de pressa va evitar que s'estengués a aquest equipament, al jardí i al bar o els locals d'entitats. Superat el moment de màxima tensió, els Mossos d'Esquadra van continuar patrullant la zona i a les 9 del matí la policia científica ja estava desplegada a la porxada.

A l'espera del que s'acabi sabent amb les seves investigacions, el consistori ha començat a pedalar per reubicar l'activitat que acull habitualment la sala polivalent. Hi ha hagut reunió, per exemple, amb el Casal del Pensionista Carme Vila Formosa, i també “ens estem organitzant de cara a la festa major”. L'equip de govern ha anunciat, així mateix, que si s'acaba provant que el foc va ser intencionat i se n'identifica els autors, es personarà com a acusació particular en el judici. Ajuntaments veïns, entre els quals el de les Masies de Roda, s'han posat en contacte amb el consistori rodenc per oferir-los espais i hores als seus equipaments municipals mentre no es pugui comptar amb la porxada.

S'ha cremat un símbol de Roda

Jaume Salés
@JaumeRei

Quan aquest dimarts 6 d'agost es va llevar el dia, va començar a córrer la notícia que s'havia cremat, o havien incendiat, la porxada de Can Planoles. Aquest

espai, situat als jardins de la finca que porta el mateix nom i al costat de l'actual residència d'avís, és un espai emblemàtic per al poble de Roda de Ter. Hi ha llocs que, no se sap per què, desprenen una bona sensació i que agraden a tothom. Un d'ells és la finca de Can Planoles, situada a l'illa formada

pel carrer Ramon Martí Roca (carrer de Dalt) i el carrer Ramon Pujols Claveras. Aquesta finca con-

“Tenir una finca així al nucli urbà, amb un jardí d'ombra, pista de ball, un porxo i una porxada és un luxe”

serva una torre, on ara s'ubiquen els mitjans de comunicació locals i diverses entitats rodencues, feta construir just a finals del segle XIX pel mece-

nes de Roda Pere Almeda; més tard, la família la va donar al poble de Roda.

Tenir una finca a dins del nucli urbà amb un jardí que dona molta ombra i frescor quan la calor s'enfila, amb una pista de ball, un porxo per ferhi actes i una porxada tancada amb climatització, la que ara s'ha cremat, és un luxe perquè en un mateix lloc hi ha diferents espais per celebrar-hi casaments, dinars populars, presentacions variades, conferències i, sobretot, sessions de ball del Casal del Pensionista. Aquesta entitat, precisament, va ser una de les promotores, juntament amb l'Ajuntament de Roda, de la construcció d'aquesta porxada, la qual va ser inaugurada el 16 de juny de 1996 per l'alcalde Francesc Ribas Sala i el president del Casal del Pensionista Josep Maria Martí i Pol, aprofitant l'acte de celebració de la XII Festa d'Homenatge a la Vellesa.

Control dels Mossos d'Esquadra a Molló, aquest dijous al migdia. A la dreta, Salvador Illa sortint del Parlament ja després del debat d'investidura

Cues i perplexitat al Ripollès pels controls policials buscant Carles Puigdemont fins i tot als maleters

Mentrestant avançava la investidura, amb Salvador Illa ja proclamat president de la Generalitat

Molló/Barcelona

EL 9 NOU

Tot i estar a més de 100 quilòmetres de Barcelona i el Parlament de Catalunya, al focus mediàtic pel debat d'investidura del nou president de la Generalitat, la comarca del Ripollès tampoc va viure un dijous tranquil. La quantitat de controls de Mossos d'Esquadra aturant cotxes i escorcollant-ne els maleters

va agafar per sorpresa desenes de conductors a Ripoll, Ribes de Freser o Molló. Pep Coma, alcalde d'aquest últim municipi, es queixava a través d'una piulada a la xarxa social X que la policia no acostuma a ser tan diligent quan la requereixen els ajuntaments: "És esperpèntic, sobretot perquè de vegades he reclamat la seva presència i m'han dit que no hi havia prou patrulles per venir."

No hi va haver sorpreses i ERC i Comuns van donar suport al candidat del PSC

El desplegament de Mossos buscant Carles Puigdemont es va repetir a passos fronterers d'arreu de Catalunya,

al port i als aeroports. I és que l'expresident de la Generalitat va participar a primera hora a l'acte polític al passeig Lluís Companys de Barcelona, però llavors es va fer fonedís. A l'hora de tancar aquesta edició d'EL 9 NOU continuava en parador desconegut i hi havia detinguts dos mossos que l'haurien ajudat a fugir.

Simultàniament a tot plegat, al llarg d'aquest dijous va anar

avançant el debat d'investidura al Parlament. Una sessió que malgrat els dards creuats per totes bandes va seguir el guió previst i va acabar amb la proclamació de Salvador Illa (PSC) com a nou president de la Generalitat. El candidat socialista va obtenir el suport d'ERC i Comuns, 68 vots pels 65 *no* que sumaven Junts, PP, Vox, CUP i Aliança Catalana.

En les diverses intervencions que va fer, tant la d'entrada com les rèpliques, Illa va prometre lluitar contra la pobresa i aplicar l'amnistia i va agrair, per exemple, el "llegat" de Pere Aragonès (ERC), el president sortint. També va contestar a la diputada ripollesa i alcaldessa Sílvia Orriols (Aliança Catalana) que, a més a més de combatre el seu discurs d'odi, governarà per a tots els ciutadans de Catalunya, incloent-hi "els seus votants i els ciutadans de Ripoll".

Un debat d'investidura de referències a Osona

De Jacint Codina a Oques Grasses o Martí i Pol

Barcelona

V.P.

Més enllà de la presència a l'hemicicle dels diputats d'Osona i el Ripollès –Anna Erra i Jordi Munell (Junts), Ramon Espadaler i Antoni Poyato (PSC i Units per Avançar), Pau Ferran (PP)

i Sílvia Orriols (Aliança Catalana)– aquest dijous hi va haver referències locals durant una sessió d'investidura excepcional, amb una mirada estràbica a l'hemicicle i l'altra en la recerca de l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont. El candidat a

la presidència, Salvador Illa (PSC), va citar l'exalcalde de Vic Jacint Codina (UDC) en la primera rèplica al portaveu de Junts, Albert Batet, després d'una dura intervenció d'aquest en contra seva. Havent assegurat que no els tindria en compte les paraules en què l'acusaven de ser "espanyolista" i "el primer defensor de l'aplicació del 155 a Catalunya", Illa va fer esment d'una cita de l'exalcalde de Vic que ja havia utilitzat des del faristol del Parlament: "Una bona oposició ajuda a fer un bon govern".

Gràcies a Ramon Espadaler, Illa –que havia coincidit amb Codina a la Diputació de Barcelona– ha reivindicat en més d'una ocasió la figura de l'exalcalde de Vic, que va governar de 1995 a 2007 sempre sense majoria absoluta i fent gala de bona capacitat de negociació, amb acords amb forces ideològicament tan allunyades com la Iniciativa per Catalunya de Joan Lagunas.

Aquesta no va ser l'única referència de dijous a la comarca d'Osona. Illa, en la seva intervenció, havia citat els germans Muñoz,

els Estopa, com a exemple de la pluralitat de la societat i la cultura catalana. Batet va dir, com a contrapunt, que ell, a part dels Estopa, també escolta els osonencs Oques Grasses, el grup liderat per Josep Montero, de Muntanyola.

Per engrandir el llistat de grups musicals catalans citats al debat d'investidura, Josep M. Juvé (ERC) va fer referència, entre d'altres, al de death metal Vidres a la Sang. Creat el 2002, posa notes amb guitarres estridents als poemes del rodenç Miquel Martí i Pol.

Tota la informació de la comarca al teu abast

El periodisme que t'acompanya

EL9NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.CAT

Les obres duraran vuit mesos i en principi seran compatibles amb la circulació de trens

Adif es tornarà a gastar mig milió d'euros al túnel de Toses perquè no va quedar ben impermeabilitzat

Toses

T.V. Adif va obrir la setmana passada el concurs públic per trobar una empresa que executi una nova tongada d'obres al túnel de Toses. La infraestructura, de gairebé quatre quilòmetres entre Planoles i la Molina, ja va ser objecte d'una reforma integral el 2020 i el 2021, després d'un desprendiment que fins i tot va fer descarrillar un tren el 9 de juliol de 2019.

Segons queda recollit a la licitació, l'actuació d'aleshores no va resoldre del tot les patologies del túnel, la qual cosa justifica la necessitat d'intervenir-hi novament. Els treballs, que s'han presupostat en 605.000 euros (IVA inclòs), duraran vuit mesos i les empreses interessades a executar-los tenen temps de presentar les seves ofertes fins al 30 de setembre. Adif detalla en l'expedient que el principal problema del túnel és la filtració d'aigua, de manera que les obres han de servir per conduir-la millor cap a les rases, incrementar el drenatge i que no hi hagi avaries cada dos per tres a la via i la catenària.

Els 600.000 euros d'inversió s'afegiran als gairebé 9,5 milions que ja es van destinar a la infraestructura ara fa quatre anys, quan va quedar

CONSELL COMARCAL DEL RIPOLLÈS

Tres anys després de l'actuació d'urgència d'entre 2020 i 2021

Toses La reforma del túnel de Toses després del desprendiment del juliol de 2019 va culminar el maig de dos anys després, havent-hi invertit gairebé 9,5 milions d'euros. Les obres es van allargar tres mesos respecte al previst, incloent-hi l'ensurt d'un ferrocamió que es va desfermar i va baixar a la deriva fins

a Ripoll. Sortosament no hi va haver ferits. Els treballs es donaven per tancats amb una visita (a la foto) a la qual van assistir l'aleshores delegada del govern a Catalunya, Teresa Cunillera; el director general de Conservació i Manteniment d'Adif, Àngel Contreras; la directora de Rodalies de Catalunya, Mayte Castillo, i, entre altres, el coordinador del Pla de Rodalies, Pere Macias.

constatat que estava molt malmesa a causa de les filtracions d'aigua i el procés de gel-desgel a la cota més alta del ferrocarril convencional a la Península. La zona que presentava més desperfectes

era prop de la boca nord, per la mala qualitat de la roca. En aquell moment es van utilitzar 3.417 metres cúbics de formigó projectat i 107 tones d'acer i es va reforçar, entre altres, el revestiment del

túnel, l'estructura de la volta i els drenatges. També s'hi va instal·lar una catenària rígida a fi de minimitzar les avaries elèctriques.

Executat l'any 1922, el túnel de Toses és un dels més

antics de tota la xarxa ferroviària espanyola. Adif destaca que en el seu moment es va construir per a unes característiques de trànsit, càrregues i velocitats "molt diferents de les actuals". Això, sumat al pas del temps i la climatologia, s'ha traduït "en una degradació dels materials". Segons consta a la memòria, no es preveu que durant les obres s'hagi de tallar totalment la circulació, sinó com a molt a l'inici i al final del dia.

Manifest de La Metxa contra el tancament del seu local

També tenen convocada una manifestació

Ripoll

J.R. El casal popular La Metxa ha presentat un manifest contra el tancament del local que té al carrer Pare Colí de Ripoll. Els responsables d'aquest col·lectiu afirmen que Aliança Catalana tenia intenció de tancar-lo "des del primer instant que van trepitjar l'Ajuntament, mitjançant persecució política i traves burocràtiques". El manifest reivindica el seu espai com a element dinamitzador de la cultura popular i de la llengua, i com a catalitzadors

i agents d'agitació política, però també com a espai de trobada, germanor, refugi i creador de consciència.

Entre les més de 600 adhesions que ja té el manifest hi ha les de l'alcalde de les Llosses, Jaume Cuní; l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, la humorista Ana Polo, el fotoperiodista Jordi Borràs i el pare homònim de Guillem Agulló, a banda de nombrosos casals i ateneus. Paral·lelament al manifest, La Metxa ha convocat una manifestació contra el tancament i per combatre l'extrema dreta. Tindrà lloc el 20 d'octubre.

BOMBERS

Rescat amb helicòpter a Ulldeter d'un home accidentat

Setcases Els bombers van rescatar dimecres al refugi d'Ulldeter, en terme de Setcases, un home que es va fer mal i no podia continuar la ruta prevista. Efectius del Grup d'Actuacions Especials el van immobilitzar i el van pujar amb grua (a la foto) fins a l'helicòpter que el va traslladar posteriorment a l'ambulància. L'avís al telèfon 112 havia saltat quan passaven cinc minuts de 2/4 de 6 de la tarda. Els bombers també han intervingut durant les últimes hores en incendis de petita magnitud a Berga o Alcover.

Se n'ha cuidat la família Onyós de Plandolit, de qui consta a la base el nom d'un avantpassat

Restitueixen la creu del Tosell, al voral de la carretera de Vic a Roda des de 1824

Vic

T.V. Buscant restes de pedres per a una altra obra a la nau de serveis de l'Ajuntament de Vic, Josep Maria Onyós de Plandolit i Serrabou es va endur una sorpresa: descobrir el seu cognom –Plandolit– a la base dels trossos d'una creu que era al mateix magatzem. De seguida va tenir clar que es tractava de la que hi havia hagut al trencant del Tosell, al voral de la carretera de Vic a Roda, i va posar fil a l'agulla per restituir-la. El resultat s'ha materialitzat els últims mesos i dimarts es presentava públicament, després que l'Ajuntament de Vic també hagi intercedit amb la Diputació de Barcelona per recol·locar el monòlit una mica més endins i apartat dels cotxes. La creu torna a ser des de llavors ben visible a ulls dels conductors, una situació *privilegiada* que contrasta amb la poca informació que se'n té. I és que més enllà de la inscripció –Hipòlit de Plandolit, 1824– tan sols se sap que ha estat destruïda diverses vegades: durant la Guerra Civil, per part dels republicans, i com a mínim un altre cop ara fa set anys, quan hi va xocar un vehicle i les restes del monòlit van anar a parar a la nau d'urbanisme. Xavier Calderó hi afegia dimarts que la seva família, a qui pertany la finca del Tosell, també l'havia restituit altres vegades.

Descendent de la casa Plandolit de Sant Pere de Torelló, Hipòlit de Plandolit i d'Argila-Quadres va viure entre 1767 i 1830. Forma

A dalt, membres de les famílies Onyós de Plandolit i Calderó amb l'alcalde de Vic, Albert Castells, i les regidores Bet Piella i Ester Coma. A sota, seminaristes en una imatge antiga tirada a la creu del Tosell

part de l'arbre genealògic dels Onyós de Plandolit, però "són tants anys enrere que no el tenim referenciat". El prior de la Venerable Con-

gregació dels Dolers de Vic, Xavier Cervera, va trobar a l'arxiu un testament seu de 1812 en què feia una donació i demanava ser enterrat en

solitari. Una voluntat que es va complir i que queda recollida a la làpida que hi ha encara a l'església, malgrat que no tot sol, ja que

a la tomba s'hi van afegir més tard les despulles de Maria Dolers de Parrella. Tal com va explicar la família dimarts, es tracta de la rebesàvia d'en Josep Maria, una jove catalana de classe alta que estava casada amb Don Guillem de Plandolit però que va morir assassinada a ganivetades a mans d'un militar que se n'havia enamorat bojament i no era correspost. El crim passional va tenir lloc el 1855 i va aixecar molta polseguera, la qual cosa va portar la família a exhumar les restes de la víctima i traslladar-les a Vic.

Nissaga de sang noble

Vic Els Plandolit són família de sang noble. Ostenten la baronia de Senaller i de Gramenet i destaquen, entre altres, pels poders polítics sobre les valls d'Andorra durant el segle XIX. El seu escut, un griu (animal mitològic amb cos de lleó i cap i ales d'au rapaç), es pot veure en una de les façanes del Museu Episcopal de Vic.

La restitució de la creu servia per recuperar dimarts aquest capítol d'història, la prova, a l'entendre d'Onyós de Plandolit, que es tracta de "símbols importants" en termes de memòria, per a "Vic, per a Osona i per tenir presents els avantpassats". L'alcalde, Albert Castells, li recollia el guant i reivindicava el valor del passat per "entendre el present i encaminar-nos al futur". De curiositats al voltant de la història de la creu, de fet, no en falten: des que ara compleix 200 anys fins a la manera com en va retrobar les restes Josep Maria Onyós de Plandolit, qui, fent honor a la seva trajectòria professional com a enginyer químic –el 1971 fundava Proquímia–, hi va aplicar un tint perquè el monòlit recuperés l'aspecte d'antic.

Crema un cotxe a Sant Pere de Torelló

Sant Pere de Torelló Dues dotacions dels bombers van treballar dimarts a la tarda en l'incendi d'un vehicle a Sant Pere de Torelló, al camí cap al mas Can Blanc. Segons explicaven des del cos, va ser el mateix ocupant del cotxe qui va avisar els serveis d'emergències pels volts d'1/4 de 4. A banda d'apagar el foc, els bombers van netejar la calçada i van esperar que arribés la grua.

BOMBERS

Una vaca envesteix i fereix una dona al coll d'Ares

La van traslladar en estat lleu a l'hospital d'Olot

Molló

EL 9 NOU Els Bombers de la Generalitat i el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) van atendre dimarts al matí –cap a 2/4 de 12– una dona que havia estat envestida per una vaca al coll d'Ares, en terme

municipal de Molló.

El cos de Bombers la va evacuar en helicòpter i després se'n va fer càrrec una ambulància, que la va traslladar a l'Hospital d'Olot. Segons fonts del Sistema d'Emergències Mèdiques, tot i que masegada, la dona estava en estat lleu.

L'aterrament definitiu començarà a l'octubre i està subvencionat en gran part per la Diputació

Enderroquen les escales del mercat municipal de Vic per evitar ocupacions i incivisme

Vic

Carles Fiter

L'Ajuntament de Vic ha aterrat aquesta setmana els accessos a l'edifici del mercat municipal. Concretament, s'ha enderrocat el primer tram de les escales que donaven accés als comerços. D'altra banda, també han tancat amb malla d'obra l'entrada per la rampa que s'enfilava fins al pàrquing de sobre el recinte. D'ençà que l'estiu passat l'últim comerç va abaixar la persiana i, per tant, s'hi va acabar l'activitat comercial, el mercat es va convertir en un focus d'incivisme i, fins i tot, d'ocupacions.

Per evitar tot això, el consistori vigatà ha decidit tancar l'accés al mercat i avançar un capítol de l'enderroc. Tal com apunta la regidora d'Urbanisme, Ester Coma (Junts),

Les escales escapçades que fins ara accedien a l'edifici del mercat municipal

s'havien rebut "bastantes queixes" dels veïns, des de soroll fins a deixalles. Preo-

cupava sobretot que algunes persones prenguessin mal després d'haver-se colat a

l'edifici del mercat i "enfilat fins a dalt al pàrquing". Amb aquesta mesura "aconseguiu-

que no hi puguin arribar i es quedin a baix", afegeix. A més a més, l'Ajuntament també havia detectat ocupacions, des d'una persona que hi vivia fins a d'altres que dormien al replà de les rampes. Això es va reconduir cap a l'alberg.

L'enderroc definitiu no començarà fins a la tardor, cap a l'octubre o novembre. El cost total d'aterrar aquest equipament s'enfila a uns 1,19 milions d'euros. L'abril passat, l'Ajuntament va rebre una subvenció de 900.000 euros de la Diputació de Barcelona per poder fer front aquest cost. Inicialment, no estava previst aquest aterrament. De fet, al pressupost només hi havia una partida de 300.000 euros per sanejar l'equipament. Un estudi de l'estat de l'edifici va fer canviar d'idea el consistori, que preveu poder pagar l'enderroc amb el conjunt d'aquests diners sense que suposi un esforç econòmic per a la ciutat. Està previst que en aquest nou emplaçament s'hi construeixi un nou centre d'atenció primària.

La decisió sobre si cal construir un nou mercat i on ubicar-lo encara s'està treballant amb Vic Comerç i altres agents, que estan analitzant què volen els botiguers i productors.

Comencen a aterrar una part de l'antiga Cooperativa Plana de Vic

La part central de l'edifici ha de ser un espai formatiu i comunitari de Sant Tomàs

Vic

C.F.

Ja hi ha operaris i màquina treballant aquests dies a l'antic edifici de la Cooperativa Plana de Vic per aterrar-ne una part. L'Ajuntament va cedir l'immoble a Sant Tomàs perquè l'associació hi desplegués un espai formatiu i comunitari. Aquesta cessió es va produir el setembre del 2022 amb l'objectiu de donar vida a un espai que no acollia la cooperativa des de finals del 2019. Concretament, la part cedida a Sant Tomàs és la de l'edifici central, que consta d'uns 230 metres quadrats i del qual la mateixa entitat s'ha de cuidar de la rehabilitació. La part lateral del complex, on hi havia les antigues oficines i que connecta amb el parc de Casa Forcada, és la que ha d'anar a terra. Tal com marca el POUM, s'ha de convertir en una zona verda que connecti amb el parc.

Des que es va cedir, fa gai-

rebé cinc anys, la zona no ha experimentat cap canvi, fins fa un parell de setmanes que hi han entrat les màquines. Actualment, s'està retirant tota mena de material "per fases i per tipus", com vidres, fusta, metall... Tal com explica la regidora de Via Pública i Convivència i Seguretat, Elisabet Franquesa (Junts), un cop retirat tot això, s'aterrarà aquesta part lateral. La regidora calcula que a finals d'agost aquest sector ja estarà esfondrat.

Abans que hi entressin les màquines, en aquest edifici que va a terra hi havia un ocupa. "El dia que vam dir-li que havia de començar l'enderroc va marxar", relata Franquesa. Aquest, doncs, no era un aspecte que condicionava la demora de l'inici d'obres. El principal motiu és que l'entitat estava a l'espera que la companyia elèctrica Endesa faci un soterrament d'una part dels cables de la línia a la zona. D'altra banda, també es va haver de modi-

Operaris treballant a la part de l'edifici que ha d'anar a terra

ficar el projecte, després de descobrir un sostre de bigues de fusta.

Sant Tomàs vol que les futures instal·lacions acullin un itinerari formatiu específic (IFE) en auxiliar de vendes i atenció al públic. Vindria a ser un cicle formatiu per a persones amb discapacitat, que actualment ja s'im-

parteix al Seminari de Vic. També voldria traslladar-hi Eina, el centre de formació i inserció laboral. Pel que fa a l'espai comunitari, pensen a portar-hi la gestió del voluntariat, els grups d'autogestió o que sigui un espai de trobada de socis. L'avantprojecte de la reforma s'enfila a uns 330.000 euros.

Vic En Comú insisteix a aturar les obres del Seminari Vell

Vic

C.F.

El regidor de Vic En Comú Podem, Arnau Martí, ha presentat aquesta setmana una instància per sol·licitar la suspensió de la llicència d'obres del Seminari Vell, classificat com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). En la petició, que ja havia traslladat en el penúltim ple, el regidor considera que les obres no concorden amb els requisits de protecció de patrimoni i que l'ampliació de l'edifici comporta una modificació substancial dels volums exteriors. Per tot plegat, demana que se suspenguin les obres. Per la seva banda, la regidora d'Urbanisme, Ester Coma (Junts), insisteix que el projecte "compleix amb el POUM" i ha superat el vistiplau del Patronat de la Ciutat Antiga. L'edificabilitat màxima que proposa el planejament és de 2.800 metres quadrats. "S'està construint el que es podia fer", conclou Coma.

“Entrenem el cervell per anar ràpid, però la vida no va a aquesta velocitat”

Beatriz Fagundo, doctora en Neurociència Cognitiva i professora de la UVic-UCC

Vic

Laura Serrat

El 22 de juliol es va celebrar el Dia Mundial del Cervell, que es commemora des de l'any 2014 en aquesta data arran de la constitució de la Federació Mundial de Neurologia (WFN), l'any 1957. Aquesta associació internacional té per objectiu difondre la importància de la salut cerebral.

Què és la neurociència i per a què serveix?

La neurociència és l'estudi del cervell. Estudiem com són i com interaccionen les àrees del cervell i també el funcionament de les neurones. Volem saber com interacciona el cervell amb el món. Una cosa que sempre diem en neurociència és que la realitat no existeix, és un invent del cervell. En neurociència cognitiva, concretament, estudiem per què recordem unes coses i n'oblidem d'altres, per què posem l'atenció en uns estímuls i en d'altres no...

Permet ampliar horitzons en qüestions com la importància d'estar connectats amb la natura, per exemple?

Nosaltres és clar que modifiquem l'entorn, però l'entorn ens modifica a nosaltres, també. S'ha estudiat molt com la interacció amb la natura ha canviat el cervell. De fet, el nostre cervell ha canviat al llarg de tota l'evolució, i sempre hem estat a la natura, sempre. Fa molt poc temps que vivim en ciutats. Recordo un estudi que es va fer a Catalunya per veure com es desenvolupava el cervell dels nens, depenent de si estaven en contacte amb àrees verdes o no. Van trobar que els nens que estaven en entorns més verds, amb més interacció amb la natura, tenien un millor neurodesenvolupament. El que no ha dit ningú és el perquè. Una de les hipòtesis és que en aquests entorns la qualitat de l'aire és millor, hi ha menys contaminació. És possible que aquest en sigui el motiu, perquè en bona part el que porta la sang al cervell és oxigen. També és cert que si estem en contacte amb la natura estem millor emocionalment.

I el joc, quin lloc ocupa en el desenvolupament?

El joc és la manera natural del cervell d'aprendre. Estem dissenyats genèticament per a això. Aprendre hauria de ser positiu i interessant, perquè és natural per a nosaltres. I, de

Fagundo, doctora en Neurociència Cognitiva i experta en neuropsicologia clínica

fet, no només per als humans, sinó per a tots els animals. Si tu veus els gats, els lleons, quan són petits, tots juguen, sobretot els mamífers. Juguen no només per diversió, sinó perquè és la manera d'aprendre, jugant a caçar, jugant a barallar-se... i amb els humans és exactament el mateix. Aquesta és la funció del joc.

retrocedir la resta de coses?

Sobre això s'han fet estudis, però no hi ha una evidència científica. Ara, sabem segur que el cervell canvia tota l'estona, sempre. Això pot ser bo o dolent. Per exemple, diuen alguns estudis que els nens d'ara tenen molta més capacitat visuoespacial que nosaltres. És la capacitat d'entendre

“Estem acostumant el cervell a no fer cap esforç, i es torna mandrós”

“Estar ocupat es valora molt, però no és un òrgan amb una capacitat il·limitada”

“Hauria de ser imprescindible fer jocs cognitius a qualsevol edat”

Beatriz Fagundo

- Doctora en Neurociència Cognitiva, neuropsicòloga clínica i experta en neuropsicologia. Professora del Campus Manresa de la UVic-UCC, ha dedicat els últims 25 anys a entendre les bases neurals de la memòria, l'atenció, la presa de decisions i les emocions. És experta en les conseqüències de l'*speedwatching* o visualització accelerada.
- Ha publicat més de 50 articles científics i ha participat en diferents congressos internacionals. També ha format part de comitès d'experts de la Comissió Europea per l'estudi dels efectes cerebrals de les noves tecnologies.

S'han fet estudis dels neurotransmissors que s'alliberen amb el joc: la serotonina, que té a veure amb la reducció de l'estrès, o les endorfines, que s'han associat a l'estat de benestar i felicitat. En una situació en què el teu cervell està bé, és perfecte per a l'aprenentatge. També va molt bé per a la interacció social, que s'està deixant de banda. Si no agafes aquestes capacitats quan ets petit, després costa molt més.

Quin impacte ha tingut l'aparició de les noves tecnologies al nostre cervell? Fan

les coses en el seu espai, com ara fer servir mapes. Això és positiu, però s'han perdut coses, també; per exemple, la capacitat de comprensió lectora i verbal s'ha reduït i, sobretot als nens i els adolescents, ara els costa moltíssim gestionar la frustració. Estem acostumats que tot sigui immediat, i un dels problemes que en deriven és que tindrem adults amb menys capacitat per adaptar-se als canvis, i de canvis en vindran segur.

Poden acabar comportant trastorns en els casos més

extremes? Quins?

Jo havia treballat molt de temps a l'Hospital de Bellvitge, a psiquiatria. Allà tenen un departament d'addiccions comportamentals referent a Catalunya. Cada vegada hi arriben més pacients, i cada vegada més joves, amb el problema de l'addicció a les noves tecnologies. És normal, perquè això té un reforç immediat. Fas alguna publicació i et fan un *m'agrada*, i a més tens aquesta sensació d'acceptació del grup. Això és un reforç bestial. S'està incrementant la quantitat de persones, però sobretot de nens i d'adolescents, amb l'addicció a les xarxes socials. I lligat a això, cada vegada més ens trobem altres problemes de salut mental com la depressió, l'ansietat... És molt dur, en segons quines edats, la no acceptació dels altres i la comparació d'un mateix amb els altres a internet. És difícil si no es tenen recursos psicològics suficients, perquè la gent és més cruel des de l'anonimat.

Actualment està de moda l'*speedwatching* o visualització accelerada per veure més continguts en poc temps, cosa que es pot fer a YouTube i a plataformes com Netflix o en xarxes socials com TikTok. Quins efectes té sobre el cervell?

Això ens passa perquè sembla que ara estar ocupat és fantàstic. Es valora

molt positivament, com més millor, però el cervell no pot arribar a tot. El cervell té una capacitat increïble, però no il·limitada. Però tu hi vols arribar i, a més, hi vols invertir menys temps. No estàs demanant al teu cervell cap esforç retencional, li estàs ensenyant que no cal. Això afecta la comprensió, també. El cervell necessita el seu temps per processar una informació, per validar-la, gestionar-la i lligar-la a la informació que tu ja tenies, perquè això és l'aprenentatge. Si la informació la veus ràpidament, el cervell no ho entén. A mitjà termini, el problema es concentra en les funcions executives, com ara la presa de decisions, l'adaptació als canvis, la planificació... Tot això depèn de la part del cervell que es diu prefrontal, que es continua desenvolupant fins als 20 o 22 anys. És un moment molt sensible, i allò a què tu exposes el teu cervell a aquestes edats marcarà el teu cervell d'adult.

Per tant, el cervell es torna més mandrós?

És clar. Una de les coses que passaran és que el cervell s'avorrirà molt i molt ràpidament, necessitarà molts estímuls i molta velocitat, i la vida no va a aquesta velocitat. La capacitat d'estar atent a una sola cosa es diu atenció sostinguda, i és la que estem perdent.

És aconsellable esforçar-nos a fer de manera paral·lela activitats que impliquin esforç cerebral?

Segur. Trobo que sempre és aconsellable fer activitats que impliquin un esforç cerebral, a qualsevol edat. Entrenar el cervell és com entrenar el cos. A tothom li sembla normal anar a un gimnàs, sortir a córrer... sobretot a la gent jove. Però no pensem que és normal entrenar el cervell, que també és un múscul, per reforçar-lo i no perdre el que tenim. Fer jocs cognitius, aprendre un idioma o qualsevol cosa que impliqui un entrenament cerebral hauria de ser imprescindible.

Com es conuiu al segle XXI de manera racional i sana amb les noves tecnologies?

És la gran pregunta. Hem d'entendre que les noves tecnologies han arribat per quedar-se. Hem d'intentar limitar-ne l'ús per nosaltres mateixos. S'han de procurar evitar abans d'anar a dormir, perquè descontrola la melatonina, que regula els cercles circadianaris. Hem de ser seriosos amb això i aprendre a fer-ne un millor ús i controlar-ne el contingut, per donar-hi usos més interessants. Un estudi va demostrar que si els estudiants reduïen l'accés a les xarxes socials a només 30 minuts al dia, es reduïa la sensació d'aïllament i disminuïen els nivells d'ansietat.

SOM DE TREBALLAR EN EQUIP SOM DE MAR

ARRIBA A CATALUNYA LA COMPETICIÓ
NÀUTICA MÉS EMOCIONANT DEL MÓN.
VINE A BARCELONA A VIURE
LA 37a COPA AMÈRICA.
LA CIUTAT ON TOTS SOM DE MAR.

 **37TH
AMERICA'S
CUP
LOUIS VUITTON**

AGOST - OCTUBRE 2024
BARCELONA

HOST VENUE PARTNERS

La Generalitat destina més de 5 milions d'euros a retirar amiant a Osona

És la tercera comarca que més diners rebrà de tot Catalunya

Vic

EL 9 NOU

Osona serà la tercera comarca de Catalunya que més diners rebrà de la Generalitat per retirar l'amiant de cobertes i instal·lar-hi plaques fotovoltaïques, amb 5.223.332,16 euros. Així ho indica la resolució definitiva de la convocatòria d'ajuts del Govern destinats a l'eliminació de residus materials d'aïllament i de la construcció que continguin amiant, que també inclou les instal·lacions d'autoconsum fotovoltaic en les cobertes afectades de tot Catalunya. En total, la Generalitat atorgarà 50 milions d'euros, gestionats per l'Agència de Residus de Catalunya, que formen part del programa "Amiant per plaques", impulsat pel Departament d'Acció Climàtica.

Enguany la convocatòria pels ajuts es dividia en dues tipologies d'expedients. Per una banda, l'anomenat "annex 1" engloba propietaris particulars o empreses que només volen retirar l'amiant dels seus béns immobles, i que poden concretar-se en persones físiques o jurídiques –públiques o privades– i comunitats de veïns. És per això que s'hi han presentat particulars, comunitats, empreses i també diversos ajuntaments. Per a aquest primer annex s'atorga una subvenció dinerària d'un màxim de 30.000 euros, i els diners es reparteixen

íntegrament per ordre d'inscripció. El conjunt d'expedients d'aquest tipus aprovats rebrà un total de 17,8 milions d'euros.

L'"annex 2", en canvi, reuneix més condicions. Requeix empreses o particulars amb activitat econòmica acreditada i les subvencions no només inclouen la retirada de l'amiant, sinó que també financen els canvis de coberta i la instal·lació de plaques fotovoltaïques. Donats

S'han rebut 4.258 expedients arreu de Catalunya i se n'han descartat 1.625

aquests elements de més complexitat, l'adjudicació dels imports s'ha fet a través d'una concurrència competitiva –és a dir, amb un sistema de puntuació–. D'aquesta manera, aquelles entitats més ben puntuades s'han repartit el total dels 32,1 milions d'euros destinats a aquest annex. En total, hi ha hagut 745 expedients favorables.

Fina Compte és consellera delegada de TC Torelló, una empresa familiar especialitzada en la gestió de l'amiant que també ofereix assessorament per a la tramitació de les subvencions públiques. Ella considera que l'elevat import destinat a Osona no es deu únicament a l'elevada

presència d'aquest residu a la comarca, sinó que també s'explica per una quantitat molt alta d'expedients presentats: "Les entitats osonenques s'han bolcat en la gestió de l'amiant; és per això que s'han presentat tants expedients des d'aquí i el motiu pel qual rebem més diners."

Compte explica que el sector que més punts sumava per presentar-se al segon annex és el primari. És per això, diu, que moltes empreses fora de l'agricultura o la ramaderia van optar per presentar-se a l'annex 1 per, així, "tenir uns diners assegurats si eren dels primers i no dependre de les puntuacions". Aquesta tendència s'ha reflectit en l'import destinat a cada tipologia, ja que inicialment es preveia esmerçar 10 milions a l'annex 1 i 40 milions a l'annex 2, però s'ha hagut d'ajustar en favor del primer per suplir l'alt nombre d'inscrits.

La responsable de TC Torelló assegura que a la convocatòria es van presentar 4.258 propostes. El total d'expedients favorables entre els dos annexos són 2.633. Així, si en fem la resta, 1.625 han quedat descartats, bé sigui per manca de pressupost, per no complir els requisits de les bases o per casos d'expedients duplicats en ambdues tipologies. En aquest sentit, Compte remarca la importància de tenir un bon assessorament en tot moment: "Els descartats hauran d'esperar a la convocatòria de 2024 i començar des de zero".

Les 20 comarques que més diners rebran de la Generalitat per retirar residus d'amiant

Barcelonès	7.586.427,97 €
Vallès Occidental	6.684.227,02 €
Osona	5.223.332,16 €
Baix Llobregat	3.563.699,52 €
Vallès Oriental	3.377.593,64 €
Bages	2.012.561,71 €
Maresme	1.656.470,80 €
Gironès	1.519.628,10 €
Selva	1.335.438,98 €
Segrià	1.112.939,33 €
Segarra	1.069.208,52 €
Berguedà	1.022.604,97 €
Baix Camp	994.784,07 €
Tarragonès	918.105,58 €
Alt Penedès	877.594,12 €
Alt Empordà	795.800,30 €
Baix Empordà	744.382,87 €
Pla de l'Estany	735.269,39 €
L'Anoia	728.560,05 €
Alt Urgell	670.451,48 €

FONT: AGENCIA DE RESIDUS DE CATALUNYA

Arriben a Osona sis nens i nenes del Sàhara

Vic El Consell Comarcal d'Osona va donar la benvinguda divendres a sis nens i nenes del Sàhara que passaran part de les setmanes d'estiu amb famílies d'Espinelves, Sant Martí de Centelles, Santa Eulàlia de Riuprimer, Tona i Aiguafreda. La iniciativa, impulsada anualment per l'entitat Cooperació Osona amb el Sàhara, pretén que els infants visquin una realitat diferent del seu dia a dia als camps de refugiats on viu exiliat el poble sahrauí des de l'any 1975. Tal com expliquen des del Consell Comarcal, allà les condicions de vida són extremes. Les famílies catalanes els ofereixen "nous costums, llengües, una alimentació equilibrada i assistència mèdica".

CONSELL COMARCAL D'OSONA

santtomàs

Eduard Masuet i Royo

1974 - 2024

Treballador de Tac Osona.

D.E.P.

El nostre condol a la família, amistats i companys/es.

Vic, agost de 2024

La gossa seca que menja pedres

Es va escapar de Manlleu el passat 10 d'abril i la van recuperar a Rupit 20 dies després

Manlleu

Isaac Moreno

“Hem vist un gos perdut prop del salt de Sallent, a Rupit. No es deixa agafar. He aconseguit fer-li una foto del collar per veure el número de telèfon. És vostre?” Era un divendres de maig i en un domicili de Manlleu rebien aquesta trucada. Acabaven 20 dies de calvari. O, si més no, sense notícies de la Rossa, la gossa que per un cúmul de circumstàncies va aprofitar que s'obria la porta del garatge per sortir-ne esperitada. La conversa telefònica va continuar. “De veritat? A Rupit? Se'ns va escapar fa 20 dies de Manlleu.” “No es deixa agafar. Està molt sec i menja pedres.” S'activava l'operatiu de recerca i retorn a casa.

El 10 d'abril d'aquest any, la Conxita arribava a casa i obria la porta del garatge per entrar el cotxe. Oh, sorpresa. En van sortir les dues gosses dels seus pares. Les cases estan de costat i es comuniquen pels patis. En aquell moment totes les portes del darrere estaven obertes i els animals van sortir a explorar. La Conxita aconseguia aturar la Xata, però la Rossa va continuar al seu pas fent cas omís dels crits perquè tornés. La van perseguir direcció Sant Martí Sescorts, però li van perdre el rastre. La Rossa coneixia la zona de quan havia anat a caçar amb el seu propietari. La família va estar rastrejant la zona durant dies, però no aconseguien recuperar l'animal. En van informar la Policia Local i els gestors de l'AIAC, l'Arxiu d'Identificació d'Animals de Companyia,

La Rossa i la Xata, juntes de nou, a casa

La van veure perduda al salt de Sallent i no es deixava agafar ni pels més experts

per si algú alertava que havia localitzat la Rossa i la podien identificar amb el xip. L'AIAC en va fer seguiment, però no van rebre cap alerta.

Fins que el divendres 3

Conxita: “Vaig veure ben bé el moment del clic, quan la gossa es ressituava”

de maig sonava el telèfon i arribava el missatge de la localització de l'animal a Rupit. Ja era tard i la Conxita va decidir pujar a Rupit l'endemà dissabte, acompanyada d'una amiga i de la Xata. Rupit és un poble petit i les notícies corren com la pólvora. Al primer que li van demanar per un gos ja les va identificar: “Sou la família de Manlleu del gos perdut al salt de Sallent?” Van fer un recorregut circular fins al salt i ni rastre de l'animal. Van parlar amb l'Ajuntament i de seguida es va activar el grup de caçadors del poble. Tot el que se sabia era que el gos no es deixava agafar i es mostrava esquerp. Fugia de la gent i, per tant, era difícil que es deixés veure durant el dia, quan Rupit s'omple de turistes. Van deixar una manta prop d'una zona de contenidors per fer d'esquer.

Diumenge a mitja tarda, nova trucada. Aquesta vegada, de l'Ajuntament. L'han vist al camí de Sant Joan de Fàbregas, però no es deixa agafar. “Ni el més experimentat dels caçadors l'ha pogut agafar.” La família de Manlleu va tornar a pujar a Rupit. La van veure al marge d'una pista per on havien passat el dia abans. “Possiblement va sentir el rastre de la Xata”. En veure-la, la Conxita va fer baixar son pare del cotxe per fer de barrera. Amb el vehicle es va anar acostant a la Rossa i la va aconseguir avançar. “Pel retrovisor vaig veure ben bé el moment del clic, quan es ressituava.” El gos esquerp. El que no s'havia deixat agafar pel més expert dels caçadors de Rupit. Ja era als braços del seu amo.

Avui ja fa tres mesos que torna a ser casa, jugant amb la seva inseparable Xata. Ha recuperat pes. Ja no està seca ni menja pedres. Final felicitat.

Acord imminent entre Queralbs i Ferrocarrils per Vall de Núria

Queralbs

Jordi Remolins

Ferrocarrils de la Generalitat ha confirmat que l'acord amb l'Ajuntament de Queralbs per la renovació de la concessió de Vall de Núria és pràcticament total i que només falten uns serrells per tancar-la. L'oposició del municipi també té constància de la imminència de la signatura, que prèviament s'haurà de presentar al ple municipal per aprovar-la. Tant ERC com PSC havien demanat la setmana passada a l'alcaldeessa Imma Constans (Junts) la celebració d'un ple extraordinari amb la presència del president de Ferrocarrils, Antoni Segarra, que, malgrat l'acord, se celebrarà igualment.

Els serrells en l'acord tenen a veure amb aspectes com el vot de qualitat en la comissió de seguiment de la concessió, o bé en la resolució d'algun punt de clavegueram. A més, el 2027 Ferrocarrils haurà de presentar un pla estratègic, i s'hi inclou un cànon anual de 17.500 euros per al municipi de Queralbs, que inclourà la pujada anual de l'IPC. L'oposició es mostra inquieta perquè considera que la tardança en l'acord està posant en perill que es puguin enllestir les tasques de manteniment de l'estació d'esquí de cara a la campanya d'hivern. També lamenten que durant aquest temps d'incertesa s'hagin perdut llocs de treball pel fet que el parc lúdic s'hagi mantingut tancat.

Es perden més gats que gossos

El servei de recollida torna enguany a les mans dels consistoris

Vic

Laura Serrat

Gairebé 2/3 parts del total d'animals recollits a la via pública per l'Ajuntament de Vic, entre el maig de 2023 i el maig de 2024, han estat gats. En xifres aproximades, tal com explica la regidora de Via Pública, Elisabet Franquesa (Junts), el total ronda els 110 animals: 80 gats i 30 gossos.

Enguany cal tenir en compte que el passat mes d'abril el Consell Comarcal d'Osona va retornar les competències

relatives al servei de recollida, custòdia i adopció dels animals de companyia als ajuntaments. El canvi arribava després que el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic interposés un recurs en matèria de contractació i anul·lés l'adjudicació i el procediment de licitació del servei. En aquesta situació, tal com explica la consellera d'Animals de companyia, Núria Arau, el Consell va decidir “fer un pas enrere per poder-ne fer dos endavant” i cedir les competències als consistoris

mentre s'estudiava la manera de “tenir un servei adient per a cada ajuntament”.

Així, ara a Osona són els mateixos ajuntaments qui estableixen convenis amb diferents protectores. En el cas de Vic, el servei s'ofereix des de Caniassa. Altres entitats, com ara la Protectora d'Animals d'Osona, que abans tenia la gestió del servei del Consell, també constaten un augment dels gats que reben, especialment dels gatons. Tal com assenyala la seva responsable, Laura Sellés,

aquest 2024 tancaven el mes de juliol amb 124 gats i 93 gossos recollits. Si ens fixem en les seves dades de 2023, però, la tendència és una altra. Es van rebre 99 gats i 129 gossos a la protectora. Que els nombres totals de 2023 i els provisionals de 2024 no difereixin gaire és degut, precisament, al canvi de competències. “Ara portem ajuntaments diferents, alguns de més grans, i hem tingut entrades d'animals provinents de la síndrome de Noè que ens fan pujar les dades”, explica Sellés. Aquest trastorn mental es defineix per voler mantenir un gran nombre d'animals de companyia i no saber reconèixer la incapacitat de cuidar-los.

Vila d'Abadal finalitza el seu mandat al capdavant de País Rural

Vic L'entitat País Rural, fins ara presidida per l'exalcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal, estrena junta directiva. El nou president serà l'advocat Àlex Serrahima, qui ja en va ser un dels fundadors, i l'enginyera forestal Sandra Torras es col·loca com a vicepresidenta. L'associació agrupa més d'un centenar de diversos ajuntaments i entitats de Catalunya vinculades al món rural, i vol defensar els interessos col·lectius del sector. Vila d'Abadal n'havia estat el president des de la seva fundació, ara fa quatre anys.

EL 9 NOU

L'espectacular pedregada que va afectar divendres passat Sant Pere de Torelló va provocar importants danys materials. L'Ajuntament calcula que la factura, amb teulades esmicolades, cobertes destrossades i vidres de cotxe esquerdats, serà milionària. L'episodi, un fenomen meteorològic extrem, obliga almenys a fer dues reflexions. Una, sobre el canvi climàtic, un repte global que també té efectes locals, i l'altra, sobre el paper dels ajuntaments, l'administració més pròxima a la ciutadania.

Els efectes de la pedregada de Sant Pere de Torelló

Del canvi climàtic està gairebé tot dit. És una amenaça global que, periòdicament, dona avisos. Fenòmens meteorològics com el de la pedregada de Sant Pere n'és un. Com explica el meteoròleg Martí Oliveras en aquesta edició d'EL 9 NOU, amb les condicions actuals del planeta és més probable que

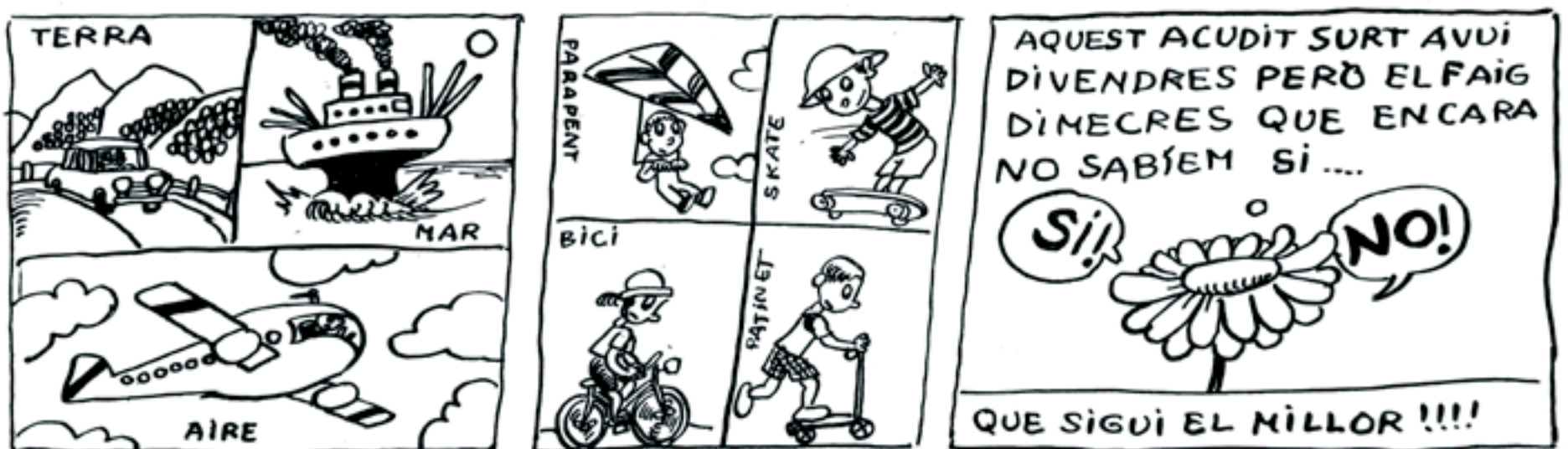
es produeixin episodis així, que ho facin de manera més recurrent i, sobretot, amb més intensitat. Això és una evidència. I el que cal són accions en tots els àmbits. Aquest repte no interpel·la només els ciutadans, que amb petites accions quotidianes podem contribuir a pal·liar-ne els efectes, sinó, sobretot, els

dirigents polítics. Les cimeres pel clima, en què es reuneixen governants de països de tot el món, s'han de poder avaluar. Els compromisos cal complir-los.

Això, a escala global, és més difícil. La distància dilueix les responsabilitats. La proximitat, en canvi, les clarifica. I, per aquest motiu, en episodis

com el de la pedregada es pot escrutinar el paper dels ajuntaments. En aquest cas, el de Sant Pere ha sabut combinar amb diligència la seva responsabilitat per recuperar l'espai públic i reparar els equips –l'escola ha quedat especialment malmesa– amb facilitar tràmits i gestions als particulars. Els ajuntaments, periòdicament qüestionats, són la trinxera de l'administració i, com ja va passar durant la crisi de la Covid-19, són els primers que donen respostes a les necessitats de la ciutadania i, per això, cal reivindicar que tinguin un finançament adequat.

La Pilarin

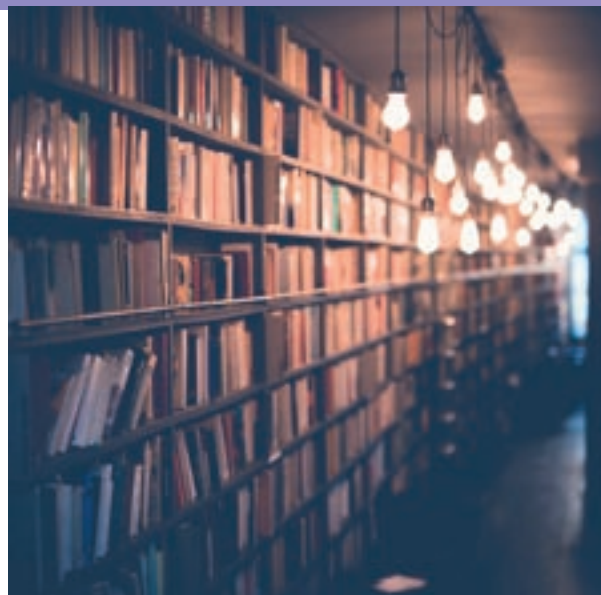
CALAIX DE SASTRE

Formar part de la història

Jaume Salés
X @JaumeRei

Quan, en algun moment de la nostra vida, hem estudiat història o hem llegit episodis històrics, els protagonistes solen ser personatges coneguts de tots, als quals tothom atribueix el mèrit o demèrit de la part d'història que protagonitzen. Però al costat d'aquests personatges de manual, n'hi ha molts més que també han protagonitzat aquell moment històric. Això em va venir al cap quan l'últim dilluns del passat mes de juliol, en aquell diari que sempre està a l'avantguarda de la notícia i que és propietat d'un comte amb nom de torneig de tennis, vaig llegir un reportatge de la Sílvia Hinojosa que donava publicitat a una exposició que es pot veure a l'edifici de Cal Marquès de Camprodon. El titular ja és cridaner i capta l'atenció: "La República es va governar a Camprodon". Tracta sobre l'estada en aquest poble pirinenc del president de la República Espanyola, Juan Negrín, en la seva fugida de l'aixecament il·legítim protagonitzat per Franco i altres generals contra la República Espanyola, mentre la resta del món mundial anava tocant el violí. Aquesta exposició, titulada "Un canari en la història, un president a Camprodon", de la qual és el comissari en Lluís Basaganya, camprodoní expert en el període de la retirada republicana i gestor de l'espai cultural local, recull precisament el paper de tota aquella part de la població que, essent coetanis del fet històric de tots conegut, el va fer possible, el va complementar i hi va tenir un paper important. Tota aquesta gent anònima, "memòria oral" se'n diu aquí, també van fer història, també van protagonitzar aquesta part de la història, pot-

Gent anònima sovint fa història sense pretendre que ningú els destaquí. Tothom pot formar part de la història

ser sense saber que en aquell moment ho feien i, evidentment, sense pretendre que algú els destaqués. Aquest, doncs, és un exemple que tothom pot formar part de la història, sense que els manuals o llibres de text ho reflecteixin.

Un altre exemple són les manifestacions protagonitzades per la societat catalana prèvies a l'any 2017 i també els fets que es van viure a molts indrets, petits i grans, del nostre territori l'1 d'octubre d'aquell any; tota la gent que hi va assistir, que

va participar a amagar les urnes, que va organitzar el referèndum a cada poble i ciutat, que es va reunir i va fer guàrdia la vetlla del dia de la votació i durant la jornada també, amb notícies contradictòries, de si estava venint la policia a requisar les urnes, que quan això es feia possible moltes persones s'alineaven prop de l'entrada del col·legi electoral per defensar la democràcia sense pensar que podia passar: tota aquesta gent també va fer història. Van estar a punt de protagonitzar un moviment d'independència durant el segle XXI al si de la Unió Europea! I haurien sortit, això sí, anònimament, en els llibres d'història, en recull de vídeos o de fotografies històriques d'arreu del món.

Quan hom pensa, fent servir l'expressió del periodista Antoni Bassas en un dels seus llibres, que ha estat a un pam de la glòria, que sense voler ni pensar-ho ha fet història, l'emoció surt a flor de pell i no t'ho acabes de creure. Fer història és una cosa molt grossa! Sempre es podrà dir: "Jo hi era." En canvi, el que no passarà a la història és el mal llenguatge, la mala educació, el menyspreu i les acusacions gratuïtes que cada cop es respira en la xarxa social marcada amb la lletra de la incògnita matemàtica. Això sí que no és història ni hi passarà. Sembla que en aquesta xarxa social hi hagi barra lliure i tothom competeixi a veure qui és més injust i més maleducat. I moltes vegades només et poden posar a caldo perquè expressis una opinió contrària a la seva. Aquí el sentit de l'humor i la ironia ni hi és ni se l'espera, fent servir una expressió d'estar per casa, perquè és el regne dels saberuts, dels intolerants, dels que reparteixen carnets de bons i dolents i dels que comanden l'exèrcit de trols que et volen intimidar omplint-te el compte de missatges. Com diu Luis del Val a la seva novel·la *Crucero de otoño*, l'insult és sempre l'argument dels colèrics. Mai més ben dit!

PROTAGONISTES

Gerard Sancho

Alcalde de Sant Hipòlit

En una capital de l'hoquei com Sant Hipòlit el tancament obligat del pavelló i el repte de fer-ne un de nou és cabdal. Tant, que l'alcalde ha fet una oferta a l'oposició per formar un govern d'unitat i encarar el projecte.

Josep Maria Onyós

Empresari

El fundador de Proquímia, Josep Maria Onyós de Plandolit, ha promogut la restitució de la creu del

Tosell, al voral de la carretera entre Vic i Roda. A la base hi consta el nom d'un seu avantpassat, Hipòlit de Plandolit.

Arnau Tordera

Cantant i músic

Obeses va oferir davant del seu públic un gran concert. Promogut pel mateix grup en col·laboració amb Cardant

Cultura, tenia implícita una crítica als cartells repetitius de molts festivals, que els han deixat al marge.

Beatriz Fagundo

Doctora en neurociència

Experta en les conseqüències cognitives de la visualització accelerada de continguts, de veure més coses en poc

temps, cada vegada més de moda en plataformes com YouTube i Netflix o xarxes socials com TikTok.

TRIBUNA

Tots a la presó?

Mònica Jofre

Ja tenim Twitter, o el que ara se'n diu X, ben hiperventilat amb la filtració d'una llista de detinguts un dissabte a la nit qualsevol a la ciutat de Barcelona. Resulta que alguns mitjans l'han publicada després que agents o caporals amb poca traça se la deixessin fàcilment visible o consultable en algun lloc. Doncs bé, resulta que els noms que hi surten –almenys han tingut la decència de ratllar-ne els cognoms– són gairebé tots d'origen marroquí o sud-americà. esclar, ha faltat temps per omplir el llençol de la xarxa social de comentaris crítics del tipus: “Amb les ajudes que els donem”, “deportacions massives ja” o, simplement, deixant anar la ira que la calor d'aquests dies provoca en la majoria dels mortals.

Aquests temes els tenim molt mal resolt, perquè sovint els que són considerats de fora segurament han nascut aquí i, per tant, són tan catalans com els Jordis, les Montserrat o els Nils... I si resulta que tots els que eren en aquesta llista han nascut aquí, però no tenen feina o oportunitats laborals perquè l'ascensor social no funciona i no han accedit a estudis superiors o no tenen referents que els permetin sortir de l'entorn marginal en el qual han crescut? I si els altercats, furts o robatoris són l'única via d'ingressos que tenen a causa de situacions socials mal gestionades? I amb això no estic justificant res, i si han d'anar a la presó o s'han de fer deportacions, si es compleixen les condicions, doncs endavant. El que vull dir, però, és que sovint ens enfilem quan veiem noms i colors de pell determinats, però en canvi som permissius en altres situacions. Ara us vull explicar un cas personal que no ha acabat en cap llista de detinguts tot i que potser li pertocaria.

No en sé el nom, però sí el cotxe i la matrícula. Home blanc, d'uns 60 anys aproximadament, conductor d'un Toyota blau i propietari d'un gos gros i esverat. Un diumenge a la tarda devia decidir que el millor que podia fer era carregar la bèstia al seu cotxe, agafar el net de no més de dos anys i enfilar-se a una pista asfaltada i relativament concorreguda per ciclistes i viants que uneix dos nuclis d'un municipi del Ripollès. En un moment determinat deixa anar aquell animal del cotxe, òbviament deslligat, i es posa a la falda el net perquè agafi el volant i condueixi. Una gràcia totalment desafortunada, crec jo, quan has de controlar, al mateix temps, infant i gos deslligat. El gos totalment esverat i desbocat va sortir com un coet del cotxe i es va posar a córrer molts metres per davant del cotxe, amb la mala sort que ens el vam trobar de cara quan tornàvem caminant. Amb una actitud desafiant, ens va bordar i saltar a sobre. Ens en vam escapar com vam poder, mirant si venia algun propietari penedit. Aquest va aparèixer al cap d'uns segons eterns amb el cotxe avançant a pas de tortuga, perquè recordeu que el conductor era el net. A crits li vaig demanar que agafés la bèstia, que en aquells moments saltava a sobre de la meua filla, ell no va sortir del cotxe i des d'allà cridava a l'animal, que no li

feia ni *punyetero* cas i continuava perseguint-nos. Quan finalment va veure que el gos passava d'ell i quasi ens estava fent entrar en un atac de pànic, va treure's l'infant de la falda i va sortir del cotxe. Li va costar, però va aconseguir agafar l'animal i ens va dir que el seu gos no havia fet mai això. Perdoneu-me que ho posi en dubte...

La història s'acaba aquí. No hi va haver ferits i els nostres camins per sort es van tornar a separar, però us asseguro que jo el fotria a la llista de detinguts de la Guàrdia Urbana per portar el gos deslligat i sense vigilar (recordeu que ell conduïa amb el net a la falda i anava força metres enrere respecte del gos), per conducció temerària, per posar en risc el seu net i per fotre'ns enlaire una tarda de diumenge, la primera abans de vacances, que segons els estudis és la més feliç per a la majoria de treballadors. Ah, i per cert, m'hi jugaria un pèsol que aquest senyor es deia Pere o Joan.

ICHIKGO121212/PIXABAY

Home blanc, d'uns 60 anys, amb un gos gros i esverat. Deixa anar el gos deslligat i es posa el net a la falda, de no més de 2 anys, perquè agafi el volant. Una gràcia desafortunada

feia ni *punyetero* cas i continuava perseguint-nos. Quan finalment va veure que el gos passava d'ell i quasi ens estava fent entrar en un atac de pànic, va treure's l'infant de la falda i va sortir del cotxe. Li va costar, però va aconseguir agafar l'animal i ens va dir que el seu gos no havia fet mai això. Perdoneu-me que ho posi en dubte...

La història s'acaba aquí. No hi va haver ferits i els nostres camins per sort es van tornar a separar, però us asseguro que jo el fotria a la llista de detinguts de la Guàrdia Urbana per portar el gos deslligat i sense vigilar (recordeu que ell conduïa amb el net a la falda i anava força metres enrere respecte del gos), per conducció temerària, per posar en risc el seu net i per fotre'ns enlaire una tarda de diumenge, la primera abans de vacances, que segons els estudis és la més feliç per a la majoria de treballadors. Ah, i per cert, m'hi jugaria un pèsol que aquest senyor es deia Pere o Joan.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Greus destrosses a teulats i cotxes de Sant Pere de Torelló per una pedregada inèdita
- 2 Un incendi calcina la porxada de Can Planoles a Roda de Ter
- 3 Una vaca envesteix una dona al coll d'Ares
- 4 S'encén un tren prop de l'estació de Torelló
- 5 Mor l'home que va patir una indisposició a les piscines de l'Estadi de Vic

A correuita

Jordi Vilarrodà

Dissabte, 3. Estampes d'agost. L'estiu és una nit com la

d'aquest dissabte a Can Grau, al concert d'Obeses. Caminar una estona vora el riu fins a arribar-hi, les tires de bombetes, seure a l'herba, trobar la gent que comença vacances i és feliç. Com si hi fossin tots els tòpics dels anuncis mediterranis de cervesa. I la música és la cirereta perfecta del pastís.

Dilluns, 5. Estampes d'agost. El primer dia en què tanta gent és de vacances. La tranquil·litat a la carretera i a

Estampes d'agost

la ciutat. El turisme estranger que desfila per Vic sense que hagi arribat la turistificació (i la turismofòbia). I els que treballen: el pintor que posa a punt les aules de l'escola, els paletes i instal·ladors que acaben l'obra perquè ara hi ha terminis i penalitzacions si no ho fan a temps. I els periodistes que estem de guàrdia, és clar.

Dimarts, 6. Estampes d'agost. Ella és gran, i segurament viu sola. Passa cada dia al matí amb caminar feixuc i empenyent el carret d'anar a comprar, d'aquells que servei-

xen més per sostenir-se bé i no caure que no per portar-hi una gran carregada. S'asseu al pedris que tinc a la finestra, vora de la taula on treballo, i potser ni em veu. Li va bé per reposar. Segur que ella no té aire condicionat. I aquesta punyetera calor...

Dimecres, 7. Estampes d'agost. Fan cua pacientment davant de la comissaria de la Policia espanyola, per fer tràmits imprescindibles. Migrants arribats des de llocs molt diversos. Darrerament, la cua és molt llarga, tomba la cantonada i el carreró al

costat. Per a la majoria d'ells, no hi ha vacances, ni segones residències ni viatges de turisme encara que siguin *low cost*.

Dijous, 8. Estampes (insòlites) d'agost. Matí de controls policials i cues a les carreteres, també en algunes de les nostres. Un control dels Mossos a la sortida de Molló, anant cap al coll d'Ares, tal com explica el sempre actiu i eficient alcalde Pep Coma. Diumenge a la tarda un servidor hi era, al coll d'Ares: mitja dotzena d'autocaravanes catalanes i franceses i cap policia a l'antiga frontera. A aquella hora, vaig pensar que Puigdemont podria haver passat amunt i avall tant com hagués volgut.

SI...

F**K OFF

Víctor Sunyol
X @victorsunyol

No sabem fins a quin punt la publicitat modela els hàbits més enllà del consum, ni fins a quin punt és un símptoma de la realitat. O sí que ho sabem. Per això genera preocupació.

Per exemple, és preocupant que la Fundació Pasqual Maragall o la Universitat de Barcelona anunciïn les seves activitats en castellà.

Que ja no es pugui sentir “És en Picó qui us ho diu”, perquè qui s’anunciava amb aquest eslògan ha canviat l’anunci i el nou és en castellà.

Que a TV3 i Catalunya Ràdio s’emetin de manera natural anuncis en llengües que no són la catalana (bàsicament anglès i castellà).

Que eslògans de la Generalitat sucumbeixin a l’anglès.

Que la CCMA deixi en mans del lliure mercat la llengua en què emet els anuncis, sense aparentment cap llei específica de protecció del català en aquest camp.

Que empreses d’abast territorial català manifestin sense cap mena de ponderació ni raonament que no tenen cap intenció d’anunciar-se en català.

Que molts anunciants i agències de publicitat utilitzin el castellà com a llengua de base o de prestigi i el català com a llengua anecdòtica o folklòrica.

Que siguin en anglès o castellà marques comercials, noms de productes, frases fetes i altres expressions.

Símptomes del present i elements de construcció del futur.

L'ESTERNUT

Superhomes i mitges merdes

Jordi Remolins
X @JordiRemolins

Els motius per fer el pinxo a EGB davant de companys de classe o d’altres cursos poc tenien a veure amb el nombre de seguidors a cap xarxa social. De fet, la xarxa social dels anys 70 érem nosaltres mateixos. Internet no existia, però, en canvi, per més estrany que pugui semblar-nos ara, el món sí que hi era. I també hi havia formes de mostrar que hi havia qui estava algun graó per sota d’aquells que tenien una vida apassionant. Sovint passaven per tornar del cap de setmana amb les ulleres d’esquiar ben perfilades a la cara, o bé per explicar que havien vist el *Superman* de Richard Donner a un cinema d’estrena de Barcelona, un mes abans que la projectessin al Comtal de Ripoll.

En aquella època, la paraula *Barcelona* era gairebé màgica, i això que encara havien d’arribar els nefastos Jocs Olímpics per commemorar els crims que els castellans havien perpetrat el 1492, i que ens van vendre com la rehedstia de la modernitat. Enteníem que viure a Barcelona havia de ser com fer-ho a Xanadú, un espectacle de llums i colors, amb taxis negres de portes grogues d’on sempre en sortia Raquel Welch amb el vestit arrapadíssim que portava a l’anunci de Freixenet. Allà tot era possible i tot estava per fer. I a més podien presenciar *Superman* al cine sense haver-se de desplaçar a cent quilòmetres de distància per una N-152 que resseguia totes i cadascuna de les poblacions per on passava.

Fa uns dies, un nen metropolità amb una cara de fava assolada que tirava per terra era interpellat pels seus pares, que l’animaven a posar-se un casc per anar amb bicicleta. La mare li va recordar diverses vegades “Ets un campió”, i el nano la mirava a ella i a mi alternativament sense dir res, com si hagués estat abduït per un intermitent. Finalment, vaig dissimular, no fos cas que veiés reflectit als meus ulls que l’única victòria que li vaticino és passar desapercbut per aquesta vida, que de fet és el que sempre m’havien recomanat a casa abans de voler ser pseudoperiodista.

Vivim tan obsessionats per la competitivitat que ja des de petits hem de farcir habitacions de medalles i copes. De vegades estic convençut que al Ripollès tenim el nombre més gran de campions del món per metre quadrat de tot el planeta. Periòdicament, apareix un campió del món d’alguna disciplina esportiva o del que sigui –fins i tot de munyir vaques– que em fa sospitar, però, que segurament a Tara (Sibèria), Brasília o Catània deu haver-hi el mateix nombre de superhomes i superdones que acaparen premis dia i nit.

A diferència del govern basc, on cadascuna de les tres províncies d’Euskal Herria té el mateix nombre de diputats, a Catalunya la desproporció entre els que aconseguen Barcelona respecte a les altres tres circumscripcions fa que

FOHJAKROON/PIXABAY

Vivim obsessionats que ja des de petits hem de farcir habitacions de medalles i copes. A vegades estic convençut que al Ripollès tenim el nombre més gran de campions del món per metre quadrat del planeta

la Generalitat sigui governada inevitablement des de la zona metropolitana. I malgrat aquesta desproporció, i el canvi que ERC, PSC i ICV ja van aprovar fa dues dècades per incrementar el pes de les comarques metropolitanes, els progressistes encara en voldrien més. I així ens va, governats des d’un Baix Llobregat que ni tan sols es va exclamar quan Salvador Illa els va canviar el nom, perquè segurament a molts ja els va bé, i a més els excita.

Potser sí que a la Catalunya Profunda tendim al model *red-neck* del centre dels Estats Units, i per això tenim tants campions del món de ves a saber què. Però veient qui governarà a partir d’ara el país, ja us dic que la misèria intel·lectual és molt més transversal del que algunes aparences i gesticulacions ens volen fer entendre.

Pere Martí i Bertran
Escriptor

Els clubs de lectura (i II)

Els clubs de lectura adreçats a infants i joves cada vegada són més abundants arreu del territori i, com els d’adults, també són d’allò més variats i de fàcil accés, ja que molts es fan de manera coordinada entre les biblioteques municipals i entitats diverses, sobretot amb escoles i instituts. A Osona, al Moianès, al Lluçanès i al Ripollès, per desgràcia, encara són molt minoritaris, com veurem.

Podem considerar clubs de lectura infantils els destinats a una àmplia franja d’edat, que abraça des dels primers lectors (fins i tot n’hi ha algun per a plectors, compartit entre pares i fills, naturalment) fins als dotze anys, aproximadament. Els juvenils, en canvi, són els adreçats a lectors entre dotze i divuit anys. Hi inclou la franja de setze a divuit, perquè funcionen alguns clubs destinats a estudiants de Batxillerat i, doncs, compresos en aquestes edats en què, tranquil·lament, ja podrien

participar en clubs de lectura per a adults.

D’infantils, a la Xarxa de Barcelona en funcionen una vuitantena, alguns d’àmbit rural i tot, lligats als bibliobusos que visiten les petites poblacions regularment. Molts només s’anomenen “Club de lectura infantil” de tal biblioteca o de tal altra, però també n’hi ha una bona colla que tenen noms d’allò més diversos i divertits, molt adequats a les franges d’edat a què van destinats: “Els exploradors de contes”, “Els eriçons”, “Els Grimm”, “Els Umpa Lumpes” i uns quants d’allò més metafòrics i indicadors de la voluntat dels organitzadors: “Menjamots”, “Cruspilletres” i “Devorallibres” en poden ser bons exemples. Val a dir que n’hi ha alguns, com els de Moià, que van de la mà d’un concurs molt popular en el món escolar i amb una trajectòria ben consolidada (ja s’acosta a la 20a edició), l’Atrapallibres, organitzat per l’IBBYCAT (Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil).

De juvenils n’hi ha una trentena (corroboraria la constatació que a Secundària es llegeix menys de manera voluntària i que en aquestes edats el pes del lleure digital cada vegada és més impor-

tant). Alguns van adreçats específicament a lectors de Batxillerat, com he apuntat, tot i que gairebé tots són per a estudiants de Secundària. La majoria no tenen nom propi, s’anomenen “Club de lectura jove” o “Club de lectura juvenil”, tot i que n’hi ha uns quants d’allò més originals, entre els quals sobresurten els de Sabadell, anomenats “No llegeixis”, “Obrim parèntesi” i “Lletres, somnis i rock’n’roll”. Entre els juvenils també en trobem algun d’organitzat a l’entorn de l’altre concurs de l’IBBYCAT, el Protagonista Jove, que ja s’acosta a la 30a edició.

Al Moianès, al Lluçanès i a Osona, segons la pàgina web de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona, només hi ha cinc clubs de lectura infantils (a Moià, Olost, Castellterçol, Viladrau i Vic) i només un de juvenil (a Vic). Al Ripollès, segons el lloc web del Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona, només hi ha clubs de lectura infantils a Campdevàrol i a Ripoll.

Com podem veure, en el camp de la lectura infantil i juvenil, a les nostres comarques encara hi ha molta feina a fer, molt camí per recórrer. Tant de bo que aviat la majoria de poblacions del Ripollès, del Moianès, del Lluçanès i d’Osona puguin gaudir de clubs de lectura adreçats a infant i joves.

LA LUPA

L'ànima

Agustí Danés
X @AgustiDanes

A col·le, amb el noble intent que el que s'ensenyava a l'aula no estigués a anys llum de la realitat, alguna vegada ens havien explicat quatre nocions d'economia i, a cop de diccionari, ens feien *empollar* alguna cosa així com que una empresa és una entitat amb personalitat jurídica integrada per persones, béns materials i financers organitzats per produir béns o prestar serveis mitjançant els quals s'obtingui un benefici. Les definicions, però, sempre queden curtes. Perquè dir que una empresa és un muntatge per fer pasta és una simplificació. De definir, però, es pot fer de dues maneres. Explicant el que és o, al revés, dient el que no és. No sé com se'n diu, d'aquest segon mètode. Del descart, potser? Aplicat a una empresa, podríem dir que no és un CIF, que no és una ONG i que no és una màquina de fer calés. Una empresa, encara que pugui sonar cursi, és una organització que té ànima.

Per això, saber qui hi talla el bacallà és una dada rellevant. Les companyies arrelades, en contextos de volatilitat com l'actual, quan van mal dades solen ser més fiables. És clar que totes han de guanyar diners, però els vincles emocionals ajuden a trobar solucions als problemes. O obliguen a esforçar-s'hi més. A posar la imaginació per davant del talonari. Sempre em ve al cap l'exemple de Girbau, que, quan amb la crisi de la Covid-19 se li va esfondrar el mercat, va passar de preveure un ERO per despatxar personal a negociar un EROTO per no haver d'acomiarar personal. L'interès comú de propietat i treballadors, que els treballadors fossin propers a la propietat i que la propietat conegués els treballadors segur que va ajudar que, entre tots, fossin capaços de capejar una tempesta que amenaçava de provocar estralls. I és que no és el mateix que les decisions es prenguin en una nau a la carretera de Vic a Manlleu que en un districte financer de Londres. O de Milà. O de Nova York.

La reflexió ve a tomb d'una tendència, que ha agafat embranzida durant els últims anys, de venda d'empreses d'Osona, una comarca amb tradició industrial però que, a l'hora d'encarar el futur, té amenaces com els costos de transport –la doble via de l'R3, per què va tan tard?, pot pal·liar-ho–, el pes de sectors amb fort impacte ambiental o la falta de mà d'obra qualificada. Per contra, l'existència de la UVic-UCC pot ser una tecla guanyadora. L'èxit d'una universitat no és que els amos de pisos els lloguin com xurros ni que els dijous hi hagi molta festa, que també està bé, sinó que es produeixi transferència de coneixement. I que les empreses d'Osona, precisament per l'existència de la universitat, siguin millors. Això, ara, és especialment important per blindar negocis arrelats al territori. Cada dos per tres són notícia moviments accionaris a través dels quals multinacionals estrangeres, o directament fons d'inversió, entren al teixit empresarial d'Osona. Rieter a Electro-jet, Amari Metals a Alacer Mas o PSB a Quadpack. L'últim cas, el de la tecnològica Seidor, companyia nascuda a Vic amb presència en 45 països. Un exemple rotund d'èxit. El fons nord-americà Carlyle en negocia la compra del 60%.

Que multinacionals o fons d'inversió entrin en l'accionariat d'empreses d'Osona no necessàriament és una mala notícia. Això sí, també pot amagar perills

Que multinacionals o fons d'inversió, amb múscul econòmic, entrin a l'accionariat d'empreses osonenques no necessàriament és una mala notícia. Al contrari. En un mercat global cal capacitat d'innovar. I això, encara que quedi bé dir que es fa amb idees, en realitat es fa amb diners. Les idees només són el punt de partida. Innovar, en un món canviant, és imprescindible per abordar les tres grans transicions que tenim al davant: la demogràfica, la verda i la digital. Les empreses que ho aconseguixin tindran més números de competir, i créixer, en un mercat que, pel fet de ser global, també és molt renyit. La competència de les empreses d'Osona potser no és al Bages ni a la Garrotxa, sinó a Barcelona, a Frankfurt o a Xangai. Ara bé, quan empreses grans, sense cap vincle amb el territori, en compren de petits sovint és per guanyar quota de mercat.

I això a la llarga amaga perills. El cas més emblemàtic és el del Cordó de Manlleu, empresa històrica i amb història que va passar per diverses mans fins que Prysmian, multinacional italiana, la va comprar a l'americana General Cable. I per què va fer-ho? Per tancar-la. Una manera eficaç d'eliminar competència. La planta de Manlleu només era un nus més d'una xarxa mundial i, des del despatx on es movien les fitxes del negoci, es va decidir sacrificar Manlleu. Els diners potser no tenen pàtria i a col·le ens feien aprendre que l'objectiu de les empreses és guanyar pasta, però les empreses amb futur segur que són les que tenen ànima. Encara que això, així, els manuals no ho diguin.

L'ACCENT

La platja

Víctor Palomar
X @vicpalomar

Observant el paisatge que un es troba a les platges i piscines, i defensant sempre la llibertat individual, podem assegurar que hi ha coses que se'ns han escapat de les mans. Una és l'addicció a la tinta: hi ha qui s'ha tatuat el cos per sobre de les seves possibilitats, deixant poc marge per veure la pell original i imprimint-se imatges que qüestionen els mínims del bon gust. Amb els banyadors es produeix un curiós fenomen d'extrem: cada cop hi ha biquinis més minúsculs que conviuen amb vestits de bany que cobreixen tot el cos i que costa diferenciar qui el porta d'un bussejador.

La decathlonització de la platja les ha omplert de personatges sinistres enfundats amb unes ulleres que els cobreixen tota la cara –diuen que anaven tan bé com a respiradors en temps de pandèmia– i amb peus d'ànec que fan la seva gràcia quan corren cap a l'aigua, però que si te'ls trobes de cara d'imprevist ja cal tenir el socorrista a la vora. Ja no parlem de la plaga de les planxes per remar –*paddle surf*, en diuen– o aquells que sense samarreta i en la canícula del migdia surten a córrer per demostrar la feina feta al gimnàs durant la resta de l'any. O els que arriben a una cala de postal amb el seu altaveu portàtil a tot drap.

També són una plaga els joves que després d'untar-se amb tota mena d'olis i buscant el fons adequat se situen davant el seu mòbil posant els llavis com un lluç per compartir el moment a les xarxes socials. Em va impactar l'escena d'una taula a primera línia de mar d'un restaurant d'una platja idíl·lica de Catalunya on gairebé tots els que hi havia tenien els ulls posats a la pantalla del mòbil i no en el paisatge. Hem embogit. Els responsables del zoo de San Diego, als EUA, alerten que els gorilles –amb qui compartim una part important de l'ADN– s'enganxen tant com nosaltres a les pantalles dels mòbils, sobretot a les *selfies* que els fan els visitants. N'hi ha que ja mouen el dit o piquen el vidre de la gàbia perquè el visitant passi a la foto següent. Només cal anar un dia a la platja per comprovar la teoria de Darwin.

“Acabar la feina”, deia

Enric Castellnou i Alberch
Polítològ

Reconec que quan la vigatana Marta Rovira, en tornar de Ginebra, justament beneficiada per l'amnistia, va clamar que venia per “acabar la feina”, em vaig sentir doblement satisfet: pel retorn i pel propòsit. Quan hi va afegir que al seu partit calien dirigents nous, començant per ella mateixa, encara més. Però ben aviat em vaig adonar que no havia especificat ni el com, ni el quan, ni quina “feina”. I

em començà el desencís i la preocupació incrementats quan vaig percebre que continuava al capdavant d'ERC, quan vaig llegir que la situaven dins la trama bruta B del seu partit i quan es va mostrar decidida a pactar amb els del 155 a la Generalitat.

I llavors vaig recordar la reunió-dinar que acceptà amb un grup d'antics diputats de CDC el dia 29 de maig de 2012. El dia abans, ERC s'havia reunit amb una delegació del PSC-PSOE i, segons que ens explicà, no en van quedar gens satisfets. Ara sí? De què anava? De pacte fiscal! En canvi, ara satisfets? Ara amb un pacte inútil! Ara que han deixat a les mans

del *gobierno* i del *Congreso/Senado* el compliment del finançament! Què ha canviat a ERC?

En aquell moment feia dos anys escassos del fracàs del segon tripartit i, en concret, del dirigent Joan Puigcercós, que havia conduït ERC a una forta davallada: de 21 a 10 escons; feia un any del congrés de Girona, on triomfaren Junqueras i Rovira al davant amb l'objectiu de dinamitzar el partit i convertir-lo en la gran força de l'esquerra a Catalunya, i alhora el primer partit català, o sigui, superar el PSC per una banda i CDC per l'altra. I durant un temps s'ho van creure. Un miratge. El PSC-PSOE és avui més fort que ERC, i pel cantó independentista Junts, partit nou (2020), ha superat ERC clarament el 2024 com a partit catalanista.

(Continua a la pàgina 22)

La calor al casal de Calldetenes

Soc soci i usuari del Casal de la Gent Gran de Calldetenes i el que està passant ja passa de taca d'oli. Fa quatre anys que estàvem esperant un casal nou i per fi ha arribat –per cert, sense estar inaugurat, no sé per quin motiu–.

El cas és que fa uns mesos que hi estem, però ja fa unes setmanes que ha arribat l'estiu i, amb la calor que està fent, l'aire condicionat no funciona i ningú sap per què; l'Ajuntament, que n'és l'arrendatari, no en dona cap explicació i mentre tant tenim molta calor. Tenim uns sis ventiladors i ja fa uns dies fins i tot vaig portar-ne un de casa, però amb un local tan gran com es pot suposar no serveixen de gaire res. Espero que aquest escrit serveixi perquè a algun responsable li caigui la cara de vergonya i posi solució a aquest tema.

Agustí Font Pijoan
Calldetenes

Els catalans... medalla d'or segur

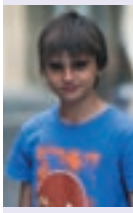
A les Olimpíades de la paciència, els catalans medalla d'or segur. Tinc un company a casa seva, sonat i esperant fins qui sap quan per ser operat. La mateixa setmana que previsiblement serà nomenat un "senyor" com a president de la Generalitat (del personatge no en parlaré, prou que ja s'ha fet i es farà), per la qual cosa se li assegura un sou, secretaria, despatx i cotxe oficial la resta de la seva vida. I un llarg etcètera. No sé com es pot passejar pel país amb aquests privilegis sabent que hi ha un munt de persones fent cues per rebre atenció mèdica. Tal com he dit, en paciència, els catalans som uns cracs.

Pere Castells Montaña
Vic

Agraïments

Vull expressar el meu més sincer agraïment per la vostra dedicació, professionalitat i cura durant la

Serpent 365

Una història, una llegenda, una cançó, emblema de ciutat, patrimoni cultural i orgull manlleuenc. La llegenda del Serpent de Manlleu any rere any s'ha consolidat com a protagonista dins l'agenda de festa major a la capital del Ter. Des de finals de juliol

no és estrany que passejant al vespre per Manlleu us hàgiu trobat la ferotge fera recurrent els carrers amb tot el seu seguici. Són els assajos del Serpent, que entre les últimes setmanes de juliol i la primera quinzena d'agost són els protagonistes de la ciutat. Una llegenda viva gràcies a tota la gent que la fa possible, des de la Comissió del Serpent de Manlleu fins a la implicació de persones a títol individual, que són sens dubte el motor de la festa. Personalment, fa més de set anys que hi participo: vaig començar al Serpent dels Menuts, la representació per als petits de la casa en què els nens i nenes en són els protagonistes; allà és on es cultiven i veiem els futurs narradors, xanquers, vailets, portadors... Des de llavors cada any m'hi he implicat d'alguna manera o altra, superant la pandèmia, que va interrompre la festa tal com la coneixíem. Però el Serpent no va deixar de sortir cap any, és més, ens vam reinventar el pri-

mer any (2020); vam gravar un programa especial per a Ràdio Manlleu per explicar la llegenda d'una manera tradicional i diferent a la vegada. El segon any vam crear un espectacle únic amb la Fura dels Baus a l'esplanada del camp de futbol: amb la gent asseguda es va poder fer una persecució i, sobretot, una cosa única i mai vista, fer volar el Serpent pels aires. L'any següent la festa va tornar amb normalitat als seus formats habituals. És realment un goig veure cada any la implicació de les famílies participants i de la mateixa organització transmetent valors i cultivant les futures generacions de la festa. I el Serpent ha de créixer, hem de viure la festa els 365 dies de l'any i no sols el 14 d'agost. Aquest any, amb la inauguració del parc del Serpent i l'*escape tour*, es fa un pas més per aconseguir-ho. Hem de valorar més la llegenda i el seu indret: passeig del Ter, Devesa, Museu, dalt Vila, els indrets únics de la nostra ciutat.

Aquest article que esteu llegint faria curt i no hi hauria espai per descriure les emocions i vivències que transmet la festa del Serpent de Manlleu. Motiu d'orgull manlleuenc, una festa esperada per la ciutadania. I que únicament per saber què és i parlar-ne l'has de viure! Bona festa major i del Serpent! Visca Manlleu!

Biel Costa i Domènech, alumne de l'Escola de Periodisme d'EL 9 NOU

meva estada a l'hospital. La vostra tasca incansable i el vostre compromís amb la salut i el benestar dels pacients és admirable. Des del personal d'infermeria i metges fins a l'equip de neteja i administratiu, cadascun de vosaltres ha contribuït a fer que la meva experiència sigui el més còmoda i segura possible. La vostra empatia i atenció han marcat la diferència en la meva recuperació. Gràcies per estar al capdavant de la lluita contra la malaltia i per oferir el vostre suport als qui ho necessitem. Sou herois anònims que mereixeu tot el nostre reconeixement i gratitud. Amb afecte i admiració.

Gabriel Puig
Torelló

Aquestes paraules van dirigides al personal sanitari de l'UCI de l'Hospital Universitari de Vic, que van cuidar i atendre la Mireia durant els seus últims dies de vida. Agraïm la vostra dedicació, des de l'empatia i el respecte, perquè la Mireia estigués sempre ben atesa i cuidada, i us volem donar les gràcies pel tracte tan humà, proper i professional que vàreu tenir en tot moment envers la família. També volem agrair la ràpida i professional intervenció tant del personal d'urgències del CAP Tona com del SEM quan van atendre la Mireia abans de ser traslladada a la Unitat de Cures Intensives de Vic.

Família Baulenas Morera, Cal Teixidor
Tona

(Ve de la pàgina 21)

Què ha canviat, doncs? ERC ha reulat de nou. Recordo que en la campanya de 2021 la futura consellera republicana Laura Vilagrà no va mossegar-se la llengua i declarà que calia "passar el dol per l'1-O". Així mateix. Algú del seu partit la va desmentir? Ningú. Menyspreu absolut als esforços de tantíssima gent més o menys anònima que va promoure els èxits de l'1-O i del 3-O: no comptaven, gens, ni la repressió del *gobierno*, *deep state*, jutges... ERC volia ser al govern i hi va ser.

Què més ha canviat? Que, un cop al govern amb els vots de la CUP i de Junts, no va complir els pactes d'investidura; que quan se li va reclamar el compliment, va destituir el vicepresident Jordi Puigneró i així forçava la sortida de Junts; que quan ha governat en minoria ha estat un fiasco en tots els àmbits: sanitat, ensenyament, infraestructures, seguretat, falses taules de diàleg... I d'aquí els resultats electorals: de 33 a 20 escons.

Què més ha canviat? El descobriment de l'estructura B del partit: una maquinària de joc brut contra altres partits i persones, sense miraments, com els cartells sobre l'Alzheimer, els falsos bitllets contra la Laura Borràs, els mariachis contra Junts... Algun alt dirigent ha plegat? Ningú, al contrari, tots intenten amagar-ho.

Què més ha canviat? Que el candidat socialista, Illa, no sols és contrari a un referèndum, sinó que també ho era contra l'amnistia, que reclamava un 155 preventiu, que es manifestava petulant al costat de PP, Vox... contra Catalunya, que ni tan sols res-

pecta els topònims catalans i se'n fot de la situació de la llengua. I ho saben.

Què més ha canviat? Que la direcció actual d'ERC –amb Junqueras i Rovira al davant– han abandonat la raó de l'1-O, la d'un referèndum per decidir el futur dels catalans, també el seu, i pacten minúcies que ni tan sols es compliran. I ho saben. D'aquí poc

L'endemà que ERC s'hagués reunit amb una delegació del PSC-PSOE el 2012, en una trobada amb antics diputats de CDC Marta Rovira ens va explicar que no en van quedar gens satisfets. De què anava? De pacte fiscal! I ara sí? Què ha canviat a ERC?

temps ja es constatarà. Sánchez no hi ha posat cap signatura, i si la hi hagués posat tampoc no serviria de res. La ministra d'Hisenda ho va deixar clar: la reforma del finançament "autonòmic" de Catalunya, si de cas, hauria de ser general, no només a Catalunya, i la clau de la caixa continuaria a Madrid. Més clar? I ho saben.

Què més ha canviat? Que la direcció d'ERC ha

oblidat la mentida del "apoyaré" de ZP a l'Estatut de 2006, el "cepillado" al Congreso per Alfonso Guerra amb els seus i els del PP i la sentència del TC de 2010 contra aquell estatut aprovat en referèndum pels catalans. Aquest mal pacte d'ERC amb els socialistes seguirà el mateix camí. I ho saben.

Què més ha canviat? Que la direcció d'ERC admet que la "concordia" de què parla Sánchez és submissió, sucursalisme, domini, desaparició de la llengua, assimilació, acceptació de la repressió i de l'espionatge. I ho saben.

Què més ha canviat? La premsa d'ERC per pactar amb Illa no és comprensible si no respon a la por a noves eleccions i al desig que Carles Puigdemont sigui empresonat abans dels dos mesos posteriors a l'amnistia. Naturalment, això no ho diran. Naturalment, coincidència amb tots els partits sucursalistes, el *gobierno*, el *deep state*...

Acabo, doncs, amb una cita de Neus Torbisco: "Tota l'Espanya repressora fa set anys que ha demostrat que tenia més por d'un exiliat, el president Carles Puigdemont, que no pas n'ha tingut Puigdemont de l'Estat, al qual ha desafiat i, fins ara, vençut. I amb el seu retorn estem a punt de veure'n el darrer episodi. Un gest de desafiament que no només ha posat en alerta tot l'espectre polític espanyol, sinó que potser també ha espantat els qui s'han mostrat disposats a donar el govern als violents" (la cursiva és meua).

En resum, els autors del 155 seran a la Generalitat gràcies a ERC i el president destituït pel 155 a la presó. La feina de Rovira l'acabaran Illa i els de Madrid, gràcies a ERC.

EL 9 ESTIU

Divendres, 9 d'agost de 2024

Tona passa el relleu festiu a Manlleu

Pàg.
28-32

BERNAT CEDO

El ball amb l'Orquestra Venus va ser un dels darrers actes de la festa de Tona. Aquest divendres comencen els de Manlleu

Pàg.
33

Obeses es torna a trobar amb el seu públic a Can Grau

Pàg.
36

Ripoll, a punt per a tres dies de Mercadal del Comte Guifré

Preservem l'aigua, un recurs essencial

La teva col·laboració és fonamental per fer un consum responsable de l'aigua davant la greu situació de sequera. Per aquest motiu, **et proposem diversos consells d'estalvi**, perquè cada gota compta ara més que mai.

El consum responsable comença a casa i cada gota que estalviïs serà una gota més per al planeta.

Evita estirar la cadena més vegades del que és necessari.

I fes servir el dipòsit de les escombraries orgàniques pels residus.

Instal·la airejadors a les aixetes de la cuina i dels banys.

Pots arribar a utilitzar fins a un 50 % menys d'aigua per un mateix ús.

Tanca les aixetes quan no les utilitzis.

Si et rentes les dents tres vegades al dia amb l'aixeta oberta, estaràs gastant més de 10.000 litres l'any.

Sigues conscient del consum d'aigua virtual.

La nostra activitat diària té un consum d'aigua indirecte per produir els productes que consumim.

Agbar

agbarclients.cat

@AGBARclients

@agbar.cat

Consulta aquí
més consells

Manlleu comença la festa

Entitats i col·lectius es bolquen en una programació que s'obre aquest divendres i s'allarga durant deu dies

Manlleu

Jordi Vilarrodà

El Cantabars i altres actes de Fes-te Jove començaran el cap de setmana a escalfar l'ambient de la festa major de Manlleu, que s'iniciarà oficialment dilluns i s'allargarà durant tota la setmana vinent.

Entitats i col·lectius manlleuencs es bolquen per engruixir una programació que tindrà en la festa del Serpent un dels seus moments culminants i que enguany també celebrarà el vintè aniversari dels diables Serpents de Manlleu, amb l'estrena d'una nova bèstia de foc. La festa major no s'ha escapat de les retallades municipals i així ho recordava l'alcalde, Arnau Rovira, en la presentació dels actes, durant la qual va agrair "l'esforç de les entitats per ajustar-se al pressupost, en circumstàncies econòmiques especials". Al seu costat, la regidora Montse Costa precisava que, malgrat tot, "Manlleu tindrà la festa que es mereix".

La cercavila de gegants i capgrossos, que sortirà dilluns a les 6 de la tarda de davant de l'Hospital de Sant Jaume, serà el primer acte del programa, seguit del pregó que, com és habitual, tindrà lloc als jardins de Can Puget i que serà a càrrec de Mireia i Dolors Comerma. El concert de festa major es trasllada a dimarts a la tarda, a la plaça de Fra Bernadí, amb l'Orquestra Venus.

Dimecres serà el dia dedicat íntegrament al Serpent. "Una programació que omple tot el dia", remarcava Arnau Roca, el president de l'Associació del Serpent. Roca destaca el fet que "cada any

El cartell principal, de David Fajula

Manlleu El fotògraf David Fajula és l'autor del cartell principal de la festa major d'enguany, que a la fotografia aguanten ell mateix; l'alcalde, Arnau Rovira, i la regidora Montse Costa. Un cartell que, com ell mateix explicava, utilitza els colors bàsics de magenta, blau i groc per simbolitzar la suma "d'ajuntaments, entitats i ciutadania" en la festa major. El

groc dibuixa també, en vertical, la silueta del Serpent. La presentació dels actes de la festa major es va fer divendres passat a la sala d'exposicions de Can Puget, amb la presència de la major part dels col·lectius implicats, des dels diables i tabalers Serpents de Manlleu fins a l'Associació Teatre Centre o l'Associació del Serpent, cada un dels quals mostra el cartell dels seus actes.

hi ha més canalla" i enguany la part de la festa en què són protagonistes, el Serpent dels Menuts, reunirà "al voltant de cent nens i nenes". El seu moment és a la tarda, amb tallers i jocs al passeig del Ter, seguits de la representació infantil de la llegenda a l'entorn de l'Embarcador. El dia, però, haurà començat amb la caminada del Serpent i la lectura teatralitzada del relat. El moment culminant arribarà, com sempre, quan la bèstia travessi el Ter des de la Devesa, prop de les

deu de la nit, i comenci la persecució dels vailets que li han robat el diamant. Roca avança que "hi haurà novetats que no es poden avançar, tant al començament com a les Tres Creus i a l'arribada a la plaça". Les novetats que sí que es poden dir és que hi haurà zones reservades per a persones amb mobilitat reduïda, al principi i al final del recorregut. Després del sempre espectacular final de la representació, a la plaça de Fra Bernadí, actuarà l'Orquestra de versions Yo Suspendí EGB, formació gironi-

na que triomfa amb els seus concerts adreçats sobretot, com diuen ells mateixos, a un públic "jove entre els grans".

El dia de la Mare de Déu d'Agost començarà amb la cursa atlètica popular per als més matiners i el torneig d'escacs, seguit de la missa d'ofici solemne. Al migdia, el duet Sweet Dreams oferirà el concert vermut a l'Embarcador i, a la tarda, hi haurà sardanes amb la Jovenívola de Sabadell.

La colla de diables i tabalers Serpents de Manlleu, celebrarà els seus 20 anys

amb l'estrena d'una bèstia de foc nova i el correfoc que tancarà, de fet, la part oficial de la programació. Tot això sense oblidar que encara quedarà teatre (més informació, a la pàgina 25) i l'Enterrament de la Bota, l'acte amb què Fes-te Jove posa el punt final als seus actes i a tota la festa de Manlleu. Durant aquests dies, el Museu del Ter s'hi afegeix amb la visita teatralitzada gratuïta *L'esperit del Ter*, dijous vinent, la qual coincideix amb una jornada de portes obertes al museu.

Minerva i Dolors Comerma seran les pregoneres

Manlleu Minerva Comerma serà la protagonista principal del pregó que iniciarà la festa dilluns. L'autora del llibre-joc *Perso Perso*, amb síndrome de Down, el farà juntament amb la seva mare, la mestra d'educació especial Dolors Comerma. L'acte serà als jardins de Can Puget i comptarà amb interpretació en llengua de signes catalana. Minerva Comerma va publicar el seu llibre -creat durant el confinament de la pandèmia- fa dos anys, després d'un procés de

micromecenatge amb més de 200 aportacions. Minerva Comerma també toca el violí i és membre de l'Orquestra Inclusiva de la UVic.

El Sabater

Fem comandaments de portes de garatge Fem claus de cotxe

FEM CÒPIES DE CLAUS REPARACIÓ DE CALÇAT

Cosim pell, arreglem cremalleres, canvi de soles de sabates... Esmolem i venem tot tipus de ganivets i tisores

Pl. Crist Rei, 1 - MANLLEU (Església - Dalt Vila) Tel. 677 45 46 01

elsabater77@gmail.com www.elsabatermanlleu.com

- MANTENIMENT
- REPARACIÓ
- VENDA
- FABRICACIÓ

C. Sogorb, 118 cantonada Fontcuberta
08560 Manlleu
Tel. 93 851 30 50
654 34 89 91
vilalta@emhv.net
www.emhv.net

Bombes · Motors · Reductors · Ventiladors
· Transformadors · Embragatges · Depuració
· Accessoris · Recanvis

Un fantasma amb humor britànic

El grup del Teatre Centre prepara l'estrena de la versió escènica d'El fantasma de Canterville

Els actors i actrius que posaran l'obra en escena, amb la directora Elisa Crehuet abans d'un assaig al Teatre Municipal de Manlleu, on s'estrenarà el dia 15

Manlleu

Jordi Vilarrodà

Un ric americà, un home de negocis, vol comprar el castell anglès de Canterville, on és prou sabut que hi ha un fantasma, l'esperit de Sir Simon. Entre el ianqui i el propietari anglès del castell, descendent de Simon, s'estableix una juguesca: si ell i la

seva família aconseguen passar les primeres nits al castell, serà de la seva propietat. Si no, els tocarà pagar cinc mil dòlars, a més de marxar. Aquest és l'argument d'*El fantasma de Canterville*, l'obra que el grup de l'Associació Teatre Centre de Manlleu estrenarà aquesta festa major. Seran tres sessions al Teatre Municipal.

L'obra és l'adaptació teatral de la novel·la curta homònima escrita per Oscar Wilde i publicada l'any 1887. Un relat en to d'humor britànic que el fa especialment adequat per a una festa major. La direcció ha estat a càrrec d'Elisa Crehuet, amb Anna Busanya com a ajudant. La veterana directora i actriu de L'Esquirol ha fet seva

aquesta versió, "escurçant-la, perquè arribava a les dues hores i l'hem deixada en una hora i mitja". Crehuet recorda que l'obra que es representa situa l'acció al segle XX, després de la Segona Guerra Mundial i "en plena època del Pla Marshall, quan els americans van venir a *salvar-nos*". Ella hi ha introduït aportacions pròpies, com la

d'uns personatges que explicaran el passat del fantasma, que està relacionat amb un assassinat. "L'obra original està pensada perquè els actors facin un *doblet* i jo els presento d'una altra manera", diu la directora. Elisa Crehuet ha comptat amb un repartiment d'11 actors i actrius, encapçalat per Xevi Humà, que interpreta el paper de Lord Canterville, i Albert Fernández com a Mr. Otis, l'americà que vol comprar el castell. Però en realitat un dels grans protagonistes és el mateix fantasma, un paper que incorpora l'actor Joan Caballeria, i la vella governanta del castell,

Elisa Crehuet dirigeix la versió teatral del conte d'Oscar Wilde

la senyora Marigold, que encarna Queta Illamola, la persona que interactua amb l'esperit i, possiblement, la que viu més en el passat de tot el repartiment.

L'obra de l'Associació Teatre Centre és un dels actes imprescindibles de la festa major de Manlleu i en aquest cas se'n faran tres representacions el dijous, el dissabte i el diumenge d'aquesta setmana, les dues primeres a les 9 del vespre i la darrera a les 6 de la tarda. Encara hi haurà, però, una altra ocasió per veure *El fantasma de Canterville*, el primer cap de setmana d'octubre.

Vint anys de diables amb una nova bèstia de foc

Manlleu Encara no se'n coneix l'aspecte perquè s'està acabant el procés de construcció, però sí el nom: es dirà Sèrpida i serà la nova bèstia de foc que la Colla de Diables i Tabalers Serpents de Manlleu estrenarà amb motiu del seu vintè aniversari. Els diables han estat una presència imprescindible durant aquest temps en la festa major, sobretot en moments com el recorregut del Serpent i el posterior Salt del Diamant. Ara mateix, la colla té una quarantena de membres, que s'han construït ells mateixos la nova bèstia. Es presentarà divendres vinent a les 7 de la tarda, a la plaça de Dalt Vila, amb l'encesa precedida d'una batucada. Li farà companyia el Drac Agustí dels diables Rocadepena d'Alpens, i sortirà en el correfoc posterior, que a les 10 de la nit arrencarà de Dalt Vila per acabar a les Tres Creus. Hi participaran, a més de la colla manlleuena, els Diables de Manresa i els Diables de Tona.

Fes-te Jove omple tots els dies d'activitats pròpies

Manlleu L'estesa de samarretes al Casal Boira Baixa, divendres passat, era un símbol de la continuïtat de Fes-te Jove, la programació autoorganitzada i paral·lela a la festa major de Manlleu que, amb aquesta, ja suma 23 edicions. La venda de la samarreta d'enguany marcava el punt de partida de l'edició, que viurà el primer gran moment de multitud aquest divendres amb el Cantabars, precedit a la tarda pel Cantaparts, l'acte semblant adaptat per als més petits. El recorregut sortirà a 2/4 de 10 de la nit de Dalt Vila i acabarà al passeig del Ter. Els actes continuaran dissabte amb la música electrònica de l'Alternative Sound i diumenge amb la caminada nocturna. Dilluns serà un dels grans moments de Fes-te Jove amb el bingo al passeig del Ter, i dimarts, amb la Beer Mile, la cursa que combina la passió per l'esport i per la cervesa. Els actes de Fes-te Jove s'allargaran fins al proper diumenge.

Dilluns dia 12

18 h CERCAVILA DE GEGANTS i CAPGROSSOS acompanyats per la xaranga PUJATS DE TO.

Sortida: Davant de l'Hospital Sant Jaume de Manlleu

Arribada: plaça Fra Bernadí

20 h PREGÓ DE FESTA MAJOR a càrrec de Minerva Comerma Masramon, autora del llibre joc Perso Perso i Dolors Comerma Masramon, mestra d'educació especial jubilada i mare de la Minerva. Jardins de Can Puget

L'acte serà interpretat en llengua de signes catalana en col·laboració amb l'Agrupació de Sords de Vic i Comarca.

En cas de pluja, l'activitat es farà a la Sala d'exposicions de Can Puget (aforament limitat)

L'acte serà emès en directe per Ràdio Manlleu 107FM i per www.radiomanlleu.cat

Dimarts dia 13

19 h CONCERT DE FESTA MAJOR amb l'ORQUESTRA VENUS

Gaudireu d'un gran espectacle musical i visual amb el millor repertori i una posada en escena espectacular amb la gran orquestra Venus!

Plaça Fra Bernadí

En cas de pluja, l'activitat s'anul·larà

Dimecres dia 14

FESTA DEL SERPENT DE MANLLEU
10.30 h Caminada del Serpent i lectura teatralitzada 'La Llegenda del Serpent de Manlleu'.

Sortida: passeig del Ter (zona embarcador)

16.30 h El Serpent dels Menuts: Inici dels tallers i jocs.

Passeig del Ter (zona embarcador)

18.30 h Representació de la Llegenda del Serpent per part dels nens i nenes de Manlleu.

Passeig del Ter (zona embarcador)

20 h Botifarrada popular pre-serpent.

Passeig del Ter (zona embarcador)

22 h Aparició del Serpent a la Devesa i inici de l'espectacle.

Passeig del Ter (zona embarcador)

I fi de festa amb L'ORQUESTRA YOSUSPENDIEGB. Música en viu i bon rotllo!

Fem ballar, cantar i divertir a les generacions dels '70, '80, '90 i 20'.

Uneix-te a aquesta gran festa!

Plaça Fra Bernadí

I seguidament EL SALT DEL DIAMANT!

Dijous dia 15

10 h 47a edició CURSA ATLÈTICA POPULAR FESTA MAJOR

Cursa sènior 5 km i tres curses infantils

Inscripcions prèvies per internet:

www.olimpicmanlleu.cat

Amb la col·laboració de CAPRABO

Sortida i arribada: plaça Fra Bernadí

11 h 23è TORNEIG ESCACS FESTA MAJOR

Club Escacs Manlleu

+ informació i inscripcions al 676 731 834

Plaça Fra Bernadí

12 h OFICI DE FESTA MAJOR, presidirà Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca, vicari episcopal.

Església de Santa Maria de Manlleu

13 h CONCERT-VERMUT, a càrrec de SWEET DREAMS.

Duet de versions

Embarcador del Ter

En cas de pluja, l'activitat s'anul·larà

19.30 h AUDICIÓ DE SARDANES a càrrec de la Cobla JOVENÍVOLA DE SABADELL.

Plaça Fra Bernadí

En cas de pluja, l'activitat es farà sota les arcades

Divendres dia 16

CELEBRACIÓ DEL 20è ANIVERSARI DE LA COLLA DE DIABLES ELS SERPENTS DE MANLLEU AMB LA PRESENTACIÓ DE LA NOVA BÈSTIA DE FOC.

19 h BATUCADA i encesa de la nova BÈSTIA DE FOC

Plaça de Dalt Vila

En cas de pluja, l'activitat s'anul·larà

22 h CORREFOC a càrrec de la Colla de Diables Els Serpents de Manlleu, els Diables de Manresa i els Diables de Tona. Carrers de Dalt Vila i final a les Tres Creus (carrer de la Font)

En cas de pluja, l'activitat s'anul·larà

EXPOSICIONS

Fins a l'1 de setembre

Exposició: 'Retrats, de Jacob Santanera'
Sala d'exposicions de Can Puget. Baixada de la Fidela, 1-3

De dijous a diumenge de 18 h a 20 h

Fins al 17 de novembre

Exposició temporal: 'La casa dels tresors'

Institut Antoni Pous

Museu del Ter. Plaça de les Dones del Ter, 1

De dimarts a divendres d'11 h a 14 h i de 17 h a 20 h

Dissabtes, diumenges i festius de 10 h a 14 h

TEATRE AL MUSEU DEL TER

Visites teatralitzades: 'L'ESPERIT DEL TER'.

Descobreix com era el treball en una fàbrica de filatura amb en Quim, el nostre Esperit del Ter.

#MuseuDelTer

Els diumenges 4, 11, 18 i 25 d'agost, a les 12 h

El dia 15 d'agost, visita teatralitzada

gratuïta, en motiu de la Festa Major

Import de l'entrada: 5€

+ informació, reserves i venda d'entrades:

93 851 5176 i info@museudelter.cat

JORNADA DE PORTES OBERTES AL MUSEU DEL TER

El dia 15 d'agost: d'11 h a 14 h i de 17 h a 20 h

Entrada lliure

TEATRE MUNICIPAL

Espectacle teatral de Festa Major: 'EL FANTASMA DE CANTERVILLE' d'Òscar Wilde.

Teatre Centre Manlleu Associació Cultural, direcció Elisa Crehuet

Els dies 15 i 17 d'agost, a les 21 h i el dia 18 d'agost, a les 18 h

Teatre Municipal de Manlleu

Import de l'entrada: 15€ general i 12€ socis/es de l'entitat

Informació i venda d'entrades a:

www.teatrecentre.cat

ATRACCIONS

Del 9 al 18 d'agost

Estaran situades al passeig del Ter (zona esportiva)

FESTES DELS BARRIS DE MANLLEU

Del 20 al 25 d'agost: **50a edició de les festes del Barri de Gràcia de Manlleu**

Els dies 30, 31 d'agost i el dia 1 de

setembre: **18a edició de les festes del Barri El Puig – La Teuleria**

FES-TE JOVE MANLLEU 2024

Consulteu les activitats a les xarxes socials @festejove

Consulteu tota la informació a l'agenda d'activitats: www.manlleu.cat

Cultura

Ajuntament

de Manlleu

Diputació
Barcelona

Olost es diverteix

El concert de Di-versiones, cap de cartell d'un programa que s'allarga dues setmanes. La festa major comença aquest cap de setmana amb actes com la caminada nocturna

Olost

Laia Pujals

Olost ho té tot a punt per al primer cap de setmana de festa major. La visita guiada a una exposició del fotògraf Abel Serra, la donació de sang i l'amistós d'escacs han estat els primers actes d'una festa major que va començar divendres passat i que acabarà el diumenge 18, recurrent actes com el campionat de botifarra, el correfoc i el concert del grup Di-versiones.

El torneig de futbolí encetarà el primer cap de setmana de festa a Olost. El torneig de futbol sala, el campionat de botifarra (el joc de cartes) i la caminada nocturna, ompliran els carrers d'Olost dissabte, mentre que diumenge ho faran els inflables i les bitlles catalanes. Dimarts es farà entrega dels premis del concurs de dibuix del cartell i de la samarreta, i és llavors quan es donarà el tret de sortida definitiu a la festa major: el pregó, a càrrec dels organitzadors de la clo-

Di-versiones, que a principis de juliol van actuar a la festa major de Vic, seran un dels reclams del programa d'Olost

enda del centenari del Futbol Club Olost.

Dimecres el sopar popular i el bingo, per continuar amb la missa i els gegants el dia 15. Dijous també hi haurà festa a Olost de la mà de l'Or-

questra Venus. Divendres, els tornejos de ping-pong i futbol sala ompliran el dia d'esport, però també es ballaran sardanes i es cremaran els carrers amb el correfoc de la mà dels Cremats d'Olost,

una entitat que "no s'ha deixat morir mai", explica Maria Caselles, regidora de Cultura. Per acabar, concert amb Tutú Keké i DJ Ruggy per fer ballar Olost fins ben entrada la matinada.

Dissabte al matí serà per als més petits amb l'espectacle de Rikus, i a la tarda, un dels grans actes de la festa major: el Pagès de Ferro, en què olostencs i olostencques lluitaran en una gimcana per a aconseguir ser el pagès o pagesa més fort. A les 10, havaneres, i a dos quarts d'una, el gran moment d'aquesta festa major: el

El concert de Roger Torné a Sant Adutori tancarà els actes

concert del grup Di-versiones. "És l'acte, més potent i al qual hem dedicat més esforç", explicava Caselles. Se'n poden aconseguir entrades anticipades fins a aquest dissabte. En acabat, DJ K-Zu tornarà a fer ballar Olost amb els *hits* del moment.

Finalment, després de dues setmanes de festa major i més de 25 actes diferents, la festa major d'Olost abaixarà la persiana el diumenge 18 amb el ja habitual concert a l'ermita de Sant Adutori, que serà a càrrec del cantautor terrassenc Roger Torné, que presentarà les cançons del seu primer disc, *Oliveres i pinyols*.

Seva encara el segon cap de setmana de festa major

Seva

L.P.

El pregó d'aquest dijous a la nit de Teresa Guitart, cap del menjador de l'escola de Seva, va donar el tret de sortida als actes principals de la festa major, després de la botifarrada popular.

Tot i que els campionats de tir al plat i pàdel del cap de setmana passat van configurar els primers dies de festa,

és aquest cap de setmana i fins al divendres que ve quan es concentra el gran gruix d'actes d'aquesta festa major, començant avui pel carnaval d'estiu, que omplirà els carrers en la seva catorzena edició. Aquest any, la temàtica, de jocs i joguines, farà pensar a tots els sevencs i sevenques per aconseguir la millor disfressa.

Al vespre, Banda Neon i DJ Tete per fer ballar Seva

en la primera nit de gresca d'aquesta festa major 2024. Aquest divendres, el famós corretapes agafa una nova visió, "No corris tapes": en comptes d'anar voltant pels bars a buscar tapes, tots els bars es concentren en un mateix espai, ambientat amb DJ. Al vespre, *La nit de canet* i DJ Makk. Diumenge canviarà la festa per les sardanes, amb la cobla Jovenívola de Sabadell, i a l'hora de dinar hi haurà concurs de paelles, per tornar a ballar amb el grup Fuà. Per acabar d'arrodonir aquest segon cap de setmana de festa major, es farà la caminada nocturna.

Festa Major d'Olost

Fins al 18 d'agost de 2024

Ajuntament
d'Olost

Diputació
Barcelona

CONSULTEU TOTA LA PROGRAMACIÓ A
WWW.OLOST.CAT O OBRIU L'ENLLAÇ DEL QR

L'Esquirol arrenca la festa

Recuperar les Olimpíades Pageses o l'actuació del grup Xiula, entre les principals novetats de la festa major que comença aquest divendres i acabarà dissabte vinent

Cantonigròs té ganes de festa

Cantonigròs

L.P. Cantonigròs escalfa motors per a la seva festa major. Aquest dissabte donarà el tret de sortida amb el taller de decoració per engalanar els carrers, i el pregó de festa major, que serà sorpresa. Diumenge, hi haurà concurs de pastissos i el trivial de Cantoni. Dilluns, els jocs de cucanya i un vespre replet d'esports que acabarà amb la gran aposta de la festa major: un bingo musical.

Dimarts arriba el segon gran acte de la festa: la baixada de carretons, activitat que es feia antigament i que han recuperat. Dimecres hi haurà el Batubars, el correbars amb batucada, i a la nit, Sixtus i MashupParty Band per fer ballar Can Toni. Dijous, missa solemne i caminada nocturna.

Divendres, ofici en honor a sant Roc, cercavila i el concert al camp de futbol a càrrec de Júlia Boncomp-te. Al vespre, Left-Siders i Pelukass, el millor grup de versions 2023. L'arrossada popular tancarà la festa major 2024.

L'Esquirol

Laia Pujals

L'Esquirol està de festa major. Des d'aquest divendres fins dissabte de la setmana vinent hi ha preparats més d'una quarantena d'actes, en què destaquen el clàssic Jo Te l'Encendré final i les Olimpíades Pageses.

L'Esquirol arrenca la festa major amb la final del torneig de festa major. Dissabte hi haurà el campionat de tir al plat, organitzat pels caçadors i que es recupera després de tres anys. Al vespre, el sopar popular i el pregó de festa major arrodoniran el primer dia de festa a l'Esquirol. Aquest any, el pregó va a càrrec de la Comissió de Festes del Carrer del Pont. En acabat, concert amb Bernat Riera. Diumenge, les bitlles, el billar i el futbolí ompliran el matí de tornejos. A la tarda serà el torn dels més petits, amb el concert de Xiula. "Ens havien demanat una activitat potent per a públic familiar", explica l'alcalde, Àlex

El concert que farà aquest diumenge el grup Xiula és un dels actes destacats per a públic familiar de la festa major

Montanyà. Aquest any, tots els concerts es tornen a fer al pavelló en lloc de la Pollancreda "perquè és més fàcil el control d'accés, no molesta i evitem el risc de la pluja".

Dilluns, el taller de samarretes encetarà la setmana, que continuarà amb el triatló d'en Jesús a la tarda i les havaneres a la nit. Dimarts, petanca, danses del món i

caminada nocturna. Serà dimecres quan arribarà una de les novetats d'enguany: les Olimpíades Pageses, recuperades també en any olímpic. A la nit, el tradicional concert d'orquestra de festa major i, per acabar, Sicut i DJ Dric Acor.

Dijous hi haurà cercavila de gegants i xocolatada, i la missa solemne, a 2/4 de 12. A

la tarda, inflables a la piscina, i versions i Blue Lemon per tancar la segona nit de gresca. Divendres al matí, sardanes, i a la tarda, jocs de cucanya i la quina. L'últim dia de festa començarà amb el concurs d'arròs. Però l'acte en majúscules arriba un cop el sol s'amagui: el Jo Te l'Encendré, en què els veïns han d'intentar apagar les cues de foc.

BERNAT CEDO

DEL
9
AL
17
D'AGOST
2024

Festa Major

L'Esquirol i Cantonigròs

patel

Patel et desitja una bona festa major de l'Esquirol!

www.patel.es

El pregó serà a càrrec de la mateixa entitat que munta la representació de la llegenda

Els 15 anys de la Cabra d'Or obren la festa major de Moià

Moià

Josep Font

El pregó, que enguany és a càrrec de l'Associació La Cabra d'Or, obrirà aquest divendres la festa major de Moià. La Cabra d'Or se celebra aquest cap de setmana i, amb 15 anys, ha esdevingut una festa emblemàtica de la vila, amb la qual se senten identificats des dels infants fins a la gent més gran, i que ja es percep com a una festa tradicional.

Des de l'Associació La Cabra d'Or subratllen, engrescats, que van començar a constituir l'entitat fa dos anys per consolidar l'estructura organitzativa i assegurar el relleu i la incorporació de nova gent. Serà, doncs, la seva primera intervenció oficial pública. Del contingut del pregó d'aquesta nit anticipen que hi participaran la Banda Àurea –enguany amb més de 60 músics en directe a la festa– i el grup que fa les representacions de teatre, i que es presentaran els balls, a més dels parlaments.

La quinzena edició de la festa és de consolidació i de continuïtat, “de lluir-ho més i recuperar els primers anys”. Es farà, per primera vegada, una gravació professional de la música de La Cabra d'Or en directe. Es presenta un nou ball, com a novetat: com que el propòsit de la

ALBERT LLIMIÓS

Balls propis i una cabra de Montbrú

Moià La primera festa de la Cabra d'Or va ser l'agost de 2010. Ramon Tarter recorda que ja es van fer uns primers balls, que va coreografiar Montse Ruano, i els primers vestuaris, que es van adaptar d'un espectacle que el cor parroquial havia fet, preci-

sament, a Castellnou de la Plana. La cabra es va construir a partir d'una maqueta que tenien a Formatges Montbrú per anar de fires. Hi havia nou músics, en la primera edició, emplaçats en un balcó, i feia anys que a Moià no es feia una festa amb música pròpia i en directe.

festa és interessar dels més petits als més grans –des de les *cabretes* de cinc anys fins als portadors–, el nou ball és per als joves de 16 i 17 anys, estudiants de tercer i quart d'ESO, on creuen des de l'associació que hi havia un buit. Enguany també s'hi incorpora alguna escenografia nova i s'ha recuperat el guarniment

de la plaça Major de les primeres edicions.

■ L'ORIGEN DE LA FESTA

Ramon Tarter, de l'Ajuntament de Moià i promotor d'iniciatives culturals, recorda que quan Moià celebrava la Festa del Barroc ja se n'havia parlat, d'organitzar una

festa medieval. Un dia, al carrer, un jove Fortià Casas de Cal Maties insistia en el tema. Tarter es va inspirar i en un cap de setmana va escriure la història de la Cabra d'Or, que integra llegendes i fets reals. És mite la cabra d'or amagada al castell musulmà, però és cert que Roger Planella, a inicis del

segle XIV, presenta denúncia al batlle en què diu que ha estat apedregat –els descendents de la família encara mantenen la propietat de Castellnou de la Plana–. Pel que fa als personatges protagonistes de la festa, la Dolça dels Casals va existir i va fer la deïxa d'una casa a l'església, que esdevindria el futur hospital, així com Bernat de Pratsobirà, que fa referència al mas del Prat. A partir de la història i treballant amb

I després, actes fins diumenge

Moià Després de la Cabra d'Or, comencen actes de la festa major fins diumenge. L'engegada de coets, dimecres, marca l'inici del gruix d'actes. Al vespre del mateix dia, hi ha concert amb La Fúmiga. Dijous és el dia d'actes tradicionals amb la cercavila de gegants, capgrossos i el Pollo. El mateix dia, hi ha concert de festa major amb la Rosaleda i, a la nit, l'actuació de Figa Flawas.

el grup de joves, en va sortir el guió i, sobretot, la música, que va compondre Martí Prats.

La Cabra d'Or ha esdevingut la celebració distintiva de la festa major. La narrativa de les representacions, les cercaviles i els balls són més fàcils de transmetre vivint la festa que explicant-los. Cada any, a la cercavila, els joves improvisen, cantant, el lema “sense Cabra d'Or no hi ha festa major”, una consigna que aquest cap de setmana es repetirà pels carrers de Moià.

Antoni Bayés: “Les Guillerries són un refugi per a l'ànima”

El pregó del cardiòleg vigatà, un dels nous veïns de Tavèrnoles, entre els actes de la festa major

Tavèrnoles

M.E.

Una botifarrada popular i un concert d'havaneres van servir per tancar, diumenge a la nit, tres dies de festa major a Tavèrnoles. Una festa major que havia arrencat divendres amb el pregó d'un dels *nous* veïns poble, el cardiòleg Antoni Bayés Genís, actual cap del Departament de Cardiologia de l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol de Badalona. “En aquest poble he descobert una nova vida”, va destacar aquest vigatà de naixement, fill del també cardiòleg Antoni Bayés de

Luna. Bayés va recordar que quan va marxar a estudiar a Barcelona i la medicina es va convertir en “centre del meu univers”, es va anar allunyant de la comarca. Va ser arran de la pandèmia que, amb la seva dona i les seves filles van sentir la “necessitat” de “retrobar-nos amb la terra i el territori”. Bayés va recordar les arrels centenàries que el vinculen al poble a través d'una finca del seu avi, Jaume Genís i Rius, que “em va ensenyar a estimar aquests camins i aquests boscos”. I és que les Guillerries han esdevingut, també per a ell, “un refugi per a l'ànima”. Viure al poble, a més, li ha

Bayés al mig de la taula, amb la regidora Elisabet Buson i l'alcalde, Pep de la Mora, divendres

DOLORS PENA

servit per recuperar “aquesta sensació de teixit comunitari”. El pregó es va fer sota cobert, a l'espai polivalent, però la pluja va obligar a suspendre la caminada de divendres. Per la festa, bon ambi-

ent i notable participació en la majoria dels actes programats durant aquests tres dies teixint comunitat. Com a singularitat, destaquen els dos concursos culinaris: dissabte, amb la segona edició del con-

curs de truites d'autor, amb nou participants i victòria per a Ivet Buson, amb una truita napolitana, i diumenge, amb un de pastissos, amb set participants i Núria Masramon com a guanyadora.

Tona: festa i patrimoni

Un itinerari guiat per Anna Rovira mostra els 'secrets' de les cases dels carrers vells

Tona

Jordi Vilarrodà

Passem pels carrers amb la mirada fixa endavant o clavada en el mòbil. Poques vegades aixecant la vista per mirar els edificis que ens envolten i les seves façanes. Dimarts al matí, un dels actes de la festa major de Tona convidava a fer aquest exercici, en una ruta guiada per l'arquitecta Anna Rovira pel centre, al carrer de Barcelona i el carrer Nou. "Tantes coses tenim a Tona?", es preguntava una veïna abans de començar l'itinerari. I al cap de dues hores ben bones segur que tenia la resposta a la seva qüestió: sí.

Rovira va ser la redactora del Pla Especial del Centre de Tona i el coneix al detall. Cada pocs metres, hi ha elements interessants si els sabem mirar. "És fer-hi aquesta mirada amb unes altres ulleres", diu en començar. La història d'aquest carrer, en l'antic camí ral de Barcelona cap a Vic, arrenca als segles XIV i XV. És *urbanisme itinerant*, cases que es posen al llarg del carrer "que era l'entrada del poble" i per on passava tothom abans que es fes la primera variant per fora. Mig centenar de persones segueixen amb atenció les seves explicacions, acompanyades de la música de Lluís Marmi, amb flabiol i timbal i vestit de miquelet, que es va ajustant a cada moment i cada lloc. Començant per la Casa Nova de Can Casas, els assistents són convidats a mirar cada detall

L'arquitecta Anna Rovira s'adreça als participants en la visita, en el recorregut pel carrer de Barcelona

d'unes façanes que parlen. "Hi ha un moment que les cases es transformen perquè hi ha una voluntat de ser." De ser important, és clar, i mostrar-ho. Portals grans, balcons correguts, detalls de maons de la façana, barbacanes de teulat riques amb mosaics de decoració floral, colls de bigues amb treball de la fusta... o un ganxo aparentment sense sentit que servia "per aguantar les cortines exteriors". En el camí, s'aprèn que la longitud de façana de la casa es pot mesurar per *crugies*, que no és una unitat mètrica precisa, sinó la llargada que feien les bigues. Hi ha cases de dues crugies. Mirem les llinades, amb dates. 1763, 1648 a Can Codina, avui centre de dia de gent gran i abans casa

del gremi de teixidors, o també ajuntament.

Hi ha façanes, com la d'aquesta última casa, que són restaurades. Però una restauració es pot passar de frenada: "Aquesta és massa

Anna Rovira:
"Hi ha detalls que encara hi són: conservem-los"

perfecta, no té vibració, hem perdut la pell". O la d'una casa tan emblemàtica com Cal Sebastià, "una de les més importants de Tona", on es va repicar la façana per mostrar la pedra vista i, en canvi, hi havia hagut "esgrafiats barrocs preciosos". Com més

va, es valora més aquesta autenticitat que mostra el pas del temps sense vergonya. Tot tornarà: també ara els arquitectes saben que els vells murs de maçoneria eren més consistents del que semblava, i ajudaven la casa "a transpirar". Climàticament, en sabien.

Hi ha un moment que Tona va començar a rebre visitants de fora pels balnearis. I això també es tradueix en les cases: arriben arquitectes de fora, es transformen edificis per voler mostrar més bellesa... o es reformen per acollir un pis de lloguer. "Els expedients d'aquest moment són per obres d'aquest tipus". Després van venir actuacions molt pitjors que aquesta. "Però tenim detalls que encara hi són: conservem-los."

Els 40 anys dels gegants marquen la festa a Ribes

Ribes de Freser

EL 9 NOU

La celebració del 40è aniversari d'en Manelic i la Núria, els gegants de Ribes, marca tot l'any i també la festa major que comença dilluns. Ells són els protagonistes principals del cartell i ho seran també del seguici de festa, que dijous a la tarda serà un dels moments culminants de la celebració, acompanyats pels dracs i diables, per l'Esbart Eudald Coma i la cobla Marinada. La festa comença aquest dilluns amb el pregó que faran també els geganters i grallers ribetans, amb el grup teatral Quollunaka. Aquesta companyia és la que divendres representarà *Terra baixa* d'Àngel Guimerà, en ocasió d'un altre aniversari molt relacionat amb Ribes, el del centenari de la mort del dramaturg, que va trobar a la vall la inspiració per escriure l'obra.

Dins els actes previstos aquesta setmana, dimarts hi ha el Viacrissi, un dels correbars més veterans, que premiarà també la gent que hi vagi disfressada, seguit del sopar jove a la font de Santa Caterina. Entre els actes de dimecres destaca la Cronocalada i dijous, a banda dels actes tradicionals de l'ofici i del seguici, hi ha el concert a la nit amb el grup de rumba Sabor de Gràcia. Els actes seguiran fins diumenge, i entre aquests destaca el ball-concert amb els Montgrins, dissabte, i el correfoc i el castell de focs, que posaran el punt final a la setmana.

Sant Boi de Lluçanès obre aquest divendres un programa de sis dies de festa major

Sant Boi de Lluçanès Les campanades de festa major anunciaran aquest divendres a la mitjanit l'inici de la celebració a Sant Boi. El pregó el farà dissabte l'actual director dels Mossos, Pere Ferrer, que és veí del poble, i a continuació es presentarà el llibre *El santboienc Marià Vilar, primer metge anestesista de Catalunya*. Els actes continuaran diumenge amb havaneres i dilluns amb la caminada popular, entre d'altres. Dimarts se celebra la clàssica cursa cronometrada per pujar al campanar, abans dels actes del dia central de la festa, que és dijous.

De la pluja inicial a la participació en tots els actes

Tona La participació en quasi tots els actes ha marcat la festa major de Tona, que començava divendres passat amb el pregó del periodista Joan Rusiñol. Un dia que, precisament, va estar marcat per la pluja, que va impedir la celebració dels concerts previstos amb Adala i El Pony Pisador. D'aquests, però, es va poder recuperar el de DJ Trapella. Diumenge va tenir en la cercavila de gegants (a la fotografia) un dels actes més destacats, i entre els de dilluns ho va ser la cantada d'havaneres amb Son de l'Havana i Íngrid Morral, a l'Espai Muriel

Casals. Els actes van acabar dimarts amb el concert de l'Orquestra Venus, que va omplir la plaça Major, la mateixa formació que va

fer l'imprescindible Ball de Confettia a la mitjanit, que tanca la programació. La festa també ha inclòs altres activitats culturals, com

l'exposició del llegat fotogràfic de Joan Altimir a la Fundació Buxaderas Grau, a Cal Sebastià (més informació a la pàgina 35).

El Carquinyoli va arribar amb pluja i va marxar llaminer

Vic Paradoxes. L'any que el Carquinyoli venia revestit de Revolta Pagesa, en solidaritat amb les reivindicacions del sector primari, la seva arribada, divendres passat a la nit, es va veure deslluïda per la pluja, la mancança de la qual tant ha perjudicat la pagesia aquests últims anys. Benvinguda, doncs, la pluja, malgrat que va obligar a suspendre el doble concert de Les Testarudes i La Divand, dos dels plats forts del programa. La festa va continuar l'endemà dissabte amb una de les novetats: una Sardinada de Terra Endins, que va aplegar més de 250 persones a la Bassa dels Germans Maristes. Els mateixos comensals s'havien de coure les sardines –se'n van servir 800– en unes brases que es van posar al servei dels veïns. “Això fa festa i també ha vingut gent de fora el barri”, valorava Berta Casellas, presidenta de la comissió de festes d'enguany. L'arrossada de diumenge, també amb més de 200 assistents, va donar pas a les propostes més tradicionals d'entre setmana vinculades a la festivitat del sant, dimecres. La passada de feixets de comiat, aquest dijous a la nit, portava una sorpresa dolça: la primera Trencada del Carquinyoli. El xocolater Lluç Crusellas va modelar en xocolata una figura a mida natural del Carquinyoli que es va trencar a cop de martell perquè els bocins servissin de postres del darrer sopar popular de la festa.

DOLORS PENA / MIQUEL ERRA / BERNAT CEDO

Una vida entre pintes i tisores

La perruqueria Peroliu tanca per jubilació després de 36 al carrer de Gurb de Vic

Vic

M.E.

Si aquest dijous el carrer de Gurb va acomiadar el Carquinyoli, demà dissabte els veïns del barri diran adeu a un dels seus establiments amb història, la perruqueria Peroliu. El primer tornarà l'any que ve; per a la segona, el comiat és definitiu. Dolors Peroliu, amb 50 anys d'ofici, 36 dels quals regentant el seu propi negoci, es jubila.

De petita, Peroliu (Orís, 1959) va arribar a imaginar dos camins professionals: la medicina o la perruqueria. Va optar per la segona, “potser un camí més fàcil”, ironitza, tot i que, com marca el tòpic, sovint als perruquers també els ha tocat de fer “una mica” de psicòlegs, “tot i que cada vegada menys”.

Amb 14 anys, Peroliu va entrar d'aprenent en una perruqueria de Torelló, la que regentava la històrica Lola Sala, “una persona que va marcar una manera de fer i de ser”. Al cap d'una desena

Dolors Peroliu a la porta de la perruqueria, als baixos d'una casa que conserva elements originals del segle XVIII

d'anys fa el salt a Girona, per una firma que als estius l'enviava a Platja d'Aro. “Allà em vaig destapar com a perruquera”, admet. Amb aquest bagatge torna a Vic, primer per treballar per a una altra

perruqueria i, finalment, l'any 1988, per obrir la seva: Peroliu Perruqueria. Ho va fer en un local d'una casa amb història del capdavant del carrer de Gurb, al número 101. “Llavors semblava lluny

del centre, però era el que em resultava econòmicament viable.” L'elecció devia ser prou bona, perquè aquí s'hi ha passat 36 anys.

Peroliu admet que la professió ha canviat “i molt”, en

tots aquests anys. “Ha passat a ser un ofici més tècnic que espectacular”. El gran repte, avui, és aconseguir que els cabells “quedin bé sense fer-hi res; tenir-ne cura fent que sembli el més natural possible”. En aquest sentit, “abans els perruquers imposàvem més la moda; ara són els clients els que et porten la moda del carrer i tu t'hi has d'adaptar”.

Des que va anunciar que es jubilava són molts i moltes els que li pregunten on hauran d'anar, a partir d'ara. I és que són molts anys teixint complicitats i mirant d'oferir “proximitat i respecte”. Per això, aquests últims dies estan resultant, per a ella, “un puja i baixa d'emocions”.

Peroliu –que no ha trobat relleu per al negoci– assegura que tanca “amb la mateixa il·lusió” amb què va començar aquest periple fa 36 anys. I aprofita per destacar la feina que fa l'Associació de Perruquers d'Osona per dignificar i fer valer un ofici al qual ella ha dedicat tota una vida. “La competència ens ha d'ajudar a apujar la qualitat del servei, no a abaixar els preus”, insisteix. A partir de dissabte li tocarà endreçar pintes i tisores i fruit de la jubilació. “No tinc cap por d'avorrir-me”, deixa anar amb un somriure.

MIQUEL ERRA

Obeses es reivindica

El concert del grup liderat per Arnau Tordera va omplir Can Grau de públic fidel

BERNAT CERO

Obeses durant el concert que dissabte va tancar la programació d'estiu de Can Grau-Cardant Cultura

Les Masies de Roda

Jordi Vilarrodà

No ho van proclamar, perquè no són de missatges i proclames. Però Obeses es va reivindicar dissabte amb tota la potència en el concert que va omplir l'espai de Can Grau, a les Masies de Roda. Un concert organitzat conjuntament per la banda amb Cardant Cultura, el projecte que va agafant força a l'antic espai industrial, i que tancava el curs amb aquesta actuació. El fotògraf Xevi Vilaregut ho va explicar al principi davant d'un públic que venia de diferents llocs de Catalunya, fent pedagogia del que representa Cardant Cultura davant de gent que havia vingut de diferents llocs de Catalunya. No hi faltaven els fans que es distingeixen pel seu vestuari.

I van arribar Obeses. Disposats a donar-ho tot en un concert que de seguida va fer aixecar la part de públic que havia començat asseguda en cadires. L'entrada amb "Amor artificial", del nou disc *Sístole* (per ser precisos, la primera meitat del disc, que portarà per nom *Amb l'ai al cor* en el seu conjunt), va anar seguida d'un clàssic com "Invasió terrícola". I així el repertori va anar trenant la mitja dotzena de temes nous amb els ja coneguts. Arnau Tordera entén l'obra d'Obeses com un conjunt en què cada pedra fa paret, més que com un conjunt de discos individualitzats.

Deixa el públic amb ganes de saber com serà el segon batec

El concert no va reservar els grans temes per al final, sinó que va anar modulant la intensitat, des d'"El monstre de l'armari", que ja va corejar tothom, fins al "Perdona'm", que pujava la intensitat lírica, o el "Potser ho hauríem d'haver vist", que en el disc comparteixen amb Magalí Sare, per transitar al cap de poc cap a l'alegria transgressora del "Cafè, copa i puro" i el festival de lèxic genuí que és la nova "La vida és massa curta per passar-la renegant". El tòpic arribava amb un "Ens en sortirem", que acaba sent un himne molt adient per a aquests dies, i encara hi afegien una menys habitual

"Un món de bojós". Arnau Tordera va baixar de l'escenari al cap de poc amb la "Mami" abans de fer emocionar el públic amb el record de Sente Fontestad que és "Cel enllà". I enfilava aquí una recta final de l'actuació en què "La meua llengua" hi posava el patriotisme lingüístic, "Botifarra amb seques" el gastronòmic-irònic i, al final, "Ens hem alçat" ho deixava tot, tal com indica el títol, a dalt de tot. Obeses crea concerts rodons, funciona com un mecanisme musical de precisió però que, al mateix temps, comunica la vibració d'emocions que hi ha darrere de cada cançó. I deixa el públic amb moltes ganes de conèixer aquest nou batec del disc que tenen entre mans i que serà la *Diàstole*. Vist el que es va veure a Can Grau, això promet.

El Festival Albéniz tanca amb la 'Suite Iberia' i el japonès Kotaru Fukuma

Camprodon El Festival de Música Isaac Albéniz de Camprodon posarà el punt i final aquest divendres al moenstir de Sant Pere amb el concert en què s'interpreta cada any la *Suite Iberia* en homenatge al compositor que dona nom al certamen. La responsabilitat d'enfrontar-se a les 12 peces que configuren una de les obres per a piano més exigents del segle XX recau enguany en el pianista japonès Kotaru Fukuma (Kokubunji, 1982), afincat actualment a Alemanya. Un autèntic virtuós que ha tocat en algunes de les millors sales del món i té 19 gravacions publicades en disc, el darrer dels quals dedicat a Rakhmàinov. Al final del concert, que començarà a les 7 de la tarda, Fukuma rebrà la Medalla Albéniz, com tots els pianistes que l'han precedit en aquest repte.

El cabaret d'Alfonso de Vilallonga, al cicle d'estiu de Campelles

Campelles El cicle d'arts escèniques Campelles i el Baell Emocionen, que viurà aquest divendres la segona sessió amb la presència d'Alfonso de Vilallonga. El músic i compositor, que no ha deixat mai de conrear la seva faceta de *showman* es presenta amb *C'est pas une femme*, un espectacle que es basa les grans dives del cabaret, des de l'època d'entreguerres del segle XX fins la seva evolució cap al *music hall* en els anys 60. Ho farà en companyia de la cantant i contrabaixista Magalí Datzira i el pianista Diego Hervalejo, en una actuació que comença a les 10 de la nit al Teatre de la Vila, a l'Ajuntament.

Ripoll es refresca amb el 'ventilador' en el marc del Rumba Tour Festival

Ripoll L'esperit de Peret, el Pescaïlla i Gato Pérez va sobrevolar Ripoll durant l'anterior cap de setmana, amb la celebració del Rumba Tour Festival, que pretén reivindicar el gènere musical de la rumba catalana per demanar que la Unesco el reconegui com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat. La tempesta de divendres va deslluir el primer dels tres dies de programació d'aquest festival itinerant, que va haver de concentrar-se al dissabte i diumenge, ja amb el *ventilador* a tota marxa per fer passar la calor, i amb músics com Aaron Carmona, Dani Pubill, Rumba Heritage o Rumberto, tant als escenaris de la plaça de l'Ajuntament com de La Lira. Les parades firals que acompanyaven el festival van generar certa controvèrsia per una presència desigual de públic i la proximitat del Mercadal del Comte Guifré, que se celebra aquest cap de setmana (més informació a la pàgina 36). J.R.

SERGIO ESCRIBANO

Dos dels festivals de música amb més trajectòria, el de Ripoll i el de Moià, van coincidir el cap de setmana passat en programar concerts lírics que

donaven l'oportunitat a veus joves. En el cas de Ripoll, amb Lucía García i Yeraldín Guerrero al claustre del monestir, i en el de Moià, amb Lluís

Calvet a l'Auditori de Sant Josep. Els dos festivals encaren aquest cap de setmana la recta final de les seves respectives programacions.

Veus joves al festival de Ripoll...

La soprano cordovesa Lucía García i la 'mezzo' colombiana Yeraldín León, al monestir

45è Festival Internacional de Música de Ripoll. Claustre del monestir, Ripoll. Lucía García (mezzosoprano), Yeraldín León (soprano) i Anna Crexells (piano). Dissabte, 3 d'agost de 2024.

Ripoll

Montserrat Rius

En el marc del Festival de Música de Ripoll el claustre del monestir va acollir, dissabte, un concert de lírica amb la soprano Lucía García Guerrero i la mezzosoprano Yeraldín León, acompanyades al piano per la barcelonina Anna Crexells.

La cordovesa Lucía García ha rebut ja diferents premis i beques, el més recent el passat mes de març: el primer premi en el Concurs Internacional de Música de les Corts en la categoria de cant. Té una veu clara, dolça,

Lucía García (a l'esquerra) i Yeraldín León (a la dreta) en el concert de dissabte al claustre de Ripoll

ben formada, molt dúctil. Ajunta tècnica i ànima, passió i un amor incondicional pel cant que vessa per tots costats. La colombiana

Yeraldín León, amb una veu potent, ferma i equilibrada, va ser l'altra cara del concert. Totes dues van interpretar conjuntament el tema d'inici

i el final. Obres de Puccini, Gounod, Rossini, de clàssics que van fer les delícies del públic. Un repertori preciós no exempt de dificultats tèc-

niques que les dues artistes van superar amb una nota altíssima. Comptaven amb una excel·lent pianista com és Anna Crexells, que porta la música a la sang i que va ser el pal de paller del recital.

Dues joves talents apadrinades per la Fundació Montserrat Caballé, dues

Guitarra i piano, aquest divendres

Ripoll El guitarrista Manuel Sánchez i el pianista Jordi Masó oferiran aquest divendres un nou concert del festival, al claustre del monestir, a les 2/4 de 10 de la nit. Interpretaran, entre d'altres, el conegut *Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo.

joies, com deia la presidenta de la fundació i neboda de la gran cantant i amb el mateix nom, Montserrat Caballé, en la presentació del concert. Referint-se a Lucía García, que la va conèixer, deia que "és la Montserrat qui ens l'ha enviat". A més de l'alta qualitat musical del concert, val a dir que va ser molt emotiu, molt sentit. Un regal.

... i veu jove al festival de Moià

El baríton Lluís Calvet va mostrar el seu talent en un concert a l'Auditori de Sant Josep

41è Festival Internacional de Música Francesc Viñas. Lluís Calvet (baríton) i Clara Hyerim Byum (piano). Auditori de Sant Josep, Moià. Diumenge, 4 d'agost de 2024.

Moià

M.R.

Un altre regal del cap de setmana musical va ser el concert del Festival Internacional de Música Francesc Viñas de Moià, celebrat diumenge passat, amb un altre talent jove, el baríton Lluís Calvet, guanyador de set premis del Concurs de Cant Tenor Viñas del Liceu, entre els quals el de millor cantant català i el de l'Ajuntament de Moià. En la primera part va interpretar *Songs of travel*, de Ralph Vaughan Williams, que va musicar nou poemes de Robert Louis Stevenson: un viatge musical pel món i

Lluís Calvet, en el recital que va oferir diumenge a Moià dins del Festival Francesc Viñas

per la vida dels dos autors, un sender multicolor, una obra d'art plena de contrastos amb unes melodies que la pianista sud-coreana Hy-

erim Byun va dotar de llum i transparència.

Si en aquesta primera part els dos artistes ja van clavar el públic al seient, en la

segona, amb àries d'òperes i sarsueles, la veu de Lluís Calvet i el seu *savoir faire* escènic, amb una interpretació exquisida, van fer aixecar

de la cadira l'auditori i el van fer cridar *bravo* en cada peça. Va ser com obrir les portes a una veu ferma, harmoniosa i dúctil, acompanyada per una música tan clara i diàfana en el piano com la seva nítida expressió vocal. Interpretacions magistrals, o com oblidar l'entrada de l'artista en la

Solistes de l'AIMS, aquest dissabte

Moià El festival Francesc Viñas continua aquest dissabte amb un dels seus concerts habituals, el que oferiran els solistes de l'orquestra de l'AIMS (Acadèmia Internacional de Música de Solsona). Tindrà lloc a les 8 del vespre, a l'auditori de Les Faixes.

primera peça interpretada, l'ària "Largo ad factotum", d'*Il barbiere di Siviglia* de Rossini: "Che bel vivere, che bel piacere..." Quina vida més bonica, quin plaer més bonic escoltar-los. Sabadellenc de naixement, però molt vinculat a Castellcir, la proximitat emocional amb l'artista va fer encara més fàcil la connexió.

Un premi literari en un paisatge literari

Jordi Torras Calvo obté el 42è Premi Montseny

Viladrau

Jordi Vilarrodà

El magnetisme del Montseny acaba portant a Viladrau escriptors de totes les generacions. I sobretot poetes. Alguns persisteixen en la fidelitat al Premi Montseny, que dissabte entregava la seva 42a edició al terrassenc Jordi Torras Calvo, que ja n'havia estat finalista l'any passat. En aquesta ocasió, el guanyava amb el recull *Tamboret de tres potes*, en què imagina la vida en aquest precari equilibri que les ha de tenir anivellades, i juga amb el tres "com a número clau, que decanta la duali-

tat". Per això l'ha configurat en tres seccions, cada una amb poemes de tres estrofes. "Fer poesia, aquesta cosa tan esquiva...", deia el guanyador, que rebrà el premi de 500 euros dotat per l'entitat organitzadora, Amics del Montseny. Darrere d'ell, quedava finalista la gironina Glòria Soler Garcia, entre els 82 poemaris que s'hi havien presentat.

La terra de poetes atreu altres lletraferits, com el fillòleg Jordi Amat, que ha fet de Viladrau un refugi per a ell i la seva família en els darrers anys, i que dissabte era qui presidia l'acte, a l'Espai Montseny. Va arribar-hi

Jordi Torras Calvo, a l'esquerra, agraint el premi del certamen poètic. A la dreta, Toni Ortiz dibuixant Anton Carrera

perseguint el rastre de Maria Manent i el seu *Montseny, zodíac d'un paisatge*, escrit l'any 1948, i havia conreat l'amistat amb el seu fill, Albert Manent. I va trobar-hi altres coincidències "en una

geografia que no ens pertanyia i hem acabat fent nostra". I aquest Viladrau poètic, en l'acte de dissabte, homenajava també el poeta Anton Carrera, mort el desembre passat, que havia estat

vinculat al jurat del Premi Montseny des de gairebé l'inici fins l'any passat. Mentre les paraules lliscaven, ho feia el pinzell de Toni Ortiz, que en dibuixava el retrat sobre el mateix escenari.

Entre el gest i el moviment

Una mostra pòstuma ha recordat a Tona el llegat fotogràfic de Joan Altimir

Tona

M.E.

Durant els anys 70, per a la Carme i en Llorenç Altimir, aleshores uns marrecs, molts dissabtes i diumenges eren sinònim d'acompanyar el seu pare arreu de Catalunya per anar a recollir els guardons que va anar rebent en els múltiples concursos de fotografia als quals es va presentar. Ho explicaven dissabte durant la ruta guiada per l'exposició retrospectiva que, un any després de la mort de Joan Altimir, havien organitzat la Fundació Buxaderas-Grau i l'Agrupació Fotogràfica de Tona, coincidint amb la festa major.

La mostra recollia, precisament, una trentena de les

Els primers visitants a l'exposició de fotografies de Joan Altimir

imatges premiades d'aquest fotògraf autodidacte nascut a Tona l'any 1928 i que va viure bona part de la seva vida a Sant Miquel de Balenyà. Un

bon moment per redescobrir dos dels estímuls creatius d'Altimir, "el gest i el moviment", va anar descrivint l'historiador Carles Puigfer-

rat davant de la trentena llarga de persones que van omplir la sala de Can Sebastià. Fidel al blanc i negre i *destructor* de "flaixos i focus" per il·luminar les escenes, Altimir també va ser "un mestre del retrat". Especialment evocadores són les fotografies que va captar, a principis dels anys 70, de personatges anònims dels barris del Somorrostro i el Camp de la Bota de Barcelona. Puigferrat va recordar que "part del seu èxit" com a fotògraf també s'ha d'atribuir al seu *revelista* de confiança, l'històric fotògraf Xavier Valls, de Manlleu, "tot un mestre del revelatge". El llegat de Joan Altimir es conservarà a partir d'ara en un pis que la família té a Tona, amb voluntat de convertir-lo en un "espai de memòria", va apuntar la seva filla durant l'acte. Altimir també va ser soci de l'Agrupació Fotogràfica de Tona i d'altres entitats fotogràfiques.

Jordi Martoranno exposa 'Els marges de l'abisme' a l'Art Abadia de Sant Joan

Sant Joan de les Abadeses Fins al proper dia 22 de setembre es pot visitar a l'Espai Art Abadia de Sant Joan l'exposició "Els marges de l'abisme", amb obres de l'artista Jordi Martoranno (Girona, 1965). Guanyador del prestigiós Premi Antoni Vila Casas de pintura l'any 2019, Martoranno és un artista que ha seguit una evolució constant al llarg dels anys, amb el fil conductor dels símbols que són en la base de la nostra cultura. La mostra, que ha comissariat Natàlia Chocarro, té relació amb la idea de marges com els espais on hi ha "tot allò que no es pot dir o que no hem sabut expressar amb paraules". Forma part de Punts de Fuga, un programa de difusió de l'obra dels artistes vinculats a la Fundació Vila Casas més enllà de les seves seus.

Obres de la col·lecció privada de Lluís Fina i Puig, a la sala Art60

Sant Joan de les Abadeses Des de dissabte passat es pot visitar, a la galeria Art60 de Sant Joan, l'exposició d'obres de la col·lecció privada de Lluís Fina i Puig. Metge nascut a Figueres l'any 1933, Lluís Fina va tenir una passió per l'art que a partir dels anys 70 del segle passat es va traduir en l'adquisició d'obres de pintors catalans, especialment empordanesos, de les quals se n'hi pot veure una selecció.

Els forjadors d'Alpens reben un premi a Itàlia

Alpens Un grup de forjadors d'Alpens que va participar a la Sant Marco Iron Fest de San Marco d'Alunzio (Sicília) es va endur el primer premi en la categoria d'equips. El certamen de forja inclou modalitats individuals i col·lectives, i enguany es proposava a tots els participants de treballar sobre el tema comú de les arrels. L'obra amb què van obtenir el premi porta per títol "Vita" i representa les arrels en un marc rectangular. L'equip alpensí el formaven Santi Farrés, Roger Masó, Pep Vila, Lluic Herms, Gerard Pla i Enric Pla Montferrer, reunits a la fotografia.

Més de 90 parades d'origen català es despleguen pel centre de la vila, amb tallers i espectacles

Ripoll es prepara per a tres dies del Mercadal del Comte Guifré

Ripoll

Laia Pujals

El Mercadal del Comte Guifré escalfa motors. El famós mercat medieval ripollès donarà el tret de sortida aquest divendres 9 d'agost i s'allargarà fins al diumenge 11, en una edició en què les recreacions agafen més força que mai i en què la principal novetat és la incorporació de la comtessa Guinedell.

El Mercadal arrencarà a les 11 del matí amb una cercavila itinerant a càrrec de Xarop de Canya. A la tarda, el consolidat espectacle de dansa obrirà boca per al gran acte del Mercadal: la recreació de *La llegenda de la senyera* amb Guifré el Pilós i, per primera vegada, també amb la comtessa Guinedell, que "té la seva història", segons Narcís Rigall, responsable d'Aestus Show, empresa organitzadora. Per acabar, l'espectacle de foc. La programació es repeteix dissabte i

El regidor Xavier Formatgé, al mig, amb Narcís Rigall

diumenge només amb alguns canvis, com la cercavila amb Graiatus o els espectacles de foc i dansa, que van variant. El Mercadal tancarà amb un

espectacle del músic ripollès Jordi Ballesteros.

Les crítiques d'anys anteriors per la falta de novetats han fet que aquest any

l'Ajuntament adjudiqués l'organització a través d'una licitació, que va guanyar Aestus Show. L'empresa ha intentat "personalitzar" el

Mercadal amb més de 90 parades, totes catalanes, tallers gratuïts d'oficis, llegendes catalanes, banderes de comtats i senyalitzacions de fusta.

També l'Ajuntament de Ripoll ha intentat incorporar-hi novetats, com un concurs d'Instagram en què

Entra en acció la comtessa Guinedell

Ripoll Fins ara la recreació de *La llegenda senyera* només comptava amb el comte Guifré, però la proposta de l'Ajuntament per afegir la comtessa Guinedell va convèncer els organitzadors, ja que "a l'edat medieval una dona poc tenia a dir, i la seva opinió política i bèl·lica es va escoltar", segons Rigall.

la millor foto s'endurà un lot de productes, o el concurs d'aparadors, que busca la participació dels botiguers. Amb tot això, tant l'Ajuntament com l'organització han intentat donar un punt de frescor a un mercat que ja celebra 26 edicions. Francesc Xavier Formatgé, regidor de Comerç, assegura que "valdrà la pena quedar-se a Ripoll", i Rigall espera que "sigui tot un èxit".

Natàlia Ayats, de Sant Joan, celebra 100 anys

Sant Joan de les Abadesses El cas de la santjoanina Natàlia Ayats és la prova que no solament hi ha cada vegada més persones que arriben a ser centenàries, sinó que ho fan en bones condicions. El passat dia 2 d'agost, vigília del dia del seu aniversari, va rebre a casa seva i acompanyada de la família el reconeixement institucional. La directora dels Serveis Territorials de Drets Socials, Helga Nuell, li va lliurar la medalla de la Generalitat, i l'alcalde de Sant Joan, Ramon Roqué, una placa en nom de l'Ajuntament.

AJUNTAMENT DE SANT JOAN

Les Tardes d'Estiu al Carrer de Vic ja han aplegat tres mil usuaris en un mes

Vic Més de tres mil persones han participat fins a primers d'agost a les Tardes d'Estiu al Carrer, la proposta d'activitats en espais públics per a aquesta època de l'any que fa l'Ajuntament de Vic. Les activitats estan escampades pels barris i van començar l'endemà de Sant Joan i s'allargaran fins al 6 de setembre, amb més de mig centenar de propostes i la participació de 35 entitats i col·lectius de la ciutat.

El fenomen popular de la festa major de Pardines

Pardines La renglera de cotxes que ressegueix cada any la carretera de Pardines per festa major es va repetir el cap de setmana passat. I és que, un any més, Pardines ha demostrat ser el fenomen de les festes majors del Ripollès. Tot i coincidir amb grans festivals de música i estar penjat de la muntanya, el poble de la vall de Ribes va omplir la plaça de la vila. En aquesta ocasió, Akelarre Versions i DJ Serra van ser els encarregats de fer ballar a tothom dissabte a la nit. Una plaça plena a vessar que referma que Pardines continua sent un fenomen.

LAIA PUJALS

Rupit i Pruit apaga llums per veure els estels, per segon any i amb més dies

Rupit i Pruit Per segon any consecutiu, Rupit i Pruit porta a terme aquests dies la iniciativa Apaga els Llums i Encén els Estels, que vol posar en relleu la qualitat del seu cel sense contaminació lumínica, reconeguda amb el distintiu Cel Nocturn de Qualitat. Les activitats prèvies van començar amb sortida al bosc, dimecres, i el moment culminant serà l'apagada de llums, a les 11 de la nit d'aquest dissabte.

La foto de l'estiu

AUTOR/A I POBLACIÓ:
Ramon Calvet Falgueras
Olot

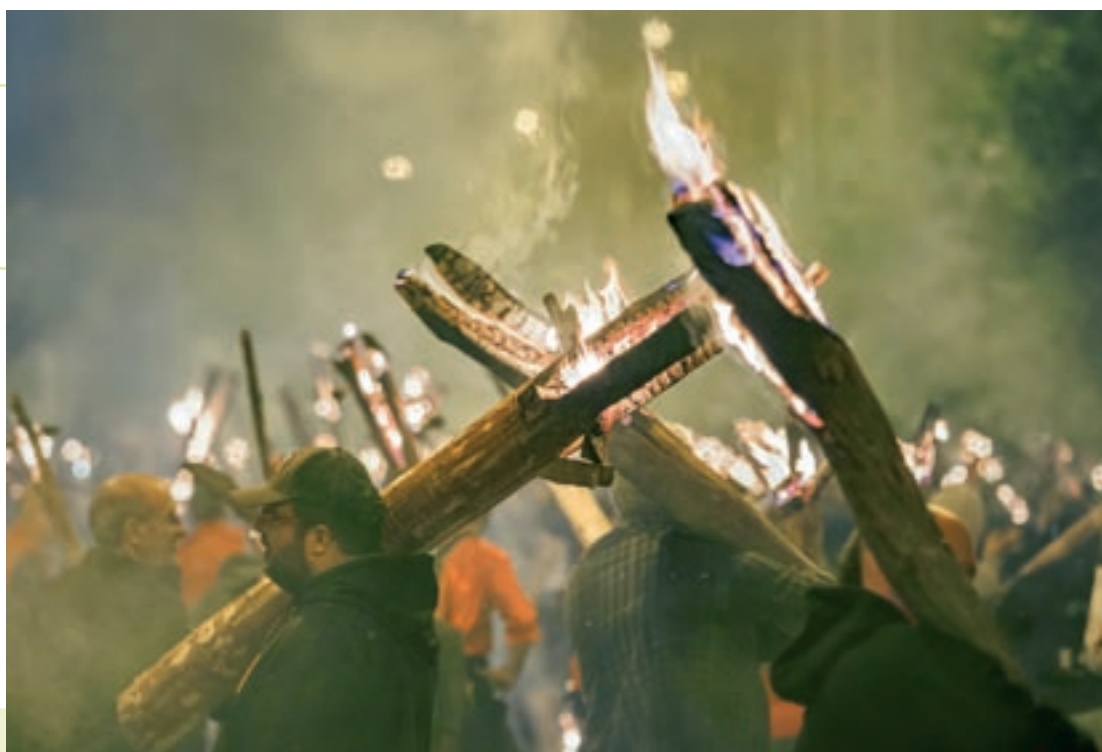

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA
Soci del Grup fotogràfic Abadesses

DESCRIPCIÓ:
Falles de Sort, Pallars Sobirà. 15 de juny de 2024. "L'estiu comença a moltes contrades dels Pirineus amb les falles, festa ancestral amb el foc com a protagonista i que se celebra al voltant del solstici d'estiu. Foren declarades Patrimoni Immaterial de la Humanitat l'any 2015, i és un privilegi poder-les gaudir, com aquell qui diu, al costat de casa."

Càmera: Olympus E-M1 Mark II. Objectiu: Zuiko ED 40-150 mm F2.8 PRO. ISO: 1.600. Distància focal: 150 mm. Obertura: f/3.2. Velocitat: 1/30 s.

@mon_olot @gfabadesses

Museus per descobrir

MUSEU DEL VOLTREGANÈS

El Museu del Voltreganès va sorgir espontàniament a partir d'una associació de veïns fa uns 20 anys. Segons explica l'entrevistat, Gerard Serrat, "davant de la pèrdua tant de patrimoni moble com immoble" es van reunir "per preservar-lo i intentar-lo recollir en un espai que recordés les maneres de viure d'abans". La primera exposició es va portar a terme als anys 2000 amb el nom de "Te'n recordes?", i intentava reflectir, a través dels objectes que la gent havia cedit, "una narració amb la voluntat de plasmar les maneres de viure d'Osona". Després de passar per diverses localitzacions, el museu va aterrar a Vinyoles, on està situat actualment.

"Es tracta d'una col·lecció que és amb voluntat comarcal", comenta Serrat. Principalment, "s'ha fet a partir de donacions de gent del Voltreganès", però també "hi han col·laborat persones d'arreu de la comarca d'Osona, com també de tot Catalunya". Encara que "sigui una col·lecció petita, els objectes estan catalogats amb

codis QR i tots tenen una història, ja que sabem d'on provenen", diu. "No tan sols és veure l'objecte, sinó també conèixer la història que hi ha darrere seu".

Explica, també, que "un lloc com aquest és necessari per preservar la cultura, el vocabulari i els sabers de pagès" i que, "davant els canvis radicals que estem vivint i viurem", aquest espai "és més essencial i té més sentit que mai". A més, mostra "les formes de vida d'Osona des de mitjan segle XVIII fins a mitjan segle XX", amb la intenció de "preservar la cultura i la manera de ser de la zona". "Se l'ha de potenciar", pensa Serrat.

En aquests moments s'està renovant el museu. "Pretenem que sigui un lloc de trobada a Osona pel que fa a xarxa i a coneixement" i on "es puguin impulsar projectes de caràcter social i cultural."

David Jofre

BERNAT CEDO

Museu del Voltreganès
Pg. dels Comtes de Lacambra, 3
(Vinyoles)
LES MASIES DE VOLTREGÀ

Si vols estar al dia de tota l'actualitat, dona't d'alta al canal de WhatsApp d'EL 9 NOU

Comunidores

5

El comunidor de Sant Corneli de Tavertet

El comunidor de Sant Corneli, a mà esquerra de l'ermita

Xavier Roviró - Carme Rubio

Enlairat a 1.120 metres d'altitud, Sant Corneli és una antiga ermita dins el terme de Tavertet, documentada des de fa més de mil anys. Les seves parets estan tan acostades a un dolmen que el túmul és ocupat en part per l'església. Aquesta ermita està dedicada a dos sants: sant Corneli i sant Cebrià, protectors contra les malalties, les males collites, les pedregades, les secades, les ventades i les tempestats. Els *Goigs* diuen:

"... aquí està la Capella / on vos venim suplicar, / tingau bona sentinella / i les tempestats guardar; / emparau necessitats, / puig de Déu teniu la mà. / Siau nostres advocats / sants Corneli i Ciprià."

Els pagesos del Sot de la Vall –can Canals, la Torra, el Pontí, la Querada, Novelliques i Novelles– tenien cura de l'ermita, de manera que cada any una d'aquestes cases passava a ser paborde en substitució de la casa que l'havia precedit. L'ermita, de petites dimensions, té un atri enganxat a la paret de ponent amb l'espaldanya com a espona. Aquest atri feia la funció de comunidor i, com a prova, encara conserva el pedró i la creu. En aquest punt també es feia la benedicció del terme, que va durar fins a l'esclat de la Guerra Civil; aquesta cerimònia se celebrava durant la setmana de les lletanies, que era quan s'esqueia el dijous de l'Ascensió. A més, s'organitzaven les processons de les lletanies per demanar que el cel beneís els camps; popularment, aquestes processons es coneixien com les processons de la cuca, perquè la gent que hi participava, en lloc de

contestar les invocacions de la lletania amb l'*ora pro nobis* oficial, responia *mori la cuca*.

Beneir el terme per deslliurar les collites de pedregades es podia fer en altres èpoques de l'any. Així, en molts indrets es beneïa el 29 d'abril, dia de Sant Pere Màrtir o el 3 de maig, dia de la Santa Creu. Aquesta benedicció es feia des de pedrons, capelletes, creus de terme o des del mateix comunidor, com a Sant Corneli. En aquests dos dies tan assenyats es beneïen les branques d'olivera o d'arç blanc, que després els pagesos clavaven en els seus camps per protegir-los de pedregades i de mal temps. Aquestes branques es clavaven encreuades, això és, en forma de creu, a cada conreu que volien protegir. En alguns llocs hi havia el costum de penjar les branques beneïdes a les finestres i altres obertures de les cases, així com a la teulada, per tal que masos i cases quedessin lliures de llamps.

Altres formes de lluita contra llamps, tempestes i altres calamitats

Aquests eren alguns dels instruments que es consideraven eficaços per lluitar contra els elements naturals que havien estat congriats pels dimonis i per les bruixes amb la intenció de fer mal. Contra aquesta mena d'atacs, la cultura popular disposa d'un ventall molt ampli de recursos per neutralitzar les malures, llamps, temporals, plagues, pandèmies i malediccions en general, i aquí en podem enumerar algunes:

–Comunir les tempestes des del comunidor amb la força que donen les relíquies, molt especialment la Veracreu; en aquests casos s'exorcitzava el temps reproduint uns rituals que estaven molt establerts.

–Tocar a bon temps les campanes per tal d'aturar l'entrada dels núvols dolents dins el terme parroquial.

–Resar les oracions escrites expressament contra els llamps, tempestes, plagues, pestes o malures; aquestes pregàries es podien complementar amb processons, en el cas que les oracions no obtinguessin el resultat demanat.

–Fer el salpàs a la llinda de la porta d'entrada, que consisteix a beneir la casa amb aigua i sal durant el temps pasqual.

–Disparar trets als núvols amb bales beneïdes, un remei que sempre va ser considerat com dels més eficaços.

–Encendre les candeles que s'havien portat a beneir el dia de la Mare de Déu de la Candelera o els ciris del monument de la Setmana Santa, un altre costum molt estès contra les tempestats.

–Encendre el llozer beneït el dia de Rams, per protegir-se dels llamps i dels mals esperits. En altres indrets, posar les eines de ferro, com ara la falç, la destral, l'aixada o els ganivets, amb el tall mirant el cel i en forma de creu davant les portes de les cases.

–Posar una pedra de llamp a la teulada, per deslliurar la casa de tot llamp, això si s'havia tingut la sort d'aconseguir-ne una.

Oracions per comunir contra els llamps

Recollida pel GRFO de Maria Antich el 22 de juliol de 1982, a Prats de Lluçanès:

"Quan tocaven el bon temps, quan venia el temporal, comunien el temps, anava el rector amb el roquet, el campaner havia de deixar la feina i anava a tocar a bon temps. La gent havia posat una lletra que seguia al toc de campanes:

–Bon temps, d'on vens?
–Del cel
–Baixa, baixa, que ja t'hi volem
–Mal temps, d'on vens?
–De l'infern!
–Marxa, marxà, que no t'hi volem!"

Recollida pel GRFO, de Margarita Aiats, el 3 de juliol de 1986, a Torelló:

Sant Marc i santa Creu, santa Barba no ens deixeu. Santa Barba va pel camp tota vestida de blanc, de blanc i de negre. Jesús que llampega. Qui tres voltes dirà això el llamp no el tocarà, no!

- 1 Sant Andreu de Gurb i Sant Julià Sassorba
- 2 Sant Martí d'Aiguafreda de Dalt
- 3 La catedral de Vic
- 4 Sant Vicenç de Torelló
- 5 Sant Corneli de Tavertet
- 6 Sant Martí de Riudeperes
- 7 Santa Maria de Vilalleons
- 8 Sant Fruitós de Balenyà (santuari de l'Ajuda)

SAU

LA MEMÒRIA
SUBMERGIDA

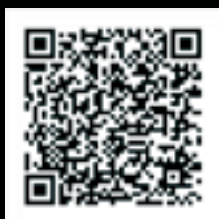
La història de la
construcció d'una
presa i el record
d'un paisatge
desaparegut

El documental que tothom vol veure

Millor documental del
Festival Internacional de
Cinema en Català 2024

Ja disponible
gratuïtament
a la xarxa+

Un documental coproduït per: **EL 9 TV**

Amb el suport de:

Els secretaris i secretàries d'atenció al públic i el personal de neteja són les dues ocupacions més demandades per les empreses a Osona i el Lluçanès

durant el primer semestre de 2024. Al Moianès s'hi sumen els auxiliars d'infermeria hospitalària. Les empreses de neteja consideren que es tracta

d'un sector infravalorat i denuncien la falta de treballadors. L'atur a Osona es manté el mes de juliol per sota dels 7.000 inscrits.

OSONA I EL LLUÇANÈS		MOIANÈS	
Administratius amb tasques d'atenció al públic	6,91	Administratius amb tasques d'atenció al públic	7,75
Personal de neteja	6,06	Auxiliars d'infermeria hospitalària	6,27
Peons de les indústries manufactureres	5,82	Venedors/es de botigues	5,90
Venedors/es de botigues	5,33	Personal de neteja	5,17
Altres professionals del treball i l'educació social	4,36	Cambrers/es	4,06
Cambrers/es	4,36	Treballadors/es que tenen cura de les persones a domicili	3,69
Monitors/es d'activitats recreatives	3,03	Altres professionals del treball i l'educació social	3,32
Altres tipus de personal de neteja	2,91	Monitors/es d'activitats recreatives	2,95
Cuiners/es	2,79	Cuiners/es	2,95
Ajudants de cuina	2,79	Peons del transport de mercaderies	2,95

Font: Diputació de Barcelona

més de 15.000 –una taxa del 22,1%-. Quant als perfils més requerits a escala provincial, coincideixen a ser el personal de neteja (9,24%) i els administratius d'atenció al públic (8,7%), seguits a una certa distància pels vene-

L'atur es manté per sota de les 7.000 persones

Vic Quart mes consecutiu en què l'atur registrat a les comarques d'Osona i el Lluçanès se situa per sota dels 7.000. El mes de juliol s'ha tancat amb 6.913 persones a les llistes de l'Oficina de Treball, segons dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat. Es tracta d'un augment de 128 persones respecte al mes de juny, que registrava la segona dada més baixa d'atur de la comarca després de la pandèmia (6.785). Al Ripollès són 769 (-28) i al Moianès, 573 (+23). A tot Catalunya, aquest mes de juliol s'ha assolit la xifra de 3.836.076 afiliats a la Seguretat Social, el valor més elevat de la sèrie històrica disponible des de l'any 2004. Al conjunt del territori català s'hi registren 327.283 aturats, la xifra més baixa en aquest mes des de l'any 2008. Representa un augment del 0,7% respecte del mes de juny.

Administratius i personal de neteja, les ocupacions més demandades a Osona aquest 2024

Al Moianès, les feines més requerides el primer semestre també inclouen auxiliars d'infermeria

Torelló

Laura Serrat

Secretaris i secretàries amb tasques d'atenció al públic i personal de neteja d'oficines, hotels i altres establiments similars, han estat els perfils més sol·licitats per les empreses a les comarques d'Osona i el Lluçanès el primer semestre de 2024. Segons dades de la Diputació de Barcelona, els Serveis Locals d'Ocupació d'Osona van atendre un total de 4.415 persones demandants d'ocupació i van facilitar 951 insercions laborals. Aquesta xifra representa una taxa del 21,5%, la segona més alta de

la província.

Del total de 825 ofertes de feina gestionades, un 6,91% correspon a empleats administratius i un 6,06% als de neteja. Els segueixen perfils relacionats amb les indústries manufactureres (5,82%), venedors de botigues i magatzems (5,33%) i professionals de l'educació social i cabrers assalariats (4,36%).

Al Moianès, per altra banda, el sector de l'administració també encapçala el rànquing, amb un 7,75% del total d'ofertes de feina, seguit, però, de perfils d'auxiliar d'infermeria hospitalària, amb un 6,27%. La tercera posició l'ocupen

els venedors de botigues (5,90%), seguits del personal de neteja (5,17%), els cambrers (4,06%) i treballadors que tenen cura de les

Osona registra la segona taxa d'inserció més alta de la província, amb un 21,5%

persones a domicili (3,69%).

Preguntades per EL 9 NOU, diverses empreses de treball temporal (ETT) de Vic indiquen que moltes de

les posicions demandades corresponen al sector industrial de la comarca. Des de l'ETT Quality Temporal apunten que el lloc de feina amb més demanda a la seva oficina és, precisament, la neteja industrial, amb especial èmfasi en "les naus càrnies d'Osona". A Marlex Vic ETT, en canvi, assenyalen l'augment dels operaris de la indústria, com ara aquells que es dediquen a la producció del metall o tèxtil.

Al conjunt de la província de Barcelona, els serveis d'ocupació van atendre aquest primer semestre més de 62.000 persones, i van facilitar-ne la inserció a

dors de botigues i magatzems (4,28%). D'aquesta manera, el sector serveis continua sent el majoritari (74,6%), seguit del sector industrial (19,1%).

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (05-8-24)

CONILL: 2,27 (=) - 2,22 (=)
 POLLASTRE VIU: 1,42 (=) - 1,43 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 2,73 (=) - 2,46 (=)
 OUS - XL: s/c - L: s/c - M: s/c - S: s/c
 GALLINA LLEUGERA: 0,06-0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESANT: 0,37 / 0,38 / 0,39 (=)
 GALLINA PESADA: 0,35 (=)
 GALL VIU: 0,03 (=)
 ESTRUC: s. c.

Llotja de Vic (02-8-24)

PORC: 2,464 / 2,476 (=)
 GARRINS RAÇA: recollida: 32 / 34 (=)
 PARTIDA GRAN: 69 / 70,50 (-2,50)
 ANOLLS (des de 351 kg): 5,62 / 5,46 / 5,20 / 4,91 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 5,67 / 5,47 / 5,25 / 5,03 (=)

FRISONS (+ de 211 kg): 5,15 / 5,07 / 3,81 (=)
 FRISONS (fins a 210 kg): 4,88 / 4,78 / 3,28 (=)
 VEDELLA (261/300 kg): 5,54 / 5,40 / 5,23 / 4,86 / 4,20 (=)
 VEDELLA (221/260 kg): 5,60 / 5,44 / 5,27 / 4,95 / 4,19 (=)
 VEDELLA (180/220 kg): 5,65 / 5,45 / 5,28 / 4,98 / 4,21 (=)
 VACA: 4,55 / 4,35 / 4,15 / 3,25 / 2,55 / 2,35 (=)
 FRISÓ: 110 / 160 (=)
 ENCREUAT: 170 / 285 (=)
 LLET SPOT (€/T): 420 / 440 (+30/=)
 TÒFONA D'ESTIU (€/kg): 35-40 (=)

Mercolleida (01-8-24)

PORC VIU selecte: 1,860 (=)
 GARRÍ 20 kg: 51 (-3)
 XAI FI M/F €/kg. (23 a 25 kg): 4,22 (=)
 XAI FI M/F €/kg. (26 a 29 kg): 3,92 (-0,08)
 OVELLA DE VIDA (€/kg): 1,00 / 0,70 (=)
 BLAT PINSO (€/T): 229 (=)

BLAT PA (€/T): 237 (+5)
 MORESC (€/T): 224 (+6)
 ORDI LLEIDA (€/T): 206 (+4)
 COLZA (€/T): 400 (-22)

Llotja de Barcelona (23-7-24)

GARROFA: 346/t (=)
 GARROFA FARINA: 320/t (=)
 SOJA PAÍS: 420/t (+4)
 MORESC UE: 225/t (+7)
 BLAT PAÍS: 230/t (+8)
 ORDI PAÍS: 212/t (+7)
 FARINA DE PEIX: 1.560/t (=)
 GIRA-SOL: 200/t (-5)
 MILL: 480/t (=)
 COLZA: 320/t (-5)
 SORGO: s.c.

“Es tracta d'un sector molt poc valorat i hi falten treballadors”

Ramon Lineros i Laia Alberch són responsables de l'empresa de neteja Click & Net, de Torelló

Torelló

L.S.

Atenen prop de 60 clients mensuals i, com moltes altres companyies de neteja osonenques, es veuen col·lapsats i no arriben a atendre tota la demanda. Click & Net, de Torelló, és una petita empresa familiar que ofereix servei de neteja i manteniment a cases rurals i particulars, empreses, comunitats de veïns i hotels, i també es dediquen a neteges de final d'obra. Aquest perfil professional és un dels més demanats a Osona el primer semestre d'aquest 2024; a l'empresa asseguren que noten la demanda elevada i posen l'accent en “la falta de personal disposat a treballar en aquest sector”. Ramon Lineros afegeix que “si hi hagués molta gent disposada a treballar en aquesta feina, es podria créixer molt més”. Ara per ara l'empresa

Ramon Lineros i Laia Alberch, aquest dimecres a la seu de Click & Net de Torelló

té set treballadors assalariats i centren els seus serveis a la comarca d'Osona.

A l'estiu, els serveis amb més demanda són les neteges a fons d'empreses que marxen de vacances i les

cases rurals. Els responsables remarquen que es tracta d'una ocupació “molt poc valorada”, per la qual molta gent, diuen, no està disposada a pagar més per un servei millor. Lamenten

que en aquest sector hi hagi “molta competència deslleial”: “Molts particulars volen optar per contractar treballadors de neteja pel seu compte i en negre”. Tot i això, també noten un canvi

de tendència que podria explicar l'elevada demanda d'ocupació: “Cada vegada més els particulars prioritzen la seguretat de tenir una empresa darrere del treballador i fer les coses ben fetes.” Un altre dels motius que assenyalen és la comoditat de contractar un servei com aquest per a cases particulars: “Tal com va la societat, treballem tantes hores que l'últim que volem fer quan arribem a casa és netejar”, considera Lineros.

Lídia Casademunt és una de les responsables de Neteges Servitona, de Tona, i coincideix a dir que la seva empresa va col·lapsada: “Tenim més de 150 clients mensuals i hem de dir que no a serveis moltes vegades.” El seu és un equip de 20 treballadors i considera que el creixement del sector va començar arran de la pandèmia. “Hi ha molta més demanda que oferta, però falta mà d'obra amb compromís i ganes de treballar”, diu. També assenyalava que “a molta gent no li interessa treballar per contracte en el món de la neteja, perquè perden la pensió o altres coses a les quals no volen renunciar”.

Fins a 36 empreses en la 9a edició dels Premis Innovacat

Totes són d'Osona excepte una, del Vallès Occidental

Manlleu

EL 9 NOU

Són 36 les empreses que participaran en la novena edició dels Premis Innovacat manlleuencs, que se celebraran el pròxim mes d'octubre. Si ens fixem en les categories concretes, una vintena d'aquestes empreses opten al premi d'Empresa Jove i les altres 16 al d'Empresa Avançada.

Després que el 26 de juliol finalitzés el termini de presentació de candidatures i projectes, ara les companyies seleccionades aspiren a diferents guardons econòmics. D'una banda, la categoria jove atorga 12.000 euros a una empresa innovadora de fins a cinc anys d'activitat. De l'altra, la categoria Empresa Avançada premiarà amb una dotació de 20.000 euros una empresa de més de cinc anys que destaquï per la seva trajectòria i capacitat d'adaptació als canvis i oportunitats. En aquesta edició

es consoliden també els dos accèssits que es van incorporar en anterior, un per a cada categoria, valorats en 5.000 euros. Es concediran a “projectes singulars als quals es vol fer una menció especial”.

El lliurament dels guardons tindrà lloc el 24 d'octubre en una gala a l'empresa Benito

La composició dels participants d'aquest 2024 varia lleugerament i es decanta cap a les empreses joves, que passen del 50 al 55%, per davant de les empreses més consolidades (45%).

Segons informa l'Ajuntament de Manlleu, gairebé totes les empreses presentades són d'Osona, amb

l'excepció d'un projecte del Vallès Occidental. D'aquesta majoria osonenca, tres iniciatives són de Manlleu, deu de Vic, quatre dels Hostalets de Balenyà i la resta es reparteixen entre 14 municipis de la comarca.

Des de l'organització dels premis, prèviament al període de presentació de projectes, es van programar tres activitats per “informar i facilitar a les empreses la seva participació”. Van consistir en un taller el mes de juny sobre com presentar-se als premis, així com altres sessions personalitzades. El pròxim 9 d'octubre es farà la presentació oral davant del jurat al Museu del Ter, i abans de l'acte també s'han programat dos tallers informatius per obtenir eines i fer la presentació “de manera original”. El lliurament dels Premis Innovacat 2024 tindrà lloc el dijous 24 d'octubre, en una gala a les instal·lacions de l'empresa Benito.

Una vista de l'interior de les Adoberies restaurades

Crida a dissenyadors que es vulguin instal·lar a les Adoberies de Vic

Vic

EL 9 NOU

L'Ajuntament de Vic ja ha obert la convocatòria perquè puguin presentar sol·licitud els professionals interessats a instal·lar-se al *coworking* de les Adoberies. Es busca, en concret, emprenedors del sector del disseny amb una antiguitat de menys de tres anys i estudiants graduats en qualsevol disciplina de disseny que vulguin optar a beca. En aquest darrer cas

s'ofereixen dues places gratuïtes.

L'espai de cotreball disposa de dues plantes amb taules de treball individuals, sales de reunions i un *office* equipat. Segons el consistori vigatà, “vol esdevenir punt de trobada del sector del disseny a la comarca”, tant com a viver de professionals com promovent activitats. També s'hi han instal·lat els treballadors del Departament de Ciutadania del mateix ajuntament.

EXCLUSIU
PER ALS
SUBSCRIPTORS

el9club

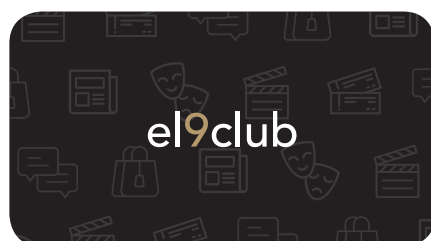

Participeu en els sortejos entrant a:
<https://9club.el9nou.cat/osona-ripolles/ofertes>

Informació: 93 889 46 59

Descarregueu-vos la targeta

2x1
 AMB EL CARNET DE SUBSCRIPTOR
ARBÚCIES

Una activitat diferent, divertida i original, sobre el cel de la comarca d'Osona.
 Dte. de **20€**
 per viatge **VIC**

Un espai únic per gaudir de les teves celebracions a les faldes del Montseny.
50%
 EN L'ENTRADA
ST. ESTEVE DE PALAUTORDERA

Un viatge únic pel fons del mar. Puja a bord i viu una experiència única.
2x1
 AMB EL CARNET DE SUBSCRIPTOR
L'ESTARTIT

Empresa dedicada exclusivament a la promoció del caiac de mar.
2x1
 EN LES EXCURSIONS GUIADES DE MIG DIA
COSTA BRAVA

Gaudeix de les Illes Medes practicant caiac.
2x1
 EN LES SORTIDES AMB CAIAC
ILLES MEDES

una experiència màgica amb atraccions emblemàtiques i modernes amb les millors vistes de la ciutat.
2x1
 AMB EL CARNET DE SUBSCRIPTOR
BARCELONA

Parc aquàtic per a gaudir d'un dia sensacional i refrescant.
2x1
 AMB EL CARNET DE SUBSCRIPTOR
ROSES

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig. Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat.

La selecció espanyola de futbol, amb el vigatà Arnau Tenas, jugarà aquest divendres a partir de les 6 de la tarda la final dels Jocs Olímpics de París

2024. L'equip dirigit per Santi Denia ja té assegurada una medalla i competirà per l'or contra l'equip del país amfitrió, França. Tenas s'ha convertit

en el tercer osonenc que aconsegueix una medalla. Josep Benito (1992) i Raül López (2008) la van aconseguir de plata. El porter vigatà buscarà l'or.

“El somni no ha acabat”

Entrevista a Arnau Tenas que aquest divendres juga la final dels Jocs Olímpics de París

París

Laia Miralpeix

El futbolista vigatà Arnau Tenas jugarà aquest divendres la final dels Jocs Olímpics de París. L'actual porter del Paris Saint-Germain apunta com a titular davant de França en un partit que començarà a les 6 de la tarda.

Com estan anant els Jocs Olímpics? Preparat per a la final?

Sí, estem fent uns Jocs Olímpics molt bons, estan anant molt bé. És un orgull poder jugar uns Jocs Olímpics perquè són coses úniques que passen a la vida. Hem tingut l'oportunitat de ser a la llista i ara només ens queda jugar la final, i evidentment que hi anirem a buscar l'or.

Com està vivint l'experiència?

Doncs la veritat que amb molta emoció, amb molta il·lusió. Tenia moltes ganes de jugar-hi perquè és una cosa única i em fa molt feliç de poder ser en aquests Jocs Olímpics.

Vostè ha estat sempre un habitual a la selecció estatal. S'esperava la convocatòria?

Amb la selecció he pogut anar-hi molts anys en categories inferiors i he compartit vestidor amb molts jugadors que són aquí a París, i la majoria dels companys els conec de fa molts anys. Més que si m'ho esperava o no, el que et puc dir és que tenia moltes ganes de venir.

Ha estat el porter titular. De fet, només s'ha perdut un partit. Content per aquesta confiança?

Sí. És veritat que hi ha molta confiança amb l'entrenador, tant a dins del camp com també a fora, però el que és clar és que el vestidor és una pinya. Personalment, em va molt bé jugar i tenir minuts i créixer com a jugador.

Pel fet de ser finalista ja té assegurada la medalla. És un somni complert?

Sí, és clar, però aquest somni no ha acabat. El somni era venir als Jocs Olímpics, però ara el principal i el més important és aconseguir l'or. Ara som medallistes, i és un somni de cap a peus, que espero que acabi sent complert si aconseguim la medalla

Arnau Tenas, en un partit de la selecció estatal als Jocs Olímpics de París 2024

“Em va molt bé jugar els Jocs Olímpics, tenir minuts i créixer com a jugador”

d'or, que és el clar objectiu.

Quin és el secret d'aquesta selecció?

Principalment, penso que és el grup que fem. Són molts dies junts, de concentració, entrenaments, partits i convivència, i penso que la cohesió de grup que s'ha aconseguit és un punt molt important a l'hora dels partits. Això es transmet a dins del camp, però també en el dia a dia a fora.

Us enfronteu a França, la selecció amfitriona i, junt amb Espanya, una de les favorites.

Sí, França és una selecció molt i molt bona, però tal com estem fent les coses, i si fem el nostre partit i el que sabem fer, crec que podem guanyar. Tot i això, cal dir que França, en l'aspecte individual, té molt bon equip, jugador per jugador són molt bons. Però crec que nosaltres

“La millor decisió de la meua vida ha estat venir al PSG”

tenim una molt bona selecció per aconseguir coses molt grans.

Aquest any ha jugat al PSG; coneix els jugadors rivals?

No he compartit vestidor amb cap d'ells, però sí que hi ha diversos jugadors que juguen a la Lliga de França i sí que en conec un parell que personalment penso que són molt bons. França és una selecció d'alt nivell.

Fa un any, després de l'Europeu, es va desvincular del Barça. Va ser una decisió difícil?

Sí, va ser una decisió molt difícil que no esperava en un principi, però al final jo havia de mirar pel meu bé. Sí que és veritat que després de l'Europeu vaig tenir l'oportunitat de fitxar pel Paris Saint-Germain i d'abandonar el club on havia estat tota la meua vida. I així ho vaig fer.

“M'agrada tornar a casa, a la meua terra, veure la gent i mantenir els orígens”

Crec que va ser una decisió bona per a mi, i insisteixo que era una cosa que no m'esperava perquè creia que continuaria jugant a can Barça, però al final vaig prendre la millor decisió de la meua vida, que ha estat venir al PSG.

Com ha anat aquesta primera temporada a París?

Quan la gent m'ho pregunta sempre els dic el mateix: que no m'esperava estar tan bé com he estat i, sobretot, haig de dir que m'han acollit molt bé. He tingut la sort d'haver pogut aprendre l'idioma, que m'ha facilitat poder-me relacionar molt més amb els companys. Crec que ha estat una temporada molt bona per a mi, per créixer com a jugador i com a persona, i l'experiència de ser a París i de jugar amb el PSG, que és un dels millors equips del món, ha estat brutal.

A la porteria ha hagut de competir amb Donnarumma i Keylor Navas. Com ha viscut la competència?

Des del primer dia va ser una competència sana amb tots dos, i des del primer moment els tres porters ens vam portar superbé i vam fer pinya. Jo intentava aprendre de cadascú, de les seves coses bones, i haig de dir que sincerament em van ajudar molt. Alhora, he tingut l'oportunitat de poder jugar partits, que m'ha anat molt bé per a la meua carrera, perquè penso que això també m'ha ajudat a poder arribar als Jocs Olímpics de París.

I com es presenta la nova temporada?

Es presenta molt bé. De fet, just quan s'acabin els Jocs Olímpics m'hauré de quedar a París amb el meu equip per tornar-hi un any més.

Un PSG que entrena Luis Enrique, que sempre li ha mostrat confiança.

Sí, que ell fos l'entrenador sempre m'ha agradat, va ser un dels punts forts en la meua decisió. Aquest any m'ha anat molt bé, és un molt bon entrenador, una persona molt propera, i des del primer dia m'ha dit que estigués preparat, perquè m'arribaria l'oportunitat, i així va ser. Quan vaig debutar, estava preparat per competir al màxim nivell.

Qui no hi serà aquest any és Kylian Mbappé. El trobareu a faltar?

És un jugador espectacular, pensava que era bo, però a l'hora d'entrenar vaig veure que era un jugador del millor del món, molt diferencial, i evidentment que el trobarem a faltar, perquè de jugadors així n'hi ha pocs. I personalment hi he tingut una molt bona relació.

Li agradaria tornar al Barça?

El Barça sempre serà casa meua, però ara soc aquí, als Jocs Olímpics, pensant a guanyar l'or i acabar l'experiència. Aquí amb el Paris Saint-Germain hi estic molt bé i espero que m'hi pugui estar més anys.

Segueix el futbol de la comarca?

Sí, sempre que puc i que tinc un parell de dies de festa vinc a Vic. Sempre m'agrada tornar a la comarca, sobretot tornar al club d'origen, i sí, vaig seguint el futbol. Per exemple, aquest any vaig anar a veure el Vic, que jugava el *play-off*, vaig anar al Campus del Project Player i vaig entrenar a Tona. Sempre m'agrada tornar a casa, a la meua terra, veure la gent i mantenir els orígens, que no s'han de perdre mai.

Preparades per a un nou repte

El Vic Riuprimer REFO ha començat la pretemporada amb vuit incorporacions i una plantilla molt àmplia amb l'objectiu de millorar els bons resultats del curs passat

La plantilla del Vic Riuprimer, amb algunes absències, en el primer entrenament de la temporada a l'Estadi Hipòlit Planàs, aquest dilluns

Vic

Laia Miralpeix

Piles carregades i moltes ganes de començar una nova temporada amb l'objectiu de millorar la segona posició aconseguida el curs passat a la 3RFEF. El Vic Riuprimer REFO va tornar a la feina aquest dilluns –tot i que no hi eren totes– amb moltes cares noves per reforçar una plantilla que enguany serà molt àmplia: vuit incorporacions,

catorze renovacions i tres joves que pugen del Juvenil. Els nous fitxatges són la portera Inés Palmiero (Veneza FC), Jana Grau (Olot), Paula Ortiz (PBB La Roca), Alba Planas (Girona), Alba López (Llerona), Emma Fernández (Girona), Rut Cervera (Girona) i Yamila Mendoza (Granollers). Continuen Anna Cano, Judit Pallès, Meritxell Gil, Mireia Coll, Mireia Roca, Laia López, Joana Clota, Alba Valor,

Aina Marcià, Ivet Coll, Viena Massallé, Alba Cardona, Núria Sala i Queralt Datzira, mentre que Ona Vida, Jana Parés i Judit Guàrdia –que ja van tenir minuts amb el primer equip la temporada passada– s'incorporen a les ordres de Christian Donaire. El tècnic del Vic Riuprimer explica que “hem volgut fer una plantilla àmplia per no anar tan justes i per alliberar el Juvenil i el Sènior B”. També recorda que jugadores

com Laia López o Mireia Coll encara estan lesionades. Els bons resultats de l'equip el curs passat, que va lluitar per l'ascens fins a gairebé la darrera jornada, han fet que “hagi estat més fàcil fitxar”. El conjunt osonenc, però, ha patit dues baixes importants de dues jugadores que al llarg del curs passat van ser clau: Júlia Maïllo i Marta Alegre. De la temporada anterior tampoc continua la portera Ariadna Molist ni la defensa

Anna Busquets, que s'incorpora al cos tècnic i jugarà amb el Sènior B. Per Donaire “hem pogut reforçar totes les línies”, però no descarta fer una altra incorporació més. De l'equip que ha confeccionat en destaca “la joventut” i té clar que l'objectiu és “millorar els resultats del curs passat, i això passa per intentar guanyar la Lliga”. Donaire, però, assenyala que “hem de ser realistes, a vegades no tot surt com vol, l'any passat no vam començar bé,

“L'objectiu és millorar els resultats del curs passat, però hem de ser realistes”

la pilota no va entrar en els primers partits i després vam estar lluitant per la Lliga. Però ara comencem de zero, els resultats de l'any passat no ens serveixen, tot s'ha de tornar a fer”. Enguany el Llevant Badalona i l'Espanyol, que s'incorporen al grup, són candidats al títol. A diferència de la temporada anterior, enguany els dos primers classificats aconseguiran l'ascens.

L'equip farà una estada a Cabrera de Mar aquest cap de setmana i dimecres jugarà el primer amistós a casa contra l'Europa. Llevant, Porqueres, Cornellà i Barça Juvenil són els altres rivals que es trobarà el Vic Riuprimer per preparar l'inici de curs, el segon cap de setmana de setembre.

DOLORS PENA

Finalitza el Torneig de Futbol Sala de Castellterçol

Castellterçol Divendres es va posar punt final a la 46a edició del Torneig de Futbol Sala d'Estiu de Castellterçol. En la categoria benjamí la victòria va ser per a GRS Sant Feliu de Codines; la segona posició va ser per a Blat Moià i el tercer lloc per a Kunugi SG. En aleví es van imposar els Cal Bou per davant de Peña Verdaguer Bar Oeste. Kunugi 56 va repetir la tercera posició. En infantil masculí la victòria va ser per a Peña Verdaguer Almacenes Mari, que van superar a la final l'AC Milanos. El tercer lloc del podi va ser per a Inter Mitentes. El podi cadet femení va estar format per Eclipse FC, Galàcticas i Blue Label, mentre que el masculí el van ocupar La Violeta, Mingallargues FC i GR5 Sant Feliu de Codines. La final de veterans la va guanyar l'AE Monistrolenca davant els GR5 Sant Feliu de Codines. Amores Constructors va ocupar el tercer lloc del podi. En sènior femení CSM Reformas va ser l'equip campió. Estrella(da)s van ser segones i Construvais, terceres. L'equip Shalke LT es va imposar en juvenil masculí per davant de Vodka Júniors i de Level Idiomes. La darrera final que es va disputar va ser la de sènior masculí, amb victòria de Celler Ballbé davant La Violeta. Barrats van ser tercers.

DOLORS PENA

El Tona empata contra l'Espanyol B

Tona Èric Vilanova, amb dos gols, va ser el protagonista del Tona en el primer partit de pretemporada a casa, el segon després del seu pas pels Històrics. En el partit de festa major, el Tona es va enfrontar a l'Espanyol B i va acabar empatant a 2. El partit va ser molt igualat i a la primera part el Tona, amb una defensa molt ordenada i contundent, va igualar els atacs del filial blanc-i-blau. A la represa, els locals es van obrir i van arribar els gols. Roquet va donar el primer avís, però qui va marcar va ser l'Espanyol en el minut 67. Cinc minuts més tard, el Tona va empatar amb un gol d'Èric Vilanova. En el minut 77 els periquitos es van tornar a avançar, però novament Vilanova, en una jugada d'estratègia, tornava a marcar i posava el 2 a 2 definitiu.

Compte enrere per a la gran cita

Les atletes Elena Congost i Fiona Pinar, del Club Atlètic Vic, seran les representants d'Osona i del Ripollès en els Jocs Paralímpics de París que es disputaran entre el 28 d'agost i el 8 de setembre

Vic

Martí Oliver

“Com ja li he dit moltes vegades, que deixi la pressió a una banda i que gaudeixi de l'experiència.” Aquest és el consell que li dona Elena Congost, que competirà per cinquena vegada en uns Jocs Paralímpics, a Fiona Pinar, que debutarà enguany.

Ambdues atletes formen part del Club Atlètic Vic i, del 28 d'agost al 8 de setembre, competiran en els Jocs Paralímpics de París 2024. Cadascuna, però, ho farà en modalitats força diferents. La debutant Fiona Pinar correrà en els 100 i 200 metres llisos per a persones amb diversitat funcional, mentre que Elena Congost ho farà en la disciplina de marató per a persones amb deficiència visual. No obstant això, Congost, a París, correrà amb una nova adaptació. “Aquest any, per primera vegada, correré amb en Mia Carol, que em farà de guia”, explica. “És un gran canvi que fins ara no havia necessitat, espero que surti bé”, afegeix.

Ni tres anys han passat des de l'accident que va patir esquiant Pinar, el qual provocà l'amputació de la seva cama esquerra. “Quan era a l'hospital vaig decidir que era el moment de complir el meu somni i competir en unes Olimpíades”, comenta. La jove atleta (2003) de Ripoll explica els entrebancs que se li han presentat abans de competir en els Jocs: “Fa no res que m'he canviat la pròtesi, ja que l'anterior no m'ana-

Elena Congost i Fiona Pinar aquest dimarts a les pistes d'atletisme del CA Vic, abans de l'entrenament

va bé, i d'aquí tres setmanes competeixo.” “Hem hagut de prioritzar els entrenaments de força per evitar lesions i arribar en les millors condicions”, afegeix. Perquè l'objectiu és clar: “Òbviament, vull una medalla, però és poc realista tenint en compte el temps de preparació que he tingut respecte a la resta de rivals.” “Intentaré gaudir al màxim de l'experiència, aprendre de la gent que m'envolta i aconseguir el millor resultat possible”, expressa.

Tot i que Pinar prefereix ser més prudent, el seu entrenador, Roger Esteve, és

conscient de les possibilitats de medalla: “Tot i que es troba en plena evolució, és a prop de la medalla.”

Pinar: “Intentaré gaudir al màxim de l'experiència i aprendre dels que m'envolten”

Elena Congost, en canvi, somia en gran: “T'enganyaria si no et digués que cada dia que em llevo penso en l'or, però hem de ser realistes i hi

ha rivals molt fortes. El podi seria un gran premi.” Nascuda a Castelldefels i resident a Gurb, Congost havia tingut una aturada a causa de la seva maternitat. “Objectivament, ser aquí és un premi, ja que he tingut quatre fills i vaig fer una pausa molt llarga”, explica. “Fa un any, ser aquí semblava impossible”, indica.

Tot i això, l'atleta, de 37 anys, ja sap què és aconseguir l'or en unes Olimpíades. En els Jocs Olímpics de Rio de Janeiro 2016 fou campiona en la modalitat de marató, mentre que en els de Londres 2012 es va endur la medalla

de plata en els 1.500 metres.

A més, Congost encara els Jocs de París amb més ganes que mai, després que el 2021 la Federació Espanyola d'Esports per a Cecs li negués la participació a causa de la seva prèvia maternitat: “Tot i ser campiona a Rio, van comunicar-me que no confiaven en mi, i llavors és quan em vaig distanciar de l'esport.”

Tant Elena Congost, que és mare de quatre fills, com Fiona Pinar, que estudia Publicitat i Relacions Públi-

Congost: “Cada dia que em llevo penso en l'or. El podi seria un gran premi”

ques a la UVic, asseguruen que compaginar-ho amb l'esport d'alt nivell no és fàcil i els pren molt de temps. Així i tot, asseguruen que amb Roger Esteve al costat tot és més fàcil. “S'agraeix tenir una persona tan humana al costat, que t'ajuda i t'entén”, expressa Pinar. “No tindria un equip millor, ho és tot”, afegeix Congost. Esteve assegura que “treballar amb elles t'ensenya contínues lliçons de vida”.

Després d'aquests Jocs Olímpics de París, Congost farà una nova aturada, tot i que assegura que no seran els últims. Pinar seguirà “entrenant i gaudint de l'esport”, ja que, tal com indica, “ha estat el meu psicòleg”.

BERNAT CEDÓ

UE CAMPRDON

La Unió Esportiva Camprodon continua celebrant els 50 anys del club

Camprodon Des del mes de gener la UE Camprodon està immersa en la celebració del mig segle de vida del club. Un dels primers actes va ser el concurs per crear el logotip dels 50 anys, que ha realitzat Andrea Casanueva i que es veurà plasmat “en les samarretes d'aquesta temporada”, explica Joan Busquets, president de l'entitat. D'altra banda, també s'ha instal·lat un marcador electrònic al camp de futbol i a finals del mes de juliol es va fer una xerrada a Cal Marquès en què “vam parlar dels més de 100 anys de futbol a Camprodon, ja que el club es va federar el 1974 però en fa el doble que ja s'hi jugava”, explica el mateix Busquets, que va ser un dels ponents convidats (a la foto). D'altra banda, per a aquest cap de setmana estava prevista la presentació del llibre sobre els 50 anys de la UE Camprodon, però l'acte s'ha posposat al 21 de setembre a les 7 del vespre. El darrer acte serà un sopar amb jugadors i exjugadors que han format part del club i que es farà el 5 d'octubre al Pavelló Vell. Busquets comenta que “tothom que hagi format part de la família del Camprodon i vulgui assistir al sopar es pot posar en contacte amb nosaltres”.

37 equips al Torneig de Futbol Sala de Camprodon

Camprodon Dilluns va començar la 43a edició del Torneig de Futbol Sala de Camprodon, una competició que s'allargarà fins al 23 d'agost i que es disputarà a la tarda-vespre. En aquesta edició participen 37 equips i més de 200 jugadors de diversos municipis del Ripollès, que es divideixen entre les categories A (7 equips), la B (7 equips), la C (16 equips), la F (3 equips) i la mini (4 equips). La competició es portarà a terme al pavelló Llandrius. Es tracta del torneig de futbol sala més veterà del Ripollès.

Tots els representants de TrialSport i del Club Sant Pere de Torelló – Level van passar a la final

Plata per a Vilajosana i Delicado als Jocs Mundials de la Joventut

Sternenfels

EL 9 NOU

La delegació osonenca, formada per vuit esportistes, va tornar amb dues medalles de plata dels Jocs Mundials de la Joventut de bicitrial que s'han disputat des de divendres i fins diumenge a Sternenfels (Alemanya). Concretament, van pujar al podi Jan Delicado, de Sant Pere de Torelló, i Yun Vilajosana, de Casserres, del Trial Club Sant Pere de Torelló – Level, a la categoria de *poussins* (9-10 anys) i de *girls* (12-15 anys). Tots els representats osonencs, tant de l'escola Level com de TrialSport, van passar el tall de semifinals, cosa que els va permetre de disputar la final.

El tonenc Adrià del Rio va obtenir la quarta posició a la categoria de mínimes (13-14 anys), mentre que Eloi Batlle va ser sisè. Les dues altres representants femenines, Abril Senllehi i Aina Gonzalo, van aconseguir la quarta i desena posició respectivament en categoria de *youth girls* (9-11 anys) i *girls* (12-15 anys). Finalment, a la categoria de *poussins* (9-10 anys) Roc Casals i Ger Hosta van

Vilajosana i Delicado, al podi d'Alemanya

ser cinquè i setè.

Els Jocs Mundials de la Joventut de trial és l'esdeveniment internacional més important per a joves de fins a 16 anys. Inclou un total de sis categories, quatre de masculines i dues de femenines, així com la categoria

d'equip mixt. Va ser precisament en aquesta categoria on Vilajosana va obtenir la seva segona medalla, l'or amb l'equip espanyol per davant de Txèquia i de França. La cita del bicitrial per excel·lència va reunir gairebé 200 esportistes procedents de 17

països. La participació d'enguany d'esportistes de clubs osonencs va ser destacable.

D'altra banda, aquest cap de setmana Eloi Palau i Alba i Martí Riera seran a Wadowice (Polònia) per participar en la segona prova de la Copa del Món de bicitrial.

Definides les Lligues Catalanes d'hoquei

Vic

EL 9 NOU

Vic i Voltregà jugaran en el grup D de la XX Lliga Catalana, formada per 13 equips i quatre grups. Calafell i Vilafranca seran els altres rivals de la lligueta. La fase final es disputarà al Vendrell el cap de setmana del 28 i 29 de setembre. D'altra banda, a la V Lliga Catalana femenina, el Voltregà jugarà en el grup A juntament amb el Palau, el Cerdanyola i el Bigues, i el B contra el Vilasana, el Mataró i el Sant Cugat. La fase final serà el 5 i 6 d'octubre en un lloc encara per determinar. Finalment, a la IV Lliga Catalana Plata el Manlleu jugarà en el grup B amb el Mataró, el Vendrell i l'Espanyol, i el Taradell en el C amb el Lloret, el Congrés i el Tordera. La fase final serà el 12 i 13 d'octubre.

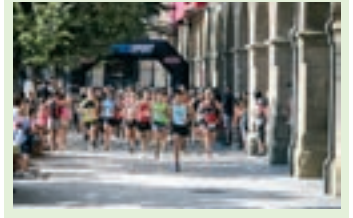
Samu Obeng deixa l'Oviedo i se'n va a Portugal

Oviedo El futbolista osonenc Samu Obeng va anunciar aquest dimecres en un comunicat que es desvincula de l'Oviedo després de cinc temporades vinculat al club asturià, primer amb el filial i després amb el primer equip a la Lliga Hypermotion. Tot i que tenia contracte fins al juny del 2025 i que les dues últimes temporades les ha jugat a l'Osca, Obeng canvia d'aïres i s'incorporarà a la màxima competició de la Lliga Portuguesa. Concretament, fitxarà pel Casa Pía Atlético Clube. El curs passat amb el conjunt aragonès, Obeng va fer 6 gols. En total ha jugat 164 partits a la Segona Divisió A i ha marcat 26 gols. En un comunicat, Obeng agraeix a la família de l'Oviedo l'oportunitat d'haver pogut fer el pas a jugador professional. Per la seva banda, l'Oviedo agraeix "la seva entrega, treball i professionalitat" i li desitja sort en la seva nova etapa.

Agenda esportiva

ATLETISME

47a edició de la Cursa Atlètica Popular de Manlleu. Dijous, a partir de les 10 del matí amb sortida i arribada a la plaça Fra Bernadí. Cursa sènior de 5 km i tres curses infantils.

XI Cursa cronometrada de pujada al campanar de Sant Boi de Lluçanès. Dimarts, a partir de les 7 de la tarda, a l'església.

BILLAR

V Torneig Vila de Centelles de Billar a Tres Bandes. Aquest cap de setmana, nova edició del torneig de tres bandes amb novetats. Amb 36 participants amb final a 5 sets de 15 caramboles. Diumenge, semifinals i la gran final.

CICLISME

Copa del Món de bicitrial. Aquest cap de setmana es disputarà la segona prova de la Copa del Món a Wadowice, Polònia, on participaran Eloi Palau i Alba i Martí Riera.

ESCACS

23è Torneig de Ràpides d'Escacs, festa major de Manlleu. Dijous, a partir de les 11 del matí, a la plaça Fra Bernadí. Nou rondes de 3'+2" amb sorteig d'un pernil.

FUTBOL

Amistosos
Badalona-Tona (ds., 19.30 h)
Vic Riuprimer femení – Europa (dc.)

FUTBOL SALA

IX Torneig de Futbol Sala d'Olost. Aquest dissabte, des de les 9 del matí fins a les 8 del vespre, al Pavelló Municipal d'Olost.

RADIOCONTROL

IV Rally de festa major. Dissabte, a partir de les 5 de la tarda, al camp de futbol de Vilanova de Sau, ral·li de terra en dues categories: 4wd i 2wd. També infantil. I a partir de les 10 de la nit, ral·li nocturn.

TENNIS

Màsters de tennis del CT Seva. Dijous, a partir de les 6 de la tarda, es disputarà la final del Màsters de tennis a les instal·lacions del CT Seva.

Isidre Bancells i el Club Natació Vic-ETB separen els seus camins després de 42 anys

“El CN Vic-ETB m’ha fet créixer com a persona i com a professional”

Vic

Martí Oliver

Isidre Bancells (1976), nascut a Vic i resident a Calldetenes, és, sense cap dubte, un emblema del Club Natació Vic-ETB. Va entrar al club amb tan sols 6 anys, on va començar fent uns curssets com a extraescolar, per, posteriorment, entrar a l'equip de competició. Llavors, als 18, va deixar de competir i es dedicà a entrenar. Ara, després de 42 anys al club, emprèn una nova aventura.

“Pensava que mai marxaria del club perquè sempre hi he estat com a casa”, expressa. “Encara que soni a tòpic, el CN Vic-ETB ho ha estat tot, hi he crescut com a professional i com a persona”, afegeix. No obstant això, el Club Natació Banyoles buscava un entrenador i “treballar al costat d’un gran amic, que és el primer entrenador del primer equip, en Jordi Toca, va ser clau en la meva decisió”.

Isidre Bancells, a la piscina del Club Natació Vic-ETB

Tot i que Bancells deixa “el club de la meva vida” continuarà exercint la professió a la qual es volia dedicar des de jove. “Amb 16 anys vaig decidir que volia ser entrena-

dor de natació”, assegura.

Bancells, que ha passat per totes les categories del CN Vic-ETB, indica que el que més li agrada d’entrenar és “el dia a dia, veure l’evolució

i l’esforç dels nedadors, i els valors que adquireixen”. A més, Isidre Bancells ha tingut l’honor d’entrenar una nedadora olímpica: “Tot i que quan va competir a Rio

de Janeiro 2016 no formava part del club, m’omple d’orgull haver entrenat una nedadora que ha anat als Jocs Olímpics.”

Dels 69 anys d’història que té el CN Vic-ETB (1955), Isidre Bancells n’ha viscut més de la meitat, 42. Així doncs, assegura que “durant aquests anys el club ha crescut molt”. “No només en el volum de nedadors i èxits, sinó com a instal·lacions”, indica. Malgrat que plega com a entrenador del club, “hi seguiré vinculat com a abonat”. A més, assegura que “trobaré a faltar els nedadors, però sobretot també en Jaume Fontdevila i en Pau Pagès, que han estat els entrenadors que m’han acompanyat en els darrers anys”. “Estic convençut que el club continuarà en bones mans”, apunta.

D’aquesta etapa, expressa que es queda amb “les persones que he conegut i les amistats que m’ha regalat”.

Tot i l’adeu, “et diria que és un punt i a part”. “No sé de quina manera, però segur que tornaré i col·laboraré amb alguna cosa”, assegura.

Finalment, Bancells anima que “els nens i nenes facin natació, ja que és molt complet i sacrificat i et brinda uns valors que cap altre esport t’ensenya”.

Gil Membrado es queda a les portes del podi a Cantàbria

És quart en el Ral·li Blendio Cristain López

Santander

M.O.

Gil Membrado es va quedar molt a prop d’aconseguir el seu primer podi amb el Ford Fiesta Rally2 de Past-Racing en el Ral·li Blendio Cristain López, disputat aquest darrer cap de setmana a Cantàbria. El jove pilot de 16 anys, acompanyat de

Jandrín López, va acabar a només 4,1 segons de la tercera plaça en aquesta tercera prova del Campionat de Cantàbria de Ral·lis.

El d’Olost és el pilot més jove d’Espanya que puja a un vehicle de la màxima categoria homologada en l’àmbit estatal. De fet, tot i fer dos mesos de la seva segona aparició sobre asfalt

Gil Membrado amb el Ford Fiesta Rally2

al volant d’un cotxe de tracció integral, Membrado no va tardar a mostrar seguretat i adaptar-se de nou a aquesta superfície i a les qualitats del Ford Fiesta Rally2. Membrado es mostrava “molt content per l’evolució que hem tingut i la feina que hem fet en aquest ral·li. Hem gaudit molt pilotant el Ford Fiesta Rally2”.

L’any passat ja va exhibir el seu talent en aquesta mateixa prova, ja que, malgrat ser el seu debut, fou vencedor de la categoria de 2RM del Ral·li Blendio Cristain López.

Comença el V torneig de billar de Centelles

Centelles Aquest dijous va començar la V edició del Torneig Vila de Centelles de billar a 3 bandes. Hi participen 36 jugadors, entre ells els tres primers del rànquing català: Josep Maria Mas (CB Mollet), Esteve Mata (CB Vic) i Ricardo Garcia (CB Llinars). Pel que fa als jugadors locals, hi ha Jordi Ramis, Manel Jiménez, Xavier Díez i Jesús Jiménez. La final es jugarà diumenge a 2/4 de 12 i serà a 5 sets de 15 caramboles.

Aitor Funes, vuitè al Campionat d’Espanya sub-18 d’escacs

Salobreña (Granada) El jugador del Calldetenes, Aitor Funes, va ser el millor representant de la delegació catalana en el Campionat d’Espanya sub-18 d’escacs. Va aconseguir la vuitena posició després de lluitar pels primers llocs des del principi. En total va fer 7 punts (set victòries, dues taules i una derrota) i 76 punts d’*elo fide*. 21 jugadors van representar Catalunya en el Campionat disputat a

FEDERACIÓ CATALANA ESCACS

Ariadna Gilabert voreja el top 10 a França

Perigord La ciclista osonenca Ariadna Gilabert (Eneicat CM Team) va ser onzena a la Perigord Ladies que es va disputar a finals de mes. Gilabert va travessar la línia d’arribada de la cursa francesa amb el grup perseguidor de les tres ciclistes que van acabar fent el podi. La prova la va guanyar l’australiana Josie Talbot. La ciclista osonenca no només va resistir el ritme de les millors, sinó que a més va aguantar a l’esprint final.

Socis amb història

Xavier Bassas (UE Seva)

“Vaig ajudar el meu pare a fer l'actual camp de futbol de l'Alzina”

Xavier Bassas, soci que té el carnet número 1 de la UE Seva

Seva

Laia Miralpeix

De pares a fills. Xavier Bassas va heretar el carnet de soci número 1 del Seva que tenia el seu pare, Josep Maria Bassas Masnou. “El pare va ser un dels fundadors del Seva i quan va morir tenia el carnet de soci número 1, i el vaig heretar jo. Som un club petit i abans es feia molt això que els fills heretessin el carnet de soci que tenia del club”, recorda Xavier Bassas, que destaca que el carnet amb el número 1 se l'hagi pogut quedar ell.

Xavier Bassas té 63 anys i va jugar amb el club verd-i-blanc durant sis o set anys. Actualment no està vinculat a l'entitat, però explica que “hi vaig quan puc, sempre hi ha aquell cuc pel futbol”. Una afició que també va heretar del seu pare, que a banda de ser un dels fundadors del club, l'any 1973, i membre de la junta durant molts anys, resulta que també va ser un dels constructors de l'actual camp

Xavier Bassas, aquest dimecres, al camp de futbol de l'Alzina

de futbol, entre el 1976 i el 1979: “El meu pare tenia una empresa de construcció i jo treballava amb ell i el vaig ajudar a fer l'actual camp de futbol”, recorda. De fet, destaca que durant

aquells primers anys, quan “les persones de la junta i diversos socis van anar fent, per exemple, els vestidors o el bar, ho donaven tot pel club”, una passió i una dedicació per un projecte

que Bassas va veure néixer i créixer. Per això té clar que “per mi és un orgull mantenir l'herència del meu pare i tenir el carnet de soci número 1 de la Unió Esportiva Seva. Ell n'era molt fanàtic,

jo me n'he mantingut més al marge, però sempre hem estat al servei del club i per qualsevol cosa hi hem estat”, com sol passar amb moltes persones que al llarg dels anys han format part de la història del Seva: “Costa desvincular-se'n, i si t'ho demanen, hi has de ser.”

És un camp privilegiat, perquè per allà van passar Cruyff, Rexach i molts altres jugadors del Barça de diferents èpoques, aprofitant que aquests tenien una sego-

“Per mi és un orgull mantenir el carnet número 1 que tenia el meu pare”

na residència al Montanyà: “El Barça ha vingut a jugar en diverses ocasions”, recorda Bassas, que assenyala la gran vinculació amb el club blaugrana, i sobretot amb Johan Cruyff. “I quan venia el Barça, sempre era un moment especial”, explica.

Aquestes són algunes de les moltes notes positives que recorda Bassas, així com també la inauguració del camp municipal de l'Alzina: “Recordo que abans anàvem a jugar al camp de futbol del Montanyà perquè no teníem camp a Seva.”

Èxit en l'Open El Montseny de golf al Montanyà

El Brull

Mateu Sabala

El passat cap de setmana es va disputar al Golf Montanyà, El Brull, la segona edició del prestigiós torneig de golf Open El Montseny. Aquesta competició és una prova puntuable per al R&A i l'USGA World Amateur Golf Ranking i va reunir 79 participants, que van competir de divendres a diumenge.

En la categoria *scratch* masculina, el guanyador va ser Alejandro de Castro, del Golf Barcelona, que va demostrar la seva gran habilitat i consistència amb un total de 207 cops –68 el primer dia, 69 el segon i 70 el tercer–. En la categoria *scratch* femenina, Lily Reit-

Alejandro de Castro, al centre, guanyador de la categoria masculina

ter, del Club d'Aro, es va alçar amb la victòria amb un total de 209 cops: 69, 70 i 70.

El subcampió masculí va ser Pau Sánchez, de Can Cuyàs, que va finalitzar amb 208 cops i va destacar per aconseguir la millor volta del torneig amb una targeta de 8 cops sota el par, i es va quedar a només 1 cop del primer.

En la categoria femenina, Carlota Carmona, de Sant Cugat, va ser subcampiona amb un total de 217 cops.

En les categories juvenils, Fernando Cobo es va coronar campió en la categoria *boy* –fins a 18 anys–, mentre que Carolina Pérez-Tasso es va endur el títol en la categoria *girl*. En la categoria cadet

–fins a 16 anys–, els guanyadors van ser Enzo Martínez i Àfrica Oliva.

El millor jugador del club amfitrió, Golf Montanyà, va ser Joel Ramírez, campió de l'any passat, que va acabar en sisena posició general i es va destacar amb la segona millor volta del torneig amb un resultat de -7 dissabte.

Punt final a les activitats esportives d'estiu a Manlleu

Manlleu

M.O.

El projecte Joventut Esportiva, Societat Activa (JESA) ha posat punt final a les activitats esportives d'estiu disputades a Manlleu entre el 25 de juny a l'1 d'agost. Aquestes han tingut lloc cada dilluns, dimecres i dijous a la zona esportiva de davant del pavelló. La iniciativa ha comptat amb més de 100 participants. El passat dijous es va concloure la temporada d'estiu amb unes miniolimpiades dins el Pavelló Municipal d'Esports. El projecte JESA té la voluntat d'acompanyar el jovent d'entre 10 i 18 anys de la ciutat en la realització d'activitats esportives des d'un punt de vista lúdic, saludable, inclusiu i innovador.

ACONSEGUEIX UNES ULLERES WOODYS

valorades en 163€

FENT-TE
SUBSCRIPTOR/A
D'EL 9 NOU DIGITAL
PER NOMÉS
49,95€/ANY

EL9NOU.CAT/SUBSCRIUTE
93 889 49 49

Oferta vàlida per a noves subscripcions, limitat a **altes noves**.
Si ja sou subscriptors, podeu participar al sorteig. **Aquest es farà el 28-08-2024.**

OFERTA LIMITADA FINS A ESGOTAR EXISTÈNCIES

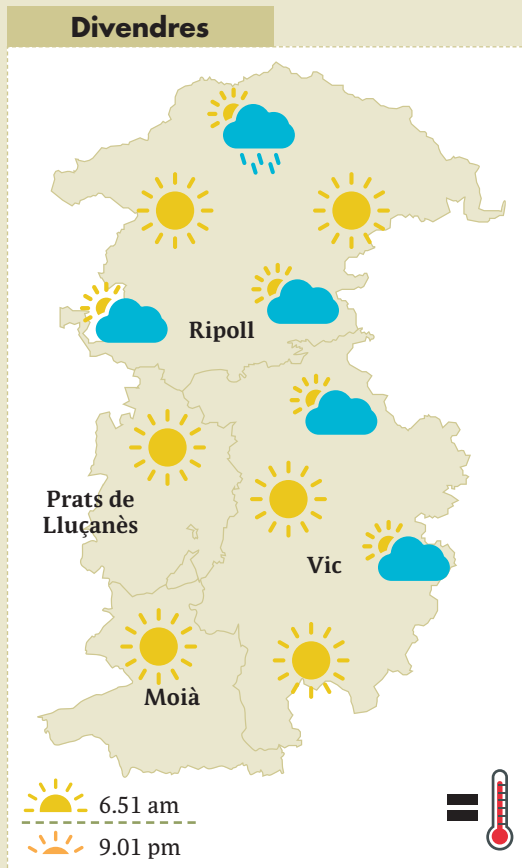
EL 9 NOU

EL TEMPS

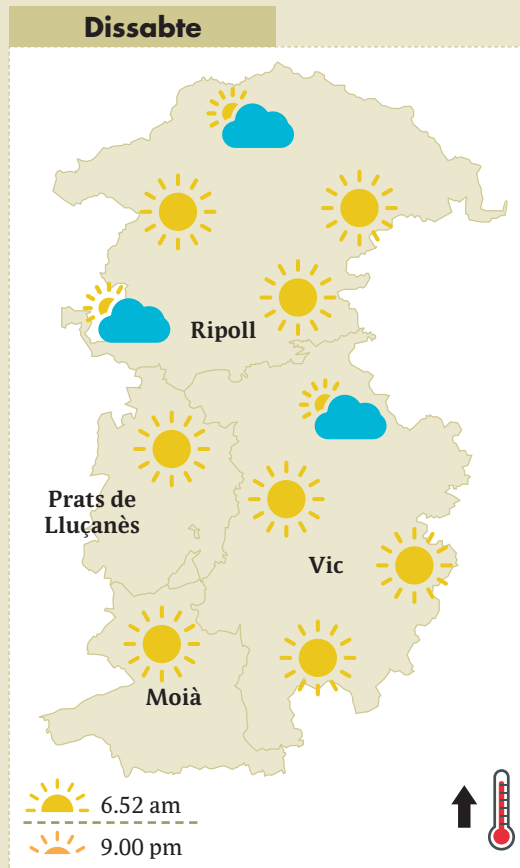
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

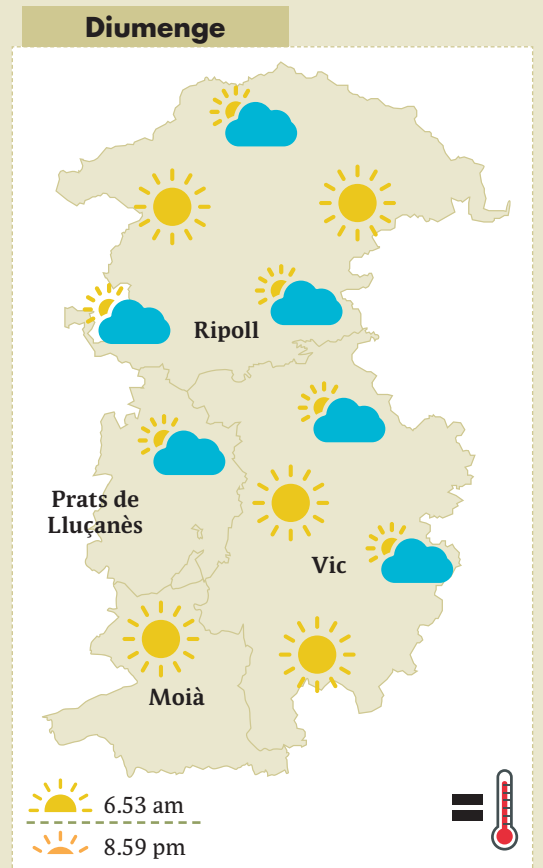
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Ruixat de neu
- Neu
- Vent

Previsió de divendres
 Sens dubte el més destacat de la setmana ha estat la pedregada caiguda divendres a la tarda a Sant Pere de Torelló, amb pedres grosses com ous de gallina. Pel que fa a avui seguirà l'ambient càlid, amb màximes superiors als 36 °C. El vent serà del SO moderat i el cel parcialment serè i amb algun ruixat de tarda al Ripollès.

Previsió de dissabte
 Cel serè o poc ennuvolat en general, les temperatures pujaran lleugerament, tant màximes com mínimes i l'ambient serà càlid amb nits tropicals a la majoria dels observatoris. El vent seguirà del SO, sobretot a partir del migdia, que farà pujar l'ozó per sobre del llindar de 185; es manté la calor arreu.

Previsió de diumenge
 Continuarà el cel serè amb bona visibilitat, a partir del migdia pot créixer alguna nuvolada als Pirineus, en principi sense precipitacions. Les temperatures es mantenen o poden pujar lleugerament. No hi ha gaires canvis, tant dilluns com dimarts poden baixar un grau les màximes. Cal destacar la pluja d'estels o de Sant Llorenç les nits del 10 al 14.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Camprodon	03-Ag.	11,0	01-Ag.	33,0	39,9
Espinelves	03-Ag.	12,2	01-Ag.	35,0	52,6
L'Esquirol	03-Ag.	14,1	01-Ag.	35,6	40,6
Molló	04-Ag.	13,2	01-Ag.	28,7	13,5
Núria	03-Ag.	8,4	01-Ag.	24,3	17,3
Olost	03-Ag.	14,3	01-Ag.	37,2	30,2
Ripoll	03-Ag.	13,1	01-Ag.	36,0	-
Rupit	03-Ag.	11,1	01-Ag.	33,6	112
Sant Julià de Vilatorrada	03-Ag.	13,7	01-Ag.	35,9	17,2
Sant Pau de Segúries	03-Ag.	11,8	01-Ag.	34,0	27,3
Sant Pere de Torelló	03-Ag.	13,9	01-Ag.	38,7	52
Ulldeter	03-Ag.	8,9	01-Ag.	19,3	19,5
Vic	03-Ag.	14,7	01-Ag.	38,3	11

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

JOAN GARRICA

M. ANGELS ROVIRO

CELES DEL RIO

RAMON VILÀ VILALTA

#ElTemps per Compartir

GUIA DE SERVEIS

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Termenals, cadastre i registre

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

40 anys **DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES**

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucas.cat

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al

93 889 49 49
93 860 30 20

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

CLASSIFICATS

Immobil·lària

Compro pisos i cases per rehabilitar, valoració justa, tanco tracte ràpidament. Tel. **691 83 30 61**.

Pis en venda 79m2 Manlleu molt cèntric amb traster. Pis 3a planta sense ascensor a Manlleu

en el Carrer Enric Delaris. Té 3 habitacions, bany, cuina, menjador i galeria. Caldera de gas nova, amb mobles i tot equipat. Inclou traster Preu: 75. 000€ Tel.: **621 26 53 49**

Es ven casa aparellada a Manlleu. 201m² en zona tranquil·la, a tocar de zones

verdes, cèntrica, a cinc minuts caminant de la plaça Fra Bernadí. Immillorable estat de conservació, a punt per entrar-hi a viure, totalment exterior i molt assolellada. Consta de tres habitacions, dos banys complets, lavabo, safareig, cuina oberta tipus barra americana amb sortida a terrassa, menjador estar molt ampli amb sortida a balcó, garatge i jardí d'uns 60m². Molt bona inversió. Preu: 260.000 euros. Tel. **629 38 49 44**.

Serveis

Autèntic vident Balami. Soluciona tot tipus de problemes. Especialista en l'amor, retorn immediat de la parella, negocis, atraure clients, sort, salut, mal d'ulls, treball de la impotència, problemes de família. Balami fa miracles. Arregla casos molt desesperats. Resultats en 48h i 100% garantits. Tel. **658 25 86 62**.

Demandes

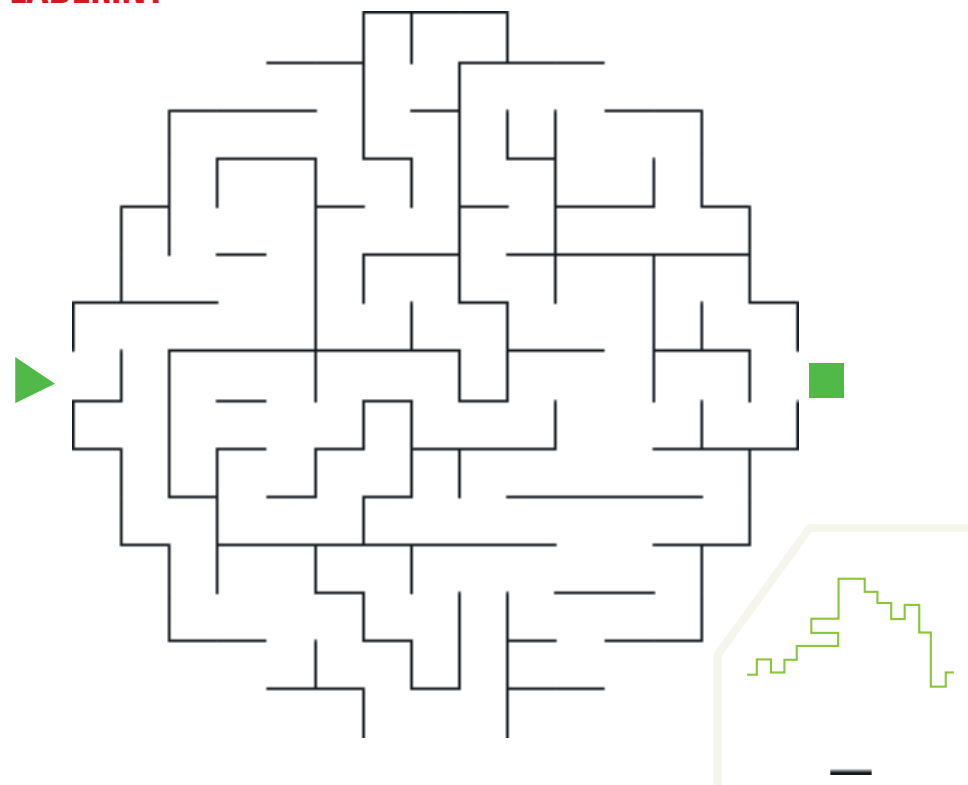
Empresa del sector de fires i congressos **busca persona per a coordinació de viatges i hotels de ponents.** Es valorarà experiència, capacitat organitzativa i domini d'idiomes. Incorporació l'1 de setembre. Durada 3 mesos. Envieu CV a info@produccionsgastronomiques.com

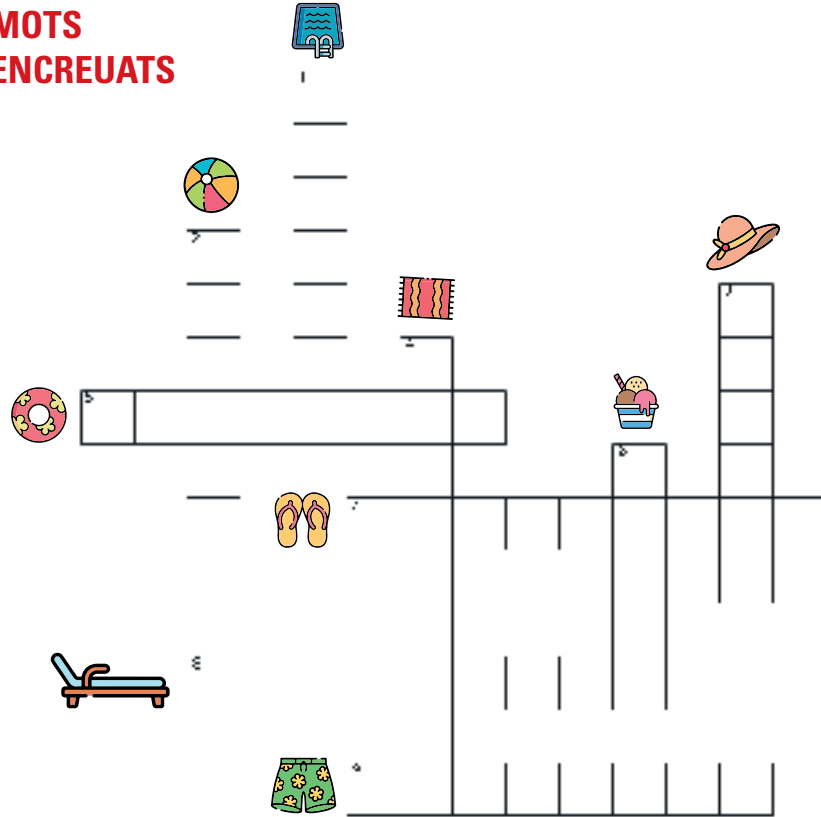
PASSATEMPS

per a xics

LABERINT

MOTS ENCREUATS

1 Piscina, 2- Pilota, 3- Barret, 4- Tovallola, 5- Flotador, 6- Gelat, 7- Xancleres, 8- Tumbona, 9- Banyador

FES-TE SUBSCRIPTOR D'EL 9 NOU

I GAUDEIX DELS AVANTATGES DE SER D'el9club

TRUCA AL 93 889 49 49
DEPT. DE SUBSCRIPCIONS

OFERTES DE FEINA

Espai patrocinat per **etalentum®**
selecc10n años

Empresa constructora d'Osona amb més de 25 anys de trajectòria en el sector i especialitzada en projectes industrials requereix incorporar un/a

CAP D'OBRA INDUSTRIAL

Amb experiència mínima de 5-6 anys en obra industrial.

Per a empresa de transports d'Osona amb consolidada trajectòria al sector del transport de mercaderies per carretera (nacional) i amb una important flota de vehicles pròpia, seleccionem un/a

TÈCNIC/A DE TRANSPORT I LOGÍSTICA

Per a històrica empresa de subministrament de material elèctric per a professionals de la lampisteria i la climatització, amb diverses delegacions arreu de Catalunya, cerquem un

RESPONSABLE DE COMPRES (productes de lampisteria)

Fabricant internacional, líder en comercialització i manteniment de motors de molt alta qualitat per a plantes de cogeneració de residus, requereix incorporar un/a

ENGINYER/A PER GESTIONAR PROJECTES D'HIDROGEN (H2) clau en mà

Per a històrica empresa industrial metal·lúrgia del nord d'Osona, amb presència internacional i reconegut prestigi, seleccionem un/a

TÈCNIC/A DE PLANIFICACIÓ DE LA PRODUCCIÓ

Per a històrica empresa industrial d'Osona nord, amb forta presència internacional i de reconegut prestigi i reputació, seleccionem un/a

TÈCNIC/A POSTVENDA PER AL MERCAT INTERNACIONAL

Per a important empresa de serveis dedicada a proporcionar solucions integrals en el sector de l'electricitat industrial seleccionem un/a

ENGINYER/A ELÈCTRIC

Per a holding internacional en el sector alimentació FMCG, amb important empresa a Osona, seleccionem un/a

DIRECTOR/A FINANCER/A

Obert tot l'estiu!

Etalentum, l'empresa de selecció de personal d'Osona millor valorada a Google

etalentum Vic
Osona, Moianès i Berguedà
C. Anselm Clavé, 2 - 2n 4a
93 880 75 25

etalentum Olot
Garrotxa i Ripollès
C. Pic del Bac, 5 - Local 8
97 264 03 76

etalentum Manresa
Bages i Anoia
C. Àngel Guimerà, 8-12 - 2n 4a
93 811 33 65

814205651256209

QUICO SALLÉS (ELMON.CAT)

TORNAR

La frase no és meua, la vaig llegir d'algú que no recordo i la trobo boníssima: és més

important saber on vols tornar que no pas on vols anar.

"[...] Cada jorn / hi ha un punt que s'aclareix i se'n destria; / fins que arribà el moment del meu retorn, / de mi mateix ni una ombra en coneixia.

"Jo he sigut com aquell qui

vol i dol, / he anat tastant, he anat deixant les copes; / m'ha fet angúnia de menjar tot sol, / i tampoc m'he sabut partir les sopes.

"He tingut bons amics i bons companys, / d'aquells que van al dret quan et descuides; / a flor de pell se m'han ofert els guanys; / i torno sense res i amb les mans buides. [...]

"He pensat que ja és bell seguir el combat / amb tot un sac de fums damunt l'esquena, / però després he vist que, ben mirat, / potser no

Em ve al cap aquesta frase: és més important saber on vols tornar que saber on vols anar

val la pena.

"Si em creia que aquest mas era molt poc, / que col-

gar-me aquí dins em feia grima, / després no m'he sentit content enlloc / i només he segat una herba prima."

Ès un poema de Josep Maria de Sagarra musicat per Ovidi Montllor, *El retorn*.

Tornar inspira. A vegades. I emociona. I a mi em ve al cap aquesta frase, la que encapçala aquest article –que és més important saber on vols tornar que saber on vols anar– el dia que torna el president.

Carles Puigdemont ha

tornat per dignitat, per coherència, per exigir la llibertat i per avergonyir un Estat i un poder judicial que fa detenir presidents sense base jurídica, perquè els delictes que atribueixen a Puigdemont estan amnistiats per llei.

I, per cert, que l'operació per localitzar Puigdemont d'aquest dijous s'anomenés *Gàbia*, com la de la recerca dels terroristes dels atemptats de la Rambla de Barcelona del 2017, és patètic, vergonyós i inadmissible.

CONTRA L'OBLIT

Interpreto que també és un retorn per no oblidar allò que sembla que hi ha qui oblida. Allò que ens van fer sense miraments: agredir-nos, fotre'ns el cul com un tomàquet, trencar-nos els dits i colpejar-nos els morros... Apallissar tothom simplement per votar. Uns vots que van disparar la repressió més ferotge de l'Estat més brut i implacable.

I un retorn que exhibeix també a crits la negativa d'alguns d'allò que en diuen "passar pàgina", com volen d'altres. Per cert, *passar pàgina*, una altra frase nefasta per poder mirar endavant. És evident que, per fer-ho, em quedo amb la que he engegat en aquest article, que és més important saber on vols tornar que saber on vols anar. I amb aquesta altra: ni oblit ni perdó.

Eloi Vila

Cromos

El tren

L'altre dia es veu que a la línia R11 del tren, la que va de Barcelona-Sants a Portbou, passant prop de Girona per megafonia van anunciar que la pròxima parada era la de... Balenyà-Tona-Seva i que enllaçava amb la línia 9 de metro. Un *cruze*, devia haver-hi. Donarem la culpa a la calor. I au.

La nota

Aquesta setmana l'Ajuntament de Manlleu va fer una nota de premsa sobre els Premis Innovacat i es van fer un embolic amb les dates. En van enviar, l'una darrere l'altra, i en poca estona, fins a tres versions. Quin xou amb els dies. Que donin la culpa a la calor també, tu. Ens destirota, la calor.

La confusió

Després de la pedregada, a Sant Pere hi ha hagut un moviment de por: que si els dels vidres, que si els de les plaques solars, que si els de les assegurances, que si periodistes... I quan vam anar-hi els d'EL 9, amb càmeres, ens demanaven si érem... els pèrits. No. Només ens faltaria això...

El concert

Entre els fans d'Obeses que no es van voler perdre el concert de dissabte, hi havia l'escriptora Empar Moliner. Al final, el bateria Maiol Montané va llançar les baquetes al públic, i li van anar a parar a ella. Però les va donar a una nena que tenia al davant, i la cara d'il·lusió de la petita era per veure.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició
Víctor Palomar

Seccions
Miquel Erra (el calaix) / Isaac Moreno (economia)
Guillem Freixa (esports) / Txell Vilamala (política i societat)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Correctora Cristina Anfruns

Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció
Vic: Plaça de la Catedral, 2
Tel. 93/889 49 49 / Whatsapp 646 079 023
c/e direccio@vic.el9nou.com

Administració, subscripcions i publicitat
Vic: Carrer Sant Antoni M. Claret, 3

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Cre-a
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

40809 814205651256001